

Hof van Cassatie

LIBERCAS

6 - 2013

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST

DAAD

Daad - Fout - Gewonde werknemer - Fout van de werkgever - Beoordeling van de fout

De appelrechters die, met verwijzing naar de leeftijd en het gebrek aan ervaring van de gewonde werknemer, de schuldige onbezonnenheid van de werkgever hebben ingeschat, met name in het licht van de voormelde omstandigheid waardoor het risico op een ongeval toeneemt, beoordelen de fout van laatstgenoemde op grond van de weerslag van die fout op het ontstaan van de schade.

- Artt. 1382, 1383 en 1384 Burgerlijk Wetboek

13 maart 2013

P.2012.1830.F

AC nr. ...

Daad - Fout - Fout van de getroffene in oorzakelijk verband met de geleden schade

De vergoeding van de getroffene is beperkt wanneer hijzelf een fout heeft begaan die in oorzakelijk verband staat met de geleden schade; de rechter houdt desbetreffend rekening met het relatieve belang van de onderscheiden fouten, met andere woorden met de mate waarin zij het schadegeval kunnen veroorzaken.

- Artt. 1382, 1383 en 1384 Burgerlijk Wetboek

13 maart 2013

P.2012.1830.F

AC nr. ...

Daad - Fout - Gebrek van de zaak - Aansprakelijkheid van de bewaarder - Weerlegging vermoeden van fout

Het vermoeden van fout dat op de bewaarder van een zaak rust, kan alleen worden weerlegd als hij bewijst dat de schade niet aan het gebrek van de zaak, maar aan een vreemde oorzaak is te wijten (1). (1) Cass. 26 sept. 2002, AR C.00.0648.F, AC 2002, nr. 486.

- Art. 1384, eerste lid Burgerlijk Wetboek

26 april 2013

C.2012.0286.N

AC nr. ...

HERSTELPLICHT

Herstelplicht - Meesters - Aangestelden - Voorwaarden voor de aansprakelijkheid van meesters en aanstellers - Beginselen

Conclusie van advocaat-generaal Werquin.

21 maart 2013

C.2011.0476.F

AC nr. ...

Herstelplicht - Meesters - Aangestelden - Misbruik van bediening door de aangestelde - Voorwaarden voor de aansprakelijkheid van meesters en aanstellers - Fout van het slachtoffer

Conclusie van advocaat-generaal Werquin.

21 maart 2013

C.2011.0476.F

AC nr. ...

Herstelplicht - Meesters - Aangestelden - Misbruik van bediening door de aangestelde - Voorwaarden voor de aansprakelijkheid van meesters en aanstellers - Beginselen

Conclusie van advocaat-generaal Werquin.

21 maart 2013

C.2011.0476.F

AC nr. ...

Herstelplicht - Meesters - Aangestelden - Misbruik van bediening door de aangestelde - Vrijstelling van aansprakelijkheid van de meesters en aanstellers

Conclusie van advocaat-generaal Werquin.

21 maart 2013

C.2011.0476.F

AC nr. ...

Herstelplicht - Meesters - Aangestelden - Misbruik van bediening door de aangestelde - Voorwaarden voor de aansprakelijkheid van meesters en aanstellers - Fout van het slachtoffer

De fout van de benadeelde persoon, die erin bestaat dat hij wist of hoorde te weten dat de aangestelde misbruik maakte van zijn bediening, is niet voldoende om de aansprakelijkheid van de aansteller uit te sluiten (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

- Art. 1384, derde lid Burgerlijk Wetboek

21 maart 2013

C.2011.0476.F

AC nr. ...

Herstelplicht - Meesters - Aangestelden - Misbruik van bediening door de aangestelde - Voorwaarden voor de aansprakelijkheid van meesters en aanstellers - Beginselen

Wanneer de onrechtmatige daad voortvloeit uit een misbruik van de bediening, gesteld wordt tijdens de bediening en, zij het zelfs onrechtstreeks of occasioneel, daarop betrekking heeft, moet de aansteller burgerrechtelijk instaan voor de fout van zijn aangestelde (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

- Art. 1384, derde lid Burgerlijk Wetboek

21 maart 2013

C.2011.0476.F

AC nr. ...

Herstelplicht - Meesters - Aangestelden - Misbruik van bediening door de aangestelde - Vrijstelling van aansprakelijkheid van de meesters en aanstellers

Indien de onrechtmatige daad van de aangestelde voortvloeit uit een misbruik van bediening, wordt de aansteller enkel van zijn aansprakelijkheid vrijgesteld voor zover zijn aangestelde zonder toestemming buiten de grenzen van zijn bediening heeft gehandeld en voor een ander doel dan zijn eigen taak heeft gehandeld (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

- Art. 1384, derde lid Burgerlijk Wetboek

21 maart 2013

C.2011.0476.F

AC nr. ...

Herstelplicht - Meesters - Aangestelden - Voorwaarden voor de aansprakelijkheid van meesters en aanstellers - Beginselen

De onrechtmatige daad, ook de opzettelijke, moet weliswaar passen in het kader van de bediening van de aangestelde; het is evenwel voldoende de die daad werd gesteld tijdens de bediening en dat hij, zij het zelfs onrechtstreeks of occasioneel, daarop betrekking heeft (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

- Art. 1384, derde lid Burgerlijk Wetboek

21 maart 2013

C.2011.0476.F

AC nr. ...

OOORZAAK***Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter - Gebrek van de zaak - Aansprakelijkheid van de bewaarder - Vrijstelling***

De rechter die het bestaan van het gebrek van de zaak vaststelt kan de bewaarder alleen dan van elke aansprakelijkheid ontslaan, wanneer hij aanneemt dat de schade ook zonder het gebrek waarmee de zaak is behept, zou zijn ontstaan zoals zij zich heeft voorgedaan; de afwezigheid van oorzakelijk verband tussen het gebrek en de schade kan niet uitsluitend worden afgeleid uit de al dan niet foutieve handelwijze van de bewaarder van de zaak, noch uit het feit dat het slachtoffer zelf een fout in oorzakelijk verband met de schade heeft begaan (1). (1) Cass. 30 sept. 2004, AR C.03.0376.F, AC 2004, nr. 444.

- Art. 1384, eerste lid Burgerlijk Wetboek

26 april 2013

C.2012.0286.N

AC nr. ...

Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter - Oorzakelijk verband - Beoordeling - Omstandigheden

Hoewel de rechter bij de beoordeling van het oorzakelijk verband tussen de fout en de schade de omstandigheden niet kan wijzigen waarin deze zich heeft voorgedaan, gebeurt dit wel onder voorbehoud dat de fout zelf wordt weggelaten (1). (1) Cass. 28 mei 2008, AR P.08.0226.F, AC 2008, nr. 324; Cass. 23 april 2009, AR C.07.0568.F, AC 2009, nr. 272; Cass. 14 nov. 2012, AR P.11.1611.F, AC 2012, nr. 612.

7 maart 2013

C.2010.0741.F

AC nr. ...

SCHADE

Schade - Begrip - Vormen - Juridische omschrijving van de schade - Onjuiste omschrijving door een van de partijen - Opdracht van de rechter - Ambtshalve aanvullen van rechtsgronden

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

6 maart 2013

P.2012.1596.F

AC nr. ...

Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum - Tijdstip van het vonnis - Ogenblik waarop de onkosten werden gemaakt - Vermeerderd met de gerechtelijke interest

De regel dat de bodemrechter de schade moet ramen op het tijdstip van de uitspraak, belet niet dat hij het bedrag van een sommenschuld bepaalt op het ogenblik waarop de onkosten werden gemaakt waaruit ze is samengesteld, om vervolgens dat bedrag met de gerechtelijke interest te vermeerderen.

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

20 maart 2013

P.2012.1130.F

AC nr. ...

Schade - Begrip - Vormen - Opdracht van de rechter - Ambtshalve aanvullen van rechtsgronden - Juridische omschrijving van de schade - Onjuiste omschrijving door een van de partijen

Bij zijn uitspraak over de vergoeding van de door het slachtoffer van een ongeval geleden schade, moet de rechter de juridische aard onderzoeken van de door de partijen aangevoerde feiten en stukken; hij kan, ongeacht de juridische omschrijving die de partijen eraan hebben gegeven, de door hen opgeworpen gronden ambtshalve aanvullen door de werkelijke juridische aard van de feiten vast te stellen en te onderzoeken of de vordering van het slachtoffer, anders omschreven, vergoedbare schade kan opleveren (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

- Art. 1382 Burgerlijk Wetboek

6 maart 2013

P.2012.1596.F

AC nr. ...

Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum - Peildatum - Tijdstip van het vonnis - Schade wegens tijdelijke of blijvende arbeidsongeschiktheid - Vaststaande schade die in haar

geheel op een vroeger tijdstip kan worden geraamd - Forfaitaire schadevergoeding - Vermeerderd met de gerechtelijke interest

De regel dat de bodemrechter de schade moet ramen op het tijdstip van de uitspraak, belet niet dat hij, bij de raming van het bedrag van een waardeschuld die voortvloeit uit de schade wegens tijdelijke of blijvende arbeidsongeschiktheid, het bedrag van de vergoeding berekent vanaf een vroeger tijdstip dan de datum waarop het rechtscollege uitspraak doet, wanneer het oordeelt dat de schade op dat tijdstip reeds vaststond en in haar geheel voor begroting vatbaar was zodat ze kon worden vergoed; de rechter die vaststelt dat de schade uit de blijvende arbeidsongeschiktheid in haar geheel voor begroting vatbaar was op de consolidatiedatum en vanaf die dag forfaitair kon worden vergoed, schendt de artikelen 1382 en 1383 van het Burgerlijk Wetboek niet wanneer hij het slachtoffer die vergoeding toekent, vermeerderd met de compensatoire interest op het totaalbedrag (1). (1) Zie Cass. 26 okt. 2005, AR P.04.1258.F, AC 2005, nr. 542.

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

20 maart 2013

P.2012.1130.F

AC nr. ...

ADVOCAAT

Artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek, zoals vervangen bij artikel 7 van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van een advocaat, is enkel toepasselijk op de zaken die op 1 januari 2008 hangende zijn; met hangende zaken worden de zaken bedoeld waarover, bij de inwerkingtreding van die nieuwe wet, in eerste aanleg of in hoger beroep nog uitspraak moet worden gedaan (1). (1) Zie concl. O.M., in Pas., nr. ...

22 april 2013

S.2012.0117.F

AC nr. ...

Uit artikel 446ter, eerste en tweede lid, Gerechtelijk Wetboek volgt dat de mogelijkheid om een beroep te doen op de raad van de orde van advocaten bij de controle van de erelonen, niet belet dat elk van de partijen, zich tot de burgerlijke rechter kan wenden om het geschil over het ereloon te beslechten (1). (1) Zie concl. O.M.

- Art. 446ter Gerechtelijk Wetboek

12 april 2013

C.2013.0134.N

AC nr. ...

De omstandigheid dat de advocaat verklaart niet langer de raadsman van een partij te zijn en zijn mandaat ad litem aldus is beëindigd, maakt tevens een einde aan de keuze van woonplaats bij die advocaat, zonder dat vereist is dat die partij de keuze van woonplaats heeft herroepen of dat de bijzondere lastgeving betreffende de keuze van woonplaats werd opgezegd (1). (1) Cass. 23 dec. 2010, AR C.09.0481.F, AC 2010, nr. 768.

- Artt. 39, 40 en 440 Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 111 en 2003 tot 2011 Burgerlijk Wetboek

25 februari 2013

F.2012.0094.N

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

22 april 2013

S.2012.0117.F

AC nr. ...

Het recht op een eerlijk proces gewaarborgd door artikel 6.1 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens, vereist slechts dat een persoon die wordt verhoord aangaande misdrijven die hem ten laste kunnen worden gelegd, tijdens dit verhoor wordt bijgestaan door een advocaat, in zoverre hij zich in een bijzonder kwetsbare positie bevindt (1). (1) Cass. 17 april 2012, AR P.11.0975.N, AC 2012, nr. 228; Cass. 26 maart 2013, AR P.12.0145.N, AC 2013, nr.

26 maart 2013

P.2012.0387.N

AC nr. ...

Het recht op een eerlijk proces gewaarborgd door artikel 6.1 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens, vereist slechts dat een verdachte bijstand van een advocaat wordt verleend tijdens zijn verhoor door de politie, in zoverre hij zich in een bijzonder kwetsbare positie bevindt, wat onder meer het geval is wanneer hij van zijn vrijheid is beroofd (1). (1) Cass. 17 april 2012, AR P.11.0975.N, AC 2012, nr. 228.

26 maart 2013

P.2012.0145.N

AC nr. ...

Jurisprudentiefiche

12 april 2013

C.2013.0134.N

AC nr. ...

ADVOCAAT BIJ HET HOF VAN CASSATIE

Krachtens artikel 9, §7, vierde lid, van de kaderwet betreffende de dienstverlenende intellectuele beroepen, gecodificeerd bij het koninklijk besluit van 3 augustus 2007, moet het verzoekschrift waarmee het cassatieberoep wordt ingesteld tegen een tuchtrechtelijke beslissing van een kamer van beroep van een beroepsinstituut dat onder die wet valt, overeenkomstig de artikelen 478, eerste lid, en 1080 van het Gerechtelijk Wetboek, ondertekend worden door een advocaat bij het Hof van Cassatie; dat artikel 9, §7, vierde lid schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet, in zoverre het het optreden van een advocaat bij het Hof van Cassatie oplegt (1). (1) Zie Cass. 16 dec. 2011, AR D.11.0014.F, AC 2011, en concl. O.M. in Pas., 2011, nr. 693; GwH, arrest 160/2012 van 20 dec. 2012.

- Art. 9, § 7, vierde lid Kaderwet 3 aug. 2007 betreffende de dienstverlenende intellectuele beroepen

- Artt. 478, eerste lid, en 1080 Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 10 en 11 Grondwet 1831

28 maart 2013

D.2011.0014.F

AC nr. 693

AMBTENAAR

AMBTENAAR (GEMEENTEN EN PROVINCIES)

Ambtenaar (Gemeenten en provincies) - Statuut van het personeel - Ziekte - Gebrekkigheid - Disponibiliteit - Wachtgeld - Aanvang

Uit artikel 71 van het statuut van het personeel van de gemeente Courcelles blijkt dat dat de ambtenaar wiens ziekte door de Administratieve Gezondheidsdienst, thans Medex, erkend is als een langdurige ernstige ziekte of gebrekkigheid, een wachtgeld geniet dat gelijk is aan het bedrag van zijn laatste activiteitswedde bij de aanvang van zijn indisponibiliteitstelling.

7 maart 2013

C.2011.0756.F

AC nr. ...

ARBEIDSONGEVAL

VERGOEDING

Vergoeding - Basisloon - Enige deeltijdse arbeidsovereenkomst gecumuleerd met voltijdse statutaire betrekking

Voor een werknemer die zijn enige deeltijdse tewerkstelling krachtens een arbeidsovereenkomst cumuleert met een voltijdse statutaire tewerkstelling, artikel 37bis, §1, Arbeidsongevallenwet van toepassing is ter berekening van de op grond van de Arbeidsongevallenwet verschuldigde vergoedingen voor tijdelijke arbeidsongeschiktheid (1). (1) Zie conclusies O.M.

- Art. 34, eerste en tweede lid Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

- Artt. 36, § 1, eerste lid, en 37bis, §§ 1 en 2 Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

11 maart 2013

S.2011.0153.N

AC nr. ...

Vergoeding - Basisloon - Enige deeltijdse arbeidsovereenkomst gecumuleerd met voltijdse statutaire betrekking

Conclusie van advocaat-generaal m.o. Vanderlinden.

11 maart 2013

S.2011.0153.N

AC nr. ...

ARBEIDSOVEREENKOMST

ALGEMEEN

Algemeen - Geneeskunde - Paramedisch beroep - Technoloog medisch laboratorium - Uitoefeningsvoorwaarden - Reglementering van de arbeidsverhoudingen - Onderscheid

De artikelen 2, §1, en 5, §1, van het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen en het koninklijk besluit van 2 juni 1993 betreffende het beroep van medisch laboratorium technoloog, tot uitvoering van artikel 5, §1, van het koninklijk besluit nr. 78, die de voorwaarden opleggen voor de uitoefening van de geneeskunde en inzonderheid van de paramedische beroepen, betreffen niet de reglementering van de arbeidsverhoudingen.

- Artt. 2, § 1, en 5, § 1 KB nr. 78 van 10 nov. 1967 betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen

4 februari 2013

S.2011.0051.F

AC nr. ...

BEGRIJ. BESTAANSVEREISTEN. VORM

Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten - Gezagsverhouding

De gezagsverhouding die de arbeidsovereenkomst kenmerkt, bestaat zodra een persoon zijn gezag in feite kan doen gelden op de handelingen van een andere persoon.

- Artt. 2 en 3 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

4 februari 2013

S.2011.0051.F

AC nr. ...

Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten - Gezag - Beoordelingscriteria - Opdracht van de rechter

De gezagsrelatie op grond waarvan tot een arbeidsovereenkomst kan worden besloten en elke andere overeenkomst moet worden uitgesloten, dient te worden beoordeeld aan de hand van de criteria die thans zijn opgenomen in de Arbeidsrelatiewet, meer bepaald in artikel 333 van die wet, zijnde de vrijheid van organisatie van het werk, de mogelijkheid een hiërarchische controle op dat werk uit te oefenen en de al dan niet bestaande vrijheid van de organisatie van de werktijd; het staat de rechter na te gaan of de gegevens die aangevoerd worden om het bestaan van een gezagsrelatie te staven een toepassing of de mogelijkheid tot toepassing van gezag op de uitvoering van de arbeid zoals in een arbeidsovereenkomst aantonen, die onverenigbaar is met de loutere uitvoering van controle en het geven van instructies in het kader van een overeenkomst voor zelfstandige arbeid (1). (1) Cass. 6 dec. 2010, AR S.10.0073.N, AC 2010, nr. 713.

26 maart 2013

P.2012.0387.N

AC nr. ...

EINDE

Einde - Opzeggingsvergoeding - Basisloon - Betalingen aan derden - Groepsverzekering - Taksen

Uit de artikel 39, §1, Arbeidsovereenkomstenwet volgt dat de geldsommen die door de werkgever aan derden worden uitbetaald een krachtens de arbeidsovereenkomst verworven voordeel uitmaken wanneer de werknemer aanspraak kan maken op die betaling en zijn recht gestoeld is op de arbeidsovereenkomst; hieruit volgt dat met de werkgeversbijdragen in de groepsverzekering taksen inbegrepen rekening dient te worden gehouden voor het bepalen van het basisloon ter berekening van de opzeggingsvergoeding.

- Art. 39, § 1 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

11 maart 2013

S.2012.0101.N

AC nr. ...

Einde - Algemeen - Inbreuk op de reglementering van de arbeidsverhoudingen - Nietigheid - Uitwerking - Tegenstelbaarheid

Artikel 5, 2°, van de Arbeidswet van 16 maart 1971 en artikel 14 van de wet van 3 juli 1978 verbieden niet om aan andere dan jeugdige werknemers de nietigheid van de dienstbetrekking of van de arbeidsovereenkomst tegen te stellen, wanneer arbeid wordt verricht, buiten speelzalen, ingevolge een dienstbetrekking of overeenkomst die nietig is om andere redenen dan diegene die de reglementering van de arbeidsverhoudingen betreffen.

- Art. 5, 2° Arbeidswet van 16 maart 1971

- Art. 14 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

4 februari 2013

S.2011.0051.F

AC nr. ...

Einde - Opzegging - Opzeggingstermijn - Duur - Bepaling van de opzeggingstermijn - Door de rechter in acht te nemen elementen

De rechter die de duur van de aan de bediende toekomende opzeggingstermijn vaststelt rekening moet houden met de kans voor de bediende om spoedig een aangepaste en evenwaardige betrekking te vinden gelet op zijn anciënniteit, zijn leeftijd, zijn functie en zijn loon naargelang van de elementen eigen aan de zaak; hij dient daarbij rekening te houden met omstandigheden die bestonden op het tijdstip van de kennisgeving van het ontslag in zoverre deze omstandigheden de voor de bediende bestaande kans om een gelijkwaardige betrekking te vinden beïnvloeden; aldus moet de rechter niet elementen in acht nemen die geen verband houden met de kans voor de bediende om een gelijkwaardige betrekking te vinden, zoals de economische of financiële situatie waarin de werkgever verkeert of de belangen van de niet-ontslagen werknemers.

- Art. 82, § 3 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

11 maart 2013

S.2012.0088.N

AC nr. ...

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

15 maart 2013 F.2011.0079.N AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

18 april 2013 F.2011.0142.F AC nr. ...

Een commissionair in de zin van artikel 20, §1, eerste lid, btw-wetboek is een belastingplichtige die in eigen naam, maar op order en voor rekening van zijn principaal overeenkomsten sluit en tussenbeide komt in dienstverrichtingen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- Artt. 13, § 2, en 20, § 1, eerste lid Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

15 maart 2013 F.2011.0079.N AC nr. ...

Wanneer door tussenkomst van een belastingplichtige, handelend in eigen naam, maar voor rekening van een ander, of door tussenkomst van een daarmee gelijkgestelde tussenpersoon een dienst wordt verricht, wordt de belastingplichtige geacht deze dienst zelf te hebben ontvangen en te hebben verricht; de gelijkstelling van "andere tussenpersonen" bedoeld in artikel 13, §2, btw-wetboek met de commissionair is slechts van toepassing wanneer de tussenpersoon zelf effectief optreedt als dienstverrichter (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- Artt. 13, § 2, en 20, § 1, eerste lid Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

15 maart 2013 F.2011.0079.N AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

15 maart 2013 F.2011.0079.N AC nr. ...

Uit artikel 9 van het organiek Regentbesluit nr. 78 van 18 maart 1831 van het bestuur van 's lands middelen volgt niet dat de rechter, wanneer er bij de Minister van Financiën of diens afgevaardigde geen beroep is ingesteld, diens prerogatieven mag uitoefenen door louter naar opportuniteit uitspraak te doen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2013, nr. ...

- Art. 9 RB nr. 78 van 18 maart 1831

18 april 2013 F.2011.0142.F AC nr. ...

BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN

EXPLOOT

Exploot - Dagvaarding van beklagde door openbaar ministerie - Verblijf van beklagde in gevangenis - Betekening van de dagvaarding aan woonplaats - Geldigheid - Onaantastbare beoordeeling van de rechter

De rechter oordeelt onaantastbaar in feite of het openbaar ministerie wist of moest weten dat de beklagde op het ogenblik van de betekening van de dagvaarding in de gevangenis verbleef (1). (1) Zie Cass. 29 april 2009, AR P.09.0107.F, AC 2009, nr. 285.

12 maart 2013

P.2012.1819.N

AC nr. ...

BEVOEGDHEID EN AANLEG

STRAFZAKEN

Strafzaken - Bevoegdheid - Strafvordering - Voorrecht van rechtsmacht - Toepassingsvoorwaarden

Voor de toepassing van artikel 479 van het Wetboek van Strafvordering geldt alleen de voorwaarde dat de persoon tegen wie de strafvordering is ingesteld één van de in die wetsbepaling opgesomde hoedanigheden bezit, hetzij op het ogenblik van het misdrijf, hetzij op het ogenblik van de vervolging (1). (1) Zie Cass. 9 feb. 1988, AR 2123, AC 1987-88, nr. 354; R. DECLERCQ, *Eléments de procédure pénale*, Bruylant, 2006, p. 609, nr. 1152; BELTJENS, *Instruction criminelle*, dl. II, art. 479, nrs. 12 en 36; BRAAS, *Précis de procédure pénale*, dl. II, nr. 1188; H.D. BOSLY, D. VANDERMEERSCH en M.A. BEERNAERT, *Droit de la procédure pénale*, 6de uitg., Bruylant, 2010, p. 1359.

- Art. 479 Wetboek van Strafvordering

17 april 2013

P.2013.0054.F

AC nr. ...

BEWIJS

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Vermoedens - Zaken - Gebrek van de zaak - Aansprakelijkheid van de bewaarder - Weerlegging vermoeden van fout

Het vermoeden van fout dat op de bewaarder van een zaak rust, kan alleen worden weerlegd als hij bewijst dat de schade niet aan het gebrek van de zaak, maar aan een vreemde oorzaak is te wijten (1). (1) Cass. 26 sept. 2002, AR C.00.0648.F, AC 2002, nr. 486.

- Art. 1384, eerste lid Burgerlijk Wetboek

26 april 2013

C.2012.0286.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Gebrek van de zaak - Aansprakelijkheid van de bewaarder - Vrijstelling - Beoordeling door de rechter

De rechter die het bestaan van het gebrek van de zaak vaststelt kan de bewaarder alleen dan van elke aansprakelijkheid ontslaan, wanneer hij aanneemt dat de schade ook zonder het gebrek waarmee de zaak is behept, zou zijn ontstaan zoals zij zich heeft voorgedaan; de afwezigheid van oorzakelijk verband tussen het gebrek en de schade kan niet uitsluitend worden afgeleid uit de al dan niet foutieve handelwijze van de bewaarder van de zaak, noch uit het feit dat het slachtoffer zelf een fout in oorzakelijk verband met de schade heeft begaan (1). (1) Cass. 30 sept. 2004, AR C.03.0376.F, AC 2004, nr. 444.

- Art. 1384, eerste lid Burgerlijk Wetboek

26 april 2013

C.2012.0286.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Geschriften - Algemeen - Verlijden van akten buiten het ambtsgebied - Voorwaarden - Miskenning van het voorschrift - Authentieke akte - Notaris

Uit de schrapping in artikel 114 Wet Notarisambt van de verwijzing naar artikel 6, eerste lid, 1° door de wet van 4 mei 1999 en uit de parlementaire voorbereiding van deze wet blijkt dat de wetgever aan de miskennis van het in dit artikel 6, eerste lid, 1° bedoelde voorschrift niet langer het gevolg van de nietigheid van de notariële akte heeft willen verbinden en heeft willen derogeren aan het bepaalde in artikel 1317, eerste lid, Burgerlijk Wetboek; hieruit volgt dat de bijzondere regeling van de Wet Notarisambt de niet-vermelding van de verklaring van de partij dat zij fysiek niet in staat is om zich te verplaatsen naar het kantoor zoals bepaald in artikel 5, §2, niet met de nietigheid sanctioneert (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- Art. 1317, eerste lid Burgerlijk Wetboek

- Artt. 5, § 2, 6, eerste lid, 1° en 114 Wet 25 ventôse jaar XI op het notarisambt

22 maart 2013

C.2011.0096.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Geschriften - Algemeen - Authentieke akte - Notaris - Verlijden van akten buiten het ambtsgebied - Voorwaarden - Miskennis van het voorschrift

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

22 maart 2013

C.2011.0096.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht - Cassatiemiddel - Burgerlijke zaken - Te voegen stukken - Middel dat de miskennis van de bewijskracht van de akten aanvoert - Ontvankelijkheid - Stuk overgelegd aan het hof van beroep - Overeenstemming - Eensluidendverklaring - Vermeldingen

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

7 maart 2013

C.2012.0129.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Geschriften - Allerlei - Vordering tot schriftonderzoek - Persoonlijke verschijning van de partijen - Niet-verschijnende verweerder - Voor erkend houden van het geschrift door de rechter - Voorwaarden

Alhoewel artikel 884 Gerechtelijk Wetboek de persoonlijke verschijning van de partijen oplegt, blijkt uit de wetsgeschiedenis, meer bepaald uit de continuïteit tussen artikel 194 Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en artikel 886 Gerechtelijk Wetboek, dat laatstgenoemde bepaling slechts toelaat het geschrift voor erkend te houden wanneer de verweerder op het schriftonderzoek op de zitting bepaald voor de persoonlijke verschijning, noch in persoon verschijnt, noch door een advocaat vertegenwoordigd is (1). (1) Zie P. Lemmens, "De niet-verschijning van de verweerder inzake schriftonderzoek", *Proces & Bewijs* 1993, 46-47; zie ook J. Laenens, K. Broeckx, D. Scheers en P. Thiriar, *Handboek gerechtelijk recht*, Antwerpen, Intersentia, 2012, 564-565, nr. 1379.

- Artt. 884 en 886 Gerechtelijk Wetboek

22 maart 2013

C.2012.0348.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht - Cassatiemiddel - Burgerlijke zaken - Te voegen stukken - Middel dat de miskennis van de bewijskracht van de akten aanvoert - Ontvankelijkheid - Stuk overgelegd aan het hof van beroep - Overeenstemming - Eensluidendverklaring - Vermeldingen

Aangezien de tekst van het beding van het bij het cassatieverzoekschrift gevoegde stuk dezelfde is als die welke weergegeven wordt in de conclusies van hoger beroep van de partijen, uit de stukken waarop acht kan worden geslagen blijkt dat de partijen niet hebben aangevoerd dat er verschillende versies van die overeenkomst zouden bestaan en bijgevolg is aangetoond dat de in het middel aangehaalde tekst wel degelijk die is van het stuk dat aan het hof van beroep is overgelegd, is de verklaring waarin bevestigd wordt dat het bij het cassatieverzoekschrift gevoegde stuk eensluidend is met het aan het hof van beroep overgelegde stuk geen noodzakelijke vermelding (1). (1) Zie andersl. concl. O.M. in Pas. 2012, nr.

7 maart 2013

C.2012.0129.F

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Beoordelingsvrijheid - Door het Burgerlijk Wetboek ingevoerde vermoedens

In strafzaken legt de wet de rechter geen enkele regel op waarvan hij de volkomenheid of de ontoereikendheid van het bewijs van een misdaad of wanbedrijf moet doen afhangen; de door het Burgerlijk Wetboek ingevoerde vermoedens verplichten hem niet om het bestaan van één van de bestanddelen van het misdrijf als bewezen te beschouwen, hoewel de gegevens van het strafdossier hem van het tegendeel overtuigen.

6 maart 2013

P.2012.1700.F

AC nr. ...

Strafzaken - Vermoedens - Door het Burgerlijk Wetboek ingevoerde vermoedens

In strafzaken legt de wet de rechter geen enkele regel op waarvan hij de volkomenheid of de ontoereikendheid van het bewijs van een misdaad of wanbedrijf moet doen afhangen; de door het Burgerlijk Wetboek ingevoerde vermoedens verplichten hem niet om het bestaan van één van de bestanddelen van het misdrijf als bewezen te beschouwen, hoewel de gegevens van het strafdossier hem van het tegendeel overtuigen.

6 maart 2013

P.2012.1700.F

AC nr. ...

Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Beoordelingsvrijheid - Burgerlijke vermoedens die het bewijs van eigendom regelen tussen echtgenoten - Toepassing op het bewijs van diefstal van een nalatenschap

De burgerlijke vermoedens die het bewijs van de eigendom tussen echtgenoten regelen, gelden niet voor de strafrechter die in de regel niet gehouden is door een rangorde tussen de verschillende toegelaten bewijsmiddelen.

6 maart 2013

P.2012.1700.F

AC nr. ...

Strafzaken - Algemeen - Onwettig of onregelmatig bewijs - Beklaagde - Verhoor - Recht op bijstand van een advocaat - Miskening van het recht op bijstand - Strafvordering

De onrechtmatigheid van het bewijs omwille van het afleggen door een beklaagde van verklaringen zonder bijstand van een advocaat, leidt niet tot de niet-ontvankelijkheid van de strafvordering (1). (1) Cass. 13 nov. 2012, AR P.12.1082.N, AC 2012, nr. 610 met concl. OM.

26 maart 2013

P.2012.0387.N

AC nr. ...

Strafzaken - Algemeen - Artikel 876, Gerechtelijk Wetboek - Toepassing op de strafgerechten

Artikel 876 van het Gerechtelijk Wetboek, naar luid waarvan de rechtbank het aanhangige geschil berecht volgens de bewijsregels die van toepassing zijn op de aard van het geschil heeft geen betrekking op het strafgerecht in die zin dat het niet aan het strafgerecht staat om twee verschillende bewijsstelsels toe te passen naargelang het uitspraak doet over de strafvordering of over de burgerlijke rechtsvordering.

6 maart 2013

P.2012.1700.F

AC nr. ...

Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Beoordelingsvrijheid - Vermoeden bedoeld in artikel 1468 Burgerlijk Wetboek - Toepassing op het bewijs van diefstal van een nalatenschap

Het in artikel 1468 van het Burgerlijk Wetboek bedoelde vermoeden, volgens hetwelk roerende goederen waarvan niet kan worden bewezen dat ze eigendom zijn van een der echtgenoten, als onverdeeld tussen de echtgenoten worden beschouwd, verbiedt de strafrechter die uitspraak moet doen over het bestaan van een telastlegging diefstal van een nalatenschap, niet om op grond van zijn vrije beoordeling van de gegevens van de zaak te oordelen dat er twijfel blijft bestaan over het feit of de litigieuze goederen tot het vermogen van de eerstoverleden echtgenoot behoren.

6 maart 2013

P.2012.1700.F

AC nr. ...

Strafzaken - Algemeen - Toepassing van de burgerrechtelijke regels - Artikel 1156 van het Burgerlijk Wetboek - Toepassing in strafzaken

Artikel 1156 van het Burgerlijk Wetboek maakt geen deel uit van de regels die de bewijswaardering in strafzaken regelen.

6 maart 2013

P.2012.1700.F

AC nr. ...

Strafzaken - Vermoedens - Burgerlijke vermoedens die het bewijs van eigendom regelen tussen echtgenoten - Toepassing op het bewijs van diefstal van een nalatenschap

De burgerlijke vermoedens die het bewijs van de eigendom tussen echtgenoten regelen, gelden niet voor de strafrechter die in de regel niet gehouden is door een rangorde tussen de verschillende toegelaten bewijsmiddelen.

6 maart 2013

P.2012.1700.F

AC nr. ...

Strafzaken - Vermoedens - Vermoeden bedoeld in artikel 1468 Burgerlijk Wetboek - Toepassing op het bewijs van diefstal van een nalatenschap

Het in artikel 1468 van het Burgerlijk Wetboek bedoelde vermoeden, volgens hetwelk roerende goederen waarvan niet kan worden bewezen dat ze eigendom zijn van een der echtgenoten, als onverdeeld tussen de echtgenoten worden beschouwd, verbiedt de strafrechter die uitspraak moet doen over het bestaan van een telastlegging diefstal van een nalatenschap, niet om op grond van zijn vrije beoordeling van de gegevens van de zaak te oordelen dat er twijfel blijft bestaan over het feit of de litigieuze goederen tot het vermogen van de eerstoverleden echtgenoot behoren.

6 maart 2013

P.2012.1700.F

AC nr. ...

Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Bewijslast - Lasterlijke aangifte - Openbaar ministerie

De vordering wegens laster mag niet verward worden met die wegens lasterlijke aangifte; terwijl het in het eerste geval aan de beklaagde staat om de waarheid te bewijzen van de kwaadwillige aantijgingen, die geacht worden vals te zijn tot het bewijs ervan is geleverd, staat het in het tweede geval aan het openbaar ministerie dat stelt dat het een lasterlijke aangifte betreft, om het bewijs daarvan te leveren en vervolgens, in voorkomend geval, van de beslissing van de bevoegde overheid (1). (1) J. LECLERCQ, "Atteintes portées à l'honneur ou à la considération des personnes" in Les Nouvelles, Droit pénal, dl. IV, Brussel, Larcier, 1989, nr. 7477; P. MAGNIEN, "Les atteintes portées à l'honneur et à la considération des personnes", in Les infractions, dl. 2, Les infractions contres les personnes, Larcier, p. 791.

- Art. 445, tweede lid Strafwetboek

17 april 2013

P.2012.1993.F

AC nr. ...

Strafzaken - Vermoedens - Valsheid in geschrifte, verduistering of diefstal - Wettelijk vermoeden - Bewijslast

Inzake valsheid in geschriften en verduistering of diefstal voert de wet ten gunste van de burgerlijke partij geen wettelijk vermoeden in dat haar vrijstelt van de verplichting het bewijs te leveren van het misdrijf dat zij aangeeft en waarvoor zij klacht heeft ingediend, en dat tot gevolg zou hebben dat de beklaagde het bewijs van zijn onschuld moet leveren.

6 maart 2013

P.2012.1700.F

AC nr. ...

Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Bewijslast - Valsheid in geschrifte, verduistering of diefstal - Wettelijk vermoeden

Inzake valsheid in geschriften en verduistering of diefstal voert de wet ten gunste van de burgerlijke partij geen wettelijk vermoeden in dat haar vrijstelt van de verplichting het bewijs te leveren van het misdrijf dat zij aangeeft en waarvoor zij klacht heeft ingediend, en dat tot gevolg zou hebben dat de beklaagde het bewijs van zijn onschuld moet leveren.

6 maart 2013

P.2012.1700.F

AC nr. ...

Strafzaken - Algemeen - Toepassing van de burgerrechtelijke regels - Artikelen 1349 en 1353 van het Burgerlijk Wetboek - Draagwijdte - Toepassing op het bewijs van een misdrijf

De artikelen 15 en 16 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering hebben niet tot gevolg dat de strafrechter, wanneer een partij haar tegenstrever beschuldigt van diefstal van een nalatenschap, zich naar de regels van het burgerlijk of fiscaal recht moet gedragen om te bepalen of de zogenaamd ontvreemde activa al dan niet tot het vermogen van de overledene behoorden; behalve in de in het voormelde artikel 16 bepaalde gevallen zijn de artikelen 1349 en 1353 van het Burgerlijk Wetboek alleen van toepassing op het bewijs van overeenkomsten en niet van misdrijven.

6 maart 2013

P.2012.1700.F

AC nr. ...

Strafzaken - Algemeen - Toepassing van de burger- of fiscaalrechtelijke regels - Artikelen 15 en 16 V.T.Sv.

De artikelen 15 en 16 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering hebben niet tot gevolg dat de strafrechter, wanneer een partij haar tegenstrever beschuldigt van diefstal van een nalatenschap, zich naar de regels van het burgerlijk of fiscaal recht moet gedragen om te bepalen of de zogenaamd ontvreemde activa al dan niet tot het vermogen van de overledene behoorden; behalve in de in het voormelde artikel 16 bepaalde gevallen zijn de artikelen 1349 en 1353 van het Burgerlijk Wetboek alleen van toepassing op het bewijs van overeenkomsten en niet van misdrijven.

6 maart 2013

P.2012.1700.F

AC nr. ...

Strafzaken - Algemeen - Toepassing van de burgerrechtelijke regels - Artikel 2279 van het Burgerlijk Wetboek - Toepassing op het bewijs van misdrijven

Artikel 2279 van het Burgerlijk Wetboek, krachtens welk het eigendomsrecht van een roerend goed kan voortkomen uit het nuttig bezit en de goede trouw, beschermt per definitie de kopers van de daarin bedoelde goederen en heeft geen betrekking op het bewijs van de misdrijven, dat vrij wordt beoordeeld; die bepaling verbiedt de strafrechter dus niet te oordelen dat er twijfel bestaat over de aan de persoon in wiens handen het goed werd gevonden, toegekende hoedanigheid van eigenaar.

6 maart 2013

P.2012.1700.F

AC nr. ...

CASSATIE**BEVOEGDHEID VAN HET HOF*****Bevoegdheid van het hof - Algemeen - Burgerlijke zaken - Vreemde wet - Uitlegging door de feitenrechter - Toezicht van het Hof***

Het Hof gaat na of de beslissing van de feitenrechter overeenstemt met de uitlegging die aan deze wet in het land van oorsprong gegeven wordt (1) (2). (1) Zie de concl. O.M., in Pas., 2013, nr. ... (2) Cass. 12 jan. 2009, AR C.07.0269.F – C.07.0284.F, AC 2009, nr. 21.

18 maart 2013

C.2012.0031.F

AC nr. ...

Bevoegdheid van het hof - Algemeen - Burgerlijke zaken - Vreemde wet - Uitlegging door de feitenrechter - Toezicht van het Hof

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

18 maart 2013

C.2012.0031.F

AC nr. ...

Bevoegdheid van het hof - Allerlei - Burgerlijke zaken - Vreemde wet - Toepassing - Uitlegging - Feitenrechter - Verplichting - Hof van Cassatie - Opdracht

Wanneer de feitenrechter de buitenlandse wet toepast, moet hij de draagwijdte ervan bepalen op grond van de uitlegging die de voormelde wet in het land van oorsprong krijgt; het Hof gaat na of de beslissing van de feitenrechter conform die uitlegging is (1). (1) Cass. 4 nov. 2010, AR C.07.0191.F, AC 2010, nr. 653.

28 maart 2013

C.2012.0330.F

AC nr. ...

CASSATIEBEROEP**BURGERLIJKE ZAKEN*****Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders - Gewest - Waals Gewest - Cassatieverzoekschrift - Vertegenwoordiging van het gewest door zijn regering - Delegatie aan de minister die niet bevoegd is voor de aangelegenheid van het aan de feitenrechter voorgelegde geschil - Ontvankelijkheid***

Het cassatieberoep is niet ontvankelijk wanneer het, bij de overlegging van het verzoekschrift op de griffie van het Hof, is ingesteld door het Waalse gewest, vertegenwoordigd door zijn regering in de persoon van de minister die niet bevoegd is voor de aangelegenheid van het aan de feitenrechter voorgelegde geschil (1). (1) Zie Cass. 4 sept. 2008, AR F.06.0133.F, AC 2008, nr. 449.

- Art. 13, eerste lid, 11° B.W.Reg. 17 juli 2009 tot regeling van de werking van de regering
- Art. 2 B.W.Reg. 17 juli 2009 tot vaststelling van de verdeling van de ministeriële bevoegdheden en tot regeling van de ondertekening van haar akten
- Art. 82 Bijz. Wet tot hervorming der instellingen van 8 aug. 1980

11 april 2013

C.2011.0575.F

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep - Voorlopige hechtenis - Invrijheidstelling onder borgtocht - Borgsom - Regeling van de rechtspleging - Verwijzing naar de correctionele rechtbank - Verzoek tot teruggave van de borgsom - Kamer van inbeschuldigingstelling - Arrest - Beslissing van onbevoegdverklaring - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid

Het arrest dat een verzoek tot teruggave van de borgsom afwijst, dat vóór het vonnis over de grond van de zaak is ingediend, is geen beslissing die de voorlopige hechtenis handhaaft of die de voorwaarden voor de invrijheidstelling bepaalt, in de zin van de artikelen 31, §§1 en 2, en 37 van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, en is evenmin een eindbeslissing uit het eerste lid of zoals bedoeld in de gevallen die in het tweede lid van artikel 416 van het Wetboek van Strafvordering zijn bepaald, en die voor onmiddellijk cassatieberoep vatbaar is (1). (1) Zie Cass. 19 juli 2005, AR P.05.1008.N, AC 2005, nr. 390; Cass. 6 juni 2007, AR P.07.0454.F, AC 2007, nr. 309, met concl. adv.-gen. Genicot in Pas.

- Artt. 31, §§ 1 en 2, en 37 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis
- Art. 416 Wetboek van Strafvordering

13 maart 2013

P.2013.0178.F

AC nr. ...

Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Toezicht op de regelmatigheid van de rechtspleging - Verzoek tot wraking en vervanging van een deskundige - Beslissing tot afwijzing - Hoger beroep - Onregelmatige aanhangigmaking - Controlebevoegdheid op de regelmatigheid van de rechtspleging

De door de inverdenkinggestelden ingestelde vordering tot wraking en vervanging van deskundigen en hun hoger beroep tegen de beschikking van de onderzoeksrechter waarbij de vordering is afgewezen, maakt een verzoek om de regelmatigheid van de rechtspleging te onderzoeken niet aanhangig bij de kamer van inbeschuldigingstelling, aangezien die bevoegdheid bij het onderzoeksgerecht berust, ongeacht de reden van de aanhangigmaking, voor zover die evenwel regelmatig is (1). (1) Cass. 3 dec. 2003, AR P.03.1545.F, AC 2003, nr. 618.

- Artt. 235bis en 416, tweede lid Wetboek van Strafvordering

6 maart 2013

P.2012.1779.F

AC nr. ...

Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing) - Verzoek tot wraking en vervanging van een deskundige - Beslissing tot afwijzing - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Beslissing van niet-ontvankelijkheid - Onmiddellijk cassatieberoep - Ontvankelijkheid

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

6 maart 2013

P.2012.1779.F

AC nr. ...

Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing) - Verzoek tot wraking en vervanging van een deskundige - Beslissing tot afwijzing - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Beslissing van niet-ontvankelijkheid - Onmiddellijk cassatieberoep - Ontvankelijkheid

De beslissing van niet-ontvankelijkheid van het hoger beroep van de inverdenkinggestelden tegen de beschikking van de onderzoeksrechter waarbij hun vordering tot wraking en vervanging van deskundigen wordt afgewezen, is geen eindbeslissing, want zij oefent de rechtsmacht van de strafrechter niet volledig uit, akte werd verleend van de niet-ontvankelijkheid van het hoger beroep op grond van een reden die op zich niet eraan in de weg staat dat een nieuwe vordering wordt ingesteld en de tot staving van de wrakingsvordering aangevoerde nietigheid wordt niet gedekt door het bestreden arrest (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

- Art. 416, eerste lid Wetboek van Strafvordering

6 maart 2013

P.2012.1779.F

AC nr. ...

Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep - Werkstraf - Niet of gedeeltelijke uitvoering - Toepassing van de vervangende straf - Verslag van de probatiecommissie - Aard van dit verslag - Gevolgen - Rechtsmiddelen

Artikel 37quinquies, §4, Strafwetboek, bepaalt dat, wanneer de justitieassistent meldt dat de aan de veroordeelde opgelegde werkstraf niet of slechts gedeeltelijk wordt uitgevoerd, de probatiecommissie, die zitting houdt zonder dat het openbaar ministerie daarbij aanwezig is, naargelang van het geval een beknopt of met redenen omkleed verslag opstelt met het oog op de toepassing van de vervangende straf; dergelijk verslag is geen rechterlijke beslissing; er kan geen rechtsmiddel tegen worden ingesteld (1). (1) Zie S. VANDROMME, Werkstraf, Comm. Straf., nr. 82.

12 maart 2013

P.2012.1912.N

AC nr. ...

Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Algemeen - Jeugdbescherming - Jeugdgerichten - Beschermende maatregelen - Arrest waarbij beschermende maatregelen worden bevolen - Cassatieberoep van de moeder van het minderjarig kind - Tussenkoms van de vader - Ontvankelijkheid - Hoedanigheid

De vader van een minderjarig kind die tussenkomt in de cassatieprocedure die de moeder heeft ingesteld tegen het arrest van de jeugdkamer van het hof van beroep waarbij ten aanzien van dat kind beschermingsmaatregelen zijn genomen, dient de hoedanigheid van verweerder in cassatie te worden toegekend (1). (Impliciet). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

6 maart 2013

P.2013.0037.F

AC nr. ...

Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Allerlei - Voorlopige hechtenis - Verzoek tot voorlopige invrijheidstelling - Beslissing van verwerping - Cassatieberoep - Nieuw verzoek tot voorlopige invrijheidstelling - Cassatieberoep tegen beslissing van verwerping vooraleer uitspraak over vorig cassatieberoep - Ontvankelijkheid

Een cassatieberoep dat is ingesteld tegen een beslissing over een op grond van artikel 27 Voorlopige Hechteniswet ingediend nieuw verzoekschrift tot voorlopige invrijheidstelling, vooraleer het Hof uitspraak heeft gedaan over het cassatieberoep dat is ingesteld tegen de beslissing die uitspraak doet over een vorig verzoekschrift, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie J. D'HAENENS, De voorlopige hechtenis en de procedure in cassatie, in: Voorlopige hechtenis. De wet van 20 juli 1990, R. DECLERCQ en R. VERSTRAETEN (eds.), Acco Leuven/Amersfoort, nr. 6: het oogmerk van de wetgever was het uitsluiten van de parallelle procedures door het creëren van een autonome cassatieprocedure die, zoals de procedure van hoger beroep, geïntegreerd is in het stelsel zelf van de voorlopige hechtenis dat zich hierdoor karakteriseert dat de opeenvolgende fasen van hechtenis kort zijn en iedere fase afzonderlijk het voorwerp uitmaakt van een eigen afgeronde procedure waarin begrepen zijn de bij de wet bepaalde rechtsmiddelen.

- Artt. 27, 31 en 32 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

16 april 2013

P.2013.0658.N

AC nr. ...

Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing) - Strafvuivorderingsrechtbank - Vonnis tot intrekking van een uitvoeringsmodaliteit van de straf - Rechtbank die bij verstek uitspraak heeft gedaan - Beslissing vatbaar voor verzet - Onmiddellijk cassatieberoep - Ontvankelijkheid

Als een beslissing vatbaar is voor verzet, is cassatieberoep uitgesloten zolang dat het gewone rechtsmiddel openstaat (1). (1) Cass. 23 sept. 2009, AR P.09.1359.F, AC 2009, nr. 522 met concl. van advocaat-generaal D. VANDERMEERSCH in Pas., 2009, nr. 522.

12 maart 2013

P.2013.0185.N

AC nr. ...

Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Algemeen - Jeugdbescherming - Jeugdgerichten - Beschermende maatregelen - Arrest waarbij beschermende maatregelen worden bevolen - Cassatieberoep van de moeder van het minderjarig kind - Tussenkoms van de vader - Ontvankelijkheid - Hoedanigheid

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

6 maart 2013

P.2013.0037.F

AC nr. ...

Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Beklaagde en verdachte - Cassatieberoep van de beklagde - Overlijden van de beklagde tijdens de cassatieprocedure maar nadat de veroordeling onherroepelijk is geworden

Het overlijden van de eiser tijdens de cassatieprocedure, na de datum waarop de strafrechtelijke veroordeling kracht van gewijsde heeft gekregen, heeft geen gevolgen voor de strafvordering (1). (1) Constant, Manuel de droit pénal, Luik, 1956, p. 845, nr. 783; zie Cass. 31 jan. 2001, AR P.00.1416.F, AC 2001, nr. 60.

- Art. 20 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

27 maart 2013

P.2013.0256.F

AC nr. ...

TUCHTZAKEN

Tuchtzaken - Vormen - Beroepsinstituut - Tuchtrectelijke beslissing - Cassatieberoep - Verplichting een beroep te doen op een advocaat bij het Hof van Cassatie - Bestaanbaarheid met de Grondwet

Krachtens artikel 9, §7, vierde lid, van de kaderwet betreffende de dienstverlenende intellectuele beroepen, gecodificeerd bij het koninklijk besluit van 3 augustus 2007, moet het verzoekschrift waarmee het cassatieberoep wordt ingesteld tegen een tuchtrechtelijke beslissing van een kamer van beroep van een beroepsinstituut dat onder die wet valt, overeenkomstig de artikelen 478, eerste lid, en 1080 van het Gerechtelijk Wetboek, ondertekend worden door een advocaat bij het Hof van Cassatie; dat artikel 9, §7, vierde lid schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet, in zoverre het het optreden van een advocaat bij het Hof van Cassatie oplegt (1). (1) Zie Cass. 16 dec. 2011, AR D.11.0014.F, AC 2011, en concl. O.M. in Pas., 2011, nr. 693; GwH, arrest 160/2012 van 20 dec. 2012.

- Art. 9, § 7, vierde lid Kaderwet 3 aug. 2007 betreffende de dienstverlenende intellectuele beroepen
- Artt. 478, eerste lid, en 1080 Gerechtelijk Wetboek
- Artt. 10 en 11 Grondwet 1831

28 maart 2013

D.2011.0014.F

AC nr. 693

CASSATIEMIDDELEN

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Onduidelijk middel - Als geschonden aangewezen wetsbepaling - ZIV-wet - Gebruik van de verkorte citeertitel - Ontvankelijkheid

Wanneer een cassatiemiddel schending aanvoert van een artikel van de "ZIV-wet", zonder te preciseren welke wet wordt bedoeld, leest het Hof de als geschonden aangewezen "ZIV-wet" als de "gecoördineerde wet van 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen", conform de door het Hof gebruikte "Lijst van verkorte citeertitels van wetten en besluiten en hun volledige benaming" die is opgenomen in de Arresten van het Hof van Cassatie en op zijn webstek; dit middel is dan ook ontvankelijk.

8 maart 2013

C.2012.0121.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen - Algemeen rechtsbeginsel betreffende het gezag van gewijsde in strafzaken op de burgerlijke rechtsvordering - Beschikking die geen verband houdt met het aangevoerde middel - Ontvankelijkheid - Burgerlijke beschikkingen van het strafvonnis - Middel dat miskening van het gezag van gewijsde aanvoert

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

22 april 2013

C.2012.0448.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen - Burgerlijke beschikkingen van het strafvonnis - Middel dat miskening van het gezag van gewijsde aanvoert - Algemeen rechtsbeginsel betreffende het gezag van gewijsde in strafzaken op de burgerlijke rechtsvordering - Beschikking die geen verband houdt met het aangevoerde middel - Ontvankelijkheid

Het middel dat het bestreden vonnis verwijt het gezag van gewijsde van de burgerlijke beschikkingen van het strafvonnis te miskennen maar louter de miskening aanvoert van het algemeen rechtsbeginsel betreffende het gezag van gewijsde in strafzaken, houdt geen verband met de aangevoerde grief en is bijgevolg niet ontvankelijk.

22 april 2013

C.2012.0448.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen - Middel dat de miskening van de bewijskracht van de akten aanvoert - Ontvankelijkheid - Stuk overgelegd aan het hof van beroep - Overeenstemming - Eensluidendverklaring - Vermeldingen

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

7 maart 2013

C.2012.0129.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Te voegen stukken - Middel dat de miskening van de bewijskracht van de akten aanvoert - Ontvankelijkheid - Stuk overgelegd aan het hof van beroep - Overeenstemming - Eensluitendverklaring - Vermeldingen

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

7 maart 2013

C.2012.0129.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen - Middel dat de miskening van de bewijskracht van de akten aanvoert - Ontvankelijkheid - Stuk overgelegd aan het hof van beroep - Overeenstemming - Eensluitendverklaring - Vermeldingen

Aangezien de tekst van het beding van het bij het cassatieverzoekschrift gevoegde stuk dezelfde is als die welke weergegeven wordt in de conclusies van hoger beroep van de partijen, uit de stukken waarop acht kan worden geslagen blijkt dat de partijen niet hebben aangevoerd dat er verschillende versies van die overeenkomst zouden bestaan en bijgevolg is aangetoond dat de in het middel aangehaalde tekst wel degelijk die is van het stuk dat aan het hof van beroep is overgelegd, is de verklaring waarin bevestigd wordt dat het bij het cassatieverzoekschrift gevoegde stuk eensluitend is met het aan het hof van beroep overgelegde stuk geen noodzakelijke vermelding (1). (1) Zie andersl. concl. O.M. in Pas. 2012, nr.

7 maart 2013

C.2012.0129.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Nieuw middel - Niet verplichte burgerlijke aansprakelijkheidsverzekering - Brandverzekering - Gebouw - Broer en zus, mede-eigenaars - Brand - Tussenkost van de verzekeraar - Voorwaarden

Het middel aangevoerd tegen een reden waarmee het bestreden arrest zijn beslissing verantwoordt, is niet nieuw.

4 februari 2013

S.2011.0051.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Te voegen stukken - Ontvankelijkheid - Stuk overgelegd aan het hof van beroep - Overeenstemming - Eensluitendverklaring - Vermeldingen - Middel dat de miskening van de bewijskracht van de akten aanvoert

Aangezien de tekst van het beding van het bij het cassatieverzoekschrift gevoegde stuk dezelfde is als die welke weergegeven wordt in de conclusies van hoger beroep van de partijen, uit de stukken waarop acht kan worden geslagen blijkt dat de partijen niet hebben aangevoerd dat er verschillende versies van die overeenkomst zouden bestaan en bijgevolg is aangetoond dat de in het middel aangehaalde tekst wel degelijk die is van het stuk dat aan het hof van beroep is overgelegd, is de verklaring waarin bevestigd wordt dat het bij het cassatieverzoekschrift gevoegde stuk eensluitend is met het aan het hof van beroep overgelegde stuk geen noodzakelijke vermelding (1). (1) Zie andersl. concl. O.M. in Pas. 2012, nr.

7 maart 2013

C.2012.0129.F

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Belang - Naar recht verantwoorde straf - Toepassing van de wet in de tijd - Wetswijziging voor de toepasselijke straffen - Middel verwijt de rechter dat hij straffen oplegt die bij verschillende wetten horen - Ontvankelijkheid

Wanneer de geldstraf zowel bij de oude als bij de nieuwe wet naar recht verantwoord is, is het middel niet ontvankelijk dat de appelrechters verwijt dat zij een beklagde wegens een wetswijziging die dateert van ná de feiten, veroordelen tot de minst zware gevangenisstraf en geldboete, die elk bij een andere wet horen (1). (1) Zie concl. OM in Pas., 2013, nr. ...

- Artt. 2, tweede lid, en 63 Strafwetboek

20 maart 2013

P.2012.1848.F

AC nr. ...

Strafzaken - Belang - Naar recht verantwoorde straf - Toepassing van de wet in de tijd - Wetswijziging voor de toepasselijke straffen - Middel verwijt de rechter dat hij straffen oplegt die bij verschillende wetten horen - Ontvankelijkheid

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

20 maart 2013

P.2012.1848.F

AC nr. ...

COLLECTIEVE SCHULDENREGELING

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

7 januari 2013

S.2012.0016.F

AC nr. ...

DAGVAARDING

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

18 maart 2013

S.2012.0084.F

AC nr. ...

De rechter oordeelt onaantastbaar in feite of het openbaar ministerie wist of moest weten dat de beklagde op het ogenblik van de betekening van de dagvaarding in de gevangenis verbleef (1). (1) Zie Cass. 29 april 2009, AR P.09.0107.F, AC 2009, nr. 285.

12 maart 2013

P.2012.1819.N

AC nr. ...

Wanneer een dagvaarding voor het gerecht de verjaring stuit, krachtens artikel 2244, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek, wordt, behoudens een afwijkende wettelijke bepaling die in onderhavig geval niet bestaat, de stuiting verlengd, zoals thans voorgeschreven in het tweede lid van voornoemd artikel, tot het tijdstip waarop een definitieve beslissing wordt uitgesproken (1). (1) Zie de concl. O.M., in Pas., 2013, nr. ...

18 maart 2013

S.2012.0084.F

AC nr. ...

DESKUNDIGENONDERZOEK

De door de inverdenkinggestelden ingestelde vordering tot wraking en vervanging van deskundigen en hun hoger beroep tegen de beschikking van de onderzoeksrechter waarbij de vordering is afgewezen, maakt een verzoek om de regelmatigheid van de rechtspleging te onderzoeken niet aanhangig bij de kamer van inbeschuldigingstelling, aangezien die bevoegdheid bij het onderzoeksgerecht berust, ongeacht de reden van de aanhangigmaking, voor zover die evenwel regelmatig is (1). (1) Cass. 3 dec. 2003, AR P.03.1545.F, AC 2003, nr. 618.

- Artt. 235bis en 416, tweede lid Wetboek van Strafvordering

6 maart 2013 P.2012.1779.F AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

6 maart 2013 P.2012.1779.F AC nr. ...

De beslissing van niet-ontvankelijkheid van het hoger beroep van de inverdenkinggestelden tegen de beschikking van de onderzoeksrechter waarbij hun vordering tot wraking en vervanging van deskundigen wordt afgewezen, is geen eindbeslissing, want zij oefent de rechtsmacht van de strafrechter niet volledig uit, akte werd verleend van de niet-ontvankelijkheid van het hoger beroep op grond van een reden die op zich niet eraan in de weg staat dat een nieuwe vordering wordt ingesteld en de tot staving van de wrakingsvordering aangevoerde nietigheid wordt niet gedekt door het bestreden arrest (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

- Art. 416, eerste lid Wetboek van Strafvordering

6 maart 2013 P.2012.1779.F AC nr. ...

DOUANE EN ACCIJNZEN

Inzake douane en accijnzen is het dwangbevel een bestuurshandeling waarop de Wet Motivering Bestuurshandelingen van toepassing is, zodat het bestuur de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die ten grondslag liggen aan de belastingschuld waarvoor het dwangbevel werd uitgevaardigd; aangezien het dwangbevel de belastingschuld concretiseert, is het onder meer vereist dat het belastbare feit, het bedrag en de hoedanigheid van de schuldenaar duidelijk worden gemaakt (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- Artt. 2 en 3 Wet 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen

19 april 2013 F.2011.0158.N AC nr. ...

De veronachtzaming van de formele motiveringsplicht in een dwangbevel inzake douane en accijnzen leidt enkel tot de niet-toepassing van de bestuurshandeling als de betrokkene in wiens belang het vormvereiste is voorgeschreven, hierdoor in zijn belangen is geschaad; als blijkt dat de betrokkene op een andere wijze reeds kennis heeft gekregen van de motieven en hij daardoor zijn recht van verweer kan uitoefenen, is het doel van de formele motiveringsverplichting bereikt (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- Artt. 2 en 3 Wet 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen

19 april 2013 F.2011.0158.N AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

19 april 2013 F.2011.0158.N AC nr. ...

De douaneautoriteiten van de lidstaat waar de overtreding of onregelmatigheid daadwerkelijk werd begaan, zijn bevoegd tot inning van de douaneschuld; wanneer het niet mogelijk is te bepalen op welk grondgebied de overtreding of onregelmatigheid is begaan, wordt deze geacht te zijn begaan in de lidstaat waar zij is vastgesteld; indien de organisatie die zich garant heeft gesteld erin slaagt het vermoeden van bevoegdheid van de douaneautoriteiten van de lidstaat waar een overtreding of onregelmatigheid tijdens een vervoer onder geleide van een carnet TIR is vastgesteld, te weerleggen door aan de hand van de plaats van inschrijving van het carnet TIR en de verzegeling het bewijs te leveren van de plaats waar de overtreding of onregelmatigheid daadwerkelijk is begaan, worden de douaneautoriteiten van laatstgenoemde staat bevoegd tot inning van de douaneschuld.

- Art. 454, §§ 2 en 3, eerste en tweede lid EEG-Verordening nr. 2913/92 van de Raad van 12 okt. 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek

- Art. 37 Douaneovereenkomst van 14 nov. 1975 inzake het internationale vervoer van goederen onder dekking van carnets TIR

19 april 2013

F.2010.0024.N

AC nr. 332

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

19 april 2013

F.2011.0158.N

AC nr. ...

De douaneautoriteiten van de lidstaat waar de goederen zijn ontdekt, in beslag genomen en verbeurd, zijn bevoegd tot inning van accijnzen, ook al zijn deze goederen in een andere lidstaat in het douanegebied van de Unie binnengebracht, voor zover deze goederen voor commerciële doeleinden voorhanden worden gehouden; indien de goederen in de lidstaat waar zij werden ontdekt en in beslag genomen, niet voor commerciële doeleinden voorhanden worden gehouden, blijven de douaneautoriteiten van de eerste lidstaat van invoer bevoegd om de accijnzen te innen.

- Artt. 6, eerste lid en 7, eerste lid Richtlijn 92/12/EEG van de Raad van 25 feb. 1992

19 april 2013

F.2010.0024.N

AC nr. 332

ECHTSCHIEDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED

ALLERLEI

Allerlei - Recht van verdediging - Marokkaanse beslissing - Verstoting - Gevolgen - Erkenning in België

Uit het feit dat in België het bestaan van verstoting in aanmerking kan worden genomen, kan niet worden afgeleid dat de Belgische rechter enig gevolg aan die verstoting in het Belgisch rechtsbestel kan geven, zonder na te gaan of de voorwaarden vervuld zijn waardoor ze in België kan worden erkend (1). (1) Zie de concl. O.M., in Pas., 2013, nr. ...

18 maart 2013

S.2009.0070.F

AC nr. ...

EIGENDOM

Uit de bepalingen van artikel 577-9, §1, eerste en tweede lid, Burgerlijk Wetboek, zoals te dezen van toepassing, volgt dat de procedurele bevoegdheid van de vereniging van de mede-eigenaars geen afbreuk doet aan het recht van een individuele mede-eigenaar om een vordering in te stellen tegen een andere mede-eigenaar die hem door het onrechtmatig gebruik van de gemeenschappelijk delen een persoonlijk nadeel berokkent (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- Art. 577-9, § 1, eerste en tweede lid Burgerlijk Wetboek

26 april 2013	C.2012.0339.N	AC nr. ...
---------------	---------------	------------

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

26 april 2013	C.2012.0339.N	AC nr. ...
---------------	---------------	------------

ENERGIE

De eigenaar van een erf dat is bezwaard met een wettelijke erfdienstbaarheid van openbaar nut van bezetting, die elk daad verbiedt welke de gasvervoerinstallatie of de exploitatie ervan kan schaden, kan aan de gerechtigde op de erfdienstbaarheid vragen het bezette terrein aan te kopen en kan, bij gebreke van overeenstemming over verkoop in der minne, de gerechtigde op de erfdienstbaarheid tot onteigening dwingen; de gerechtigde op de erfdienstbaarheid is hierbij niet verplicht het private erf, dat gedeeltelijk wordt bezet, volledig te kopen of te onteigenen.

- Artt. 11 en 14 Wet 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige produkten en andere door middel van leidingen

8 maart 2013	C.2012.0162.N	AC nr. ...
--------------	---------------	------------

ERFDIENSTBAARHEID

Het staat de eigenaar die zijn erf wenst te splitsen vrij de uitzichten te verwijderen voor de splitsing of de verplichting aan te gaan deze na de splitsing te verwijderen of aan de koper van een deel van zijn erf op te leggen deze uitzichten te verwijderen.

- Artt. 688, tweede lid, 689, tweede lid, 692 en 693 Burgerlijk Wetboek

25 maart 2013	C.2012.0334.N	AC nr. ...
---------------	---------------	------------

De uitzichten die aanwezig zijn op het ogenblik dat een eigenaar zijn erf splitst, blijven behouden in het voordeel van het ene deel en ten laste van het andere deel.

- Artt. 688, tweede lid, 689, tweede lid, 692 en 693 Burgerlijk Wetboek

25 maart 2013	C.2012.0334.N	AC nr. ...
---------------	---------------	------------

De koper van een deel van het gesplitste erf heeft het recht de bestaande uitzichten te behouden als de vroegere eigenaar hem niet de verplichting heeft opgelegd ze te verwijderen; de omstandigheid dat de verkoper zich ten overstaan van de koper van het andere deel van het erf heeft verbonden de uitzichten te verwijderen doet hieraan geen afbreuk (1). (1) Het OM concludeerde tot verwerping; het was van oordeel dat het middel het Hof noopt tot een onderzoek van feiten waarvoor het niet bevoegd is.

- Artt. 688, tweede lid, 689, tweede lid, 692 en 693 Burgerlijk Wetboek

25 maart 2013	C.2012.0334.N	AC nr. ...
---------------	---------------	------------

ERFENISSEN

De artikelen 15 en 16 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering hebben niet tot gevolg dat de strafrechter, wanneer een partij haar tegenstrever beschuldigt van diefstal van een nalatenschap, zich naar de regels van het burgerlijk of fiscaal recht moet gedragen om te bepalen of de zogenaamd onvreemde activa al dan niet tot het vermogen van de overledene behoorden; behalve in de in het voormelde artikel 16 bepaalde gevallen zijn de artikelen 1349 en 1353 van het Burgerlijk Wetboek alleen van toepassing op het bewijs van overeenkomsten en niet van misdrijven.

6 maart 2013

P.2012.1700.F

AC nr. ...

De burgerlijke vermoedens die het bewijs van de eigendom tussen echtgenoten regelen, gelden niet voor de strafrechter die in de regel niet gehouden is door een rangorde tussen de verschillende toegelaten bewijsmiddelen.

6 maart 2013

P.2012.1700.F

AC nr. ...

Het in artikel 1468 van het Burgerlijk Wetboek bedoelde vermoeden, volgens hetwelk roerende goederen waarvan niet kan worden bewezen dat ze eigendom zijn van een der echtgenoten, als onverdeeld tussen de echtgenoten worden beschouwd, verbiedt de strafrechter die uitspraak moet doen over het bestaan van een telastlegging diefstal van een nalatenschap, niet om op grond van zijn vrije beoordeling van de gegevens van de zaak te oordelen dat er twijfel blijft bestaan over het feit of de litigieuze goederen tot het vermogen van de eerstoverleden echtgenoot behoren.

6 maart 2013

P.2012.1700.F

AC nr. ...

Artikel 2279 van het Burgerlijk Wetboek, krachtens welk het eigendomsrecht van een roerend goed kan voortkomen uit het nuttig bezit en de goede trouw, beschermt per definitie de kopers van de daarin bedoelde goederen en heeft geen betrekking op het bewijs van de misdrijven, dat vrij wordt beoordeeld; die bepaling verbiedt de strafrechter dus niet te oordelen dat er twijfel bestaat over de aan de persoon in wiens handen het goed werd gevonden, toegekende hoedanigheid van eigenaar.

6 maart 2013

P.2012.1700.F

AC nr. ...

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL

Het feit dat de beschrijving van de feiten de aanwijzingen of de bewijzen van schuld betreffende de misdrijven waarvoor de gezochte persoon wordt vervolgd niet preciseert, belet de rechter niet om wettig uitspraak te doen over de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel en heeft dus geen schending van artikel 5.2 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden tot gevolg.

30 april 2013

P.2013.0740.F

AC nr. ...

Het toezicht op de omschrijving, waarmee de rechter krachtens artikel 16, §1, 3° van de wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel is belast, houdt geen nazicht in van de aanwijzingen van schuld en staat de rechterlijke autoriteit van de aangezochte staat niet toe de tenuitvoerlegging van het bevel afhankelijk te stellen van het bestaan van feitelijke en persoonlijke gegevens die de daarin vermelde telastleggingen staven (1). (1) Zie Cass. 6 april 2011, AR P.11.0585.F, AC 2011, nr. 250, met concl. adv.-gen. GENICOT in Pas. 2011.

- Artt. 5, § 2, en 16, § 1, 3° Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

30 april 2013

P.2013.0740.F

AC nr. ...

Artikel 5.2 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, heeft betrekking op de arrestatie en niet op de later gewezen beslissing over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel (1). (1) Zie Cass. 23 maart 2005, AR P.05.0332.F, AC 2005, nr. 182.

30 april 2013

P.2013.0740.F

AC nr. ...

FAILLISEMENT, FAILLISEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJ

GEVOLGEN (PERSONEN, GOEDEREN, VERBINTENISSEN)

Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen) - Curator - Opdracht

De opdracht van de curator bestaat erin de activa van de gefailleerde te gelde te maken en het provendu te verdelen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr.

6 december 2012

C.2011.0654.F

AC nr. ...

MISDRIJVEN IN VERBAND MET FAILLISEMENT, BEDRIEGLIJK ONVERMOGEN

Misdrijven in verband met faillissement, bedrieglijk onvermogen - Verduistering van activa

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

6 februari 2013

P.2012.1129.F

AC nr. ...

GEMEENSCHAP EN GEWEST

Het cassatieberoep is niet ontvankelijk wanneer het, bij de overlegging van het verzoekschrift op de griffie van het Hof, is ingesteld door het Waalse gewest, vertegenwoordigd door zijn regering in de persoon van de minister die niet bevoegd is voor de aangelegenheid van het aan de feitenrechter voorgelegde geschil (1). (1) Zie Cass. 4 sept. 2008, AR F.06.0133.F, AC 2008, nr. 449.

- Art. 13, eerste lid, 11° B.W.Reg. 17 juli 2009 tot regeling van de werking van de regering

- Art. 2 B.W.Reg. 17 juli 2009 tot vaststelling van de verdeling van de ministeriële bevoegdheden en tot regeling van de ondertekening van haar akten

- Art. 82 Bijz. Wet tot hervorming der instellingen van 8 aug. 1980

11 april 2013

C.2011.0575.F

AC nr. ...

De bevoegdheid van de Gemeenschappen is niet gekoppeld aan een bepaalde wijze van omroepen of uitzenden; aldus kunnen zij de technische aspecten van de uitzending regelen die een onderdeel zijn van het vakgebied van de radio-omroep en de televisie.

- Art. 4, 6° Bijz. Wet tot hervorming der instellingen van 8 aug. 1980

- Artt. 2, 5° en 30°, en 65 Wet 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie

4 maart 2013

C.2011.0141.F

AC nr. ...

GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

15 maart 2013

F.2011.0169.N

AC nr. ...

De kennisgeving aan de belastingplichtige van de beslissing van de Vlaamse regering over zijn beroep tegen de leegstandsheffing, moet de wijze vermelden waarop de belastingplichtige tegen deze beslissing in beroep kan gaan bij de rechter (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- Art. 39, § 2, eerste en tweede lid Decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996

15 maart 2013

F.2011.0169.N

AC nr. ...

GEMEENTE

Uit artikel 71 van het statuut van het personeel van de gemeente Courcelles blijkt dat dat de ambtenaar wiens ziekte door de Administratieve Gezondheidsdienst, thans Medex, erkend is als een langdurige ernstige ziekte of gebrekkigheid, een wachtgeld geniet dat gelijk is aan het bedrag van zijn laatste activiteitswedde bij de aanvang van zijn indisponibiliteitstelling.

7 maart 2013

C.2011.0756.F

AC nr. ...

GERECHTSKOSTEN

BELASTINGZAKEN

Belastingzaken - Algemeen - Rechtsplegingsvergoeding - Partij zonder bijstand van een advocaat

Nu de rechtsplegingsvergoeding overeenkomstig artikel 1022, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij, kan een partij die niet is bijgestaan door een advocaat, geen aanspraak maken op rechtsplegingsvergoeding.

- Art. 1022, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

15 maart 2013

F.2012.0004.N

AC nr. ...

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter - Rechtsplegingsvergoeding - Erelonen en kosten van advocaten - Verhaalbaarheid - Wet van 21 april 2007 - Toepassing - Criterium - Hangende zaken

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

22 april 2013

S.2012.0117.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter - Rechtsplegingsvergoeding - Erelonen en kosten van advocaten - Verhaalbaarheid - Wet van 21 april 2007 - Toepassing - Criterium - Hangende zaken

Artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek, zoals vervangen bij artikel 7 van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van een advocaat, is enkel toepasselijk op de zaken die op 1 januari 2008 hangende zijn; met hangende zaken worden de zaken bedoeld waarover, bij de inwerkingtreding van die nieuwe wet, in eerste aanleg of in hoger beroep nog uitspraak moet worden gedaan (1). (1) Zie concl. O.M., in Pas., nr. ...

22 april 2013

S.2012.0117.F

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter - Rechtsplegingsvergoeding - Beklaagde vrijgesproken in eerste aanleg maar veroordeeld in hoger beroep - Veroordeling tot de rechtsplegingsvergoedingen van beide instanties - Wettigheid

Krachtens de artikelen 162bis, 194 en 211 van het Wetboek van Strafvordering veroordeelt het tegen de beklagde uitgesproken veroordelend vonnis laatstgenoemde tot het betalen aan de burgerlijke partij van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek; aangezien de aanhangigmaking van de zaak bij de appelrechter het geheel van de door de eerste rechter toegekende rechten opnieuw in betwisting stelt, moet de beklagde die door de eerste rechter is vrijgesproken en door de appelrechter is veroordeeld om de burgerlijke partijen te vergoeden voor de schade veroorzaakt door de strafbare feiten waaraan hij schuldig is verklaard, worden veroordeeld om hen de rechtsplegingsvergoedingen te betalen van beide instanties na afloop waarvan zijn tegenstanders in het gelijk zijn gesteld.

8 mei 2013

P.2013.0053.F

AC nr. ...

GRONDWET

GRONDWET 1994 (ART. 1 TOT 99)

Art. 10 - Artikel 11 - Beroepsinstituut - Tuchtrectelike beslissing - Cassatieberoep - Verplichting een beroep te doen op een advocaat bij het Hof van Cassatie - Bestaanbaarheid met de Grondwet

Krachtens artikel 9, §7, vierde lid, van de kaderwet betreffende de dienstverlenende intellectuele beroepen, gecodificeerd bij het koninklijk besluit van 3 augustus 2007, moet het verzoekschrift waarmee het cassatieberoep wordt ingesteld tegen een tuchtrectelike beslissing van een kamer van beroep van een beroepsinstituut dat onder die wet valt, overeenkomstig de artikelen 478, eerste lid, en 1080 van het Gerechtelijk Wetboek, ondertekend worden door een advocaat bij het Hof van Cassatie; dat artikel 9, §7, vierde lid schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet, in zoverre het het optreden van een advocaat bij het Hof van Cassatie oplegt (1). (1) Zie Cass. 16 dec. 2011, AR D.11.0014.F, AC 2011, en concl. O.M. in Pas., 2011, nr. 693; GwH, arrest 160/2012 van 20 dec. 2012.

- Art. 9, § 7, vierde lid Kaderwet 3 aug. 2007 betreffende de dienstverlenende intellectuele beroepen

- Artt. 478, eerste lid, en 1080 Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 10 en 11 Grondwet 1831

28 maart 2013

D.2011.0014.F

AC nr. 693

Art. 11 - Genot van de rechten en vrijheden zonder discriminatie - Jeugdbescherming - Gerechtelike bescherming - Als misdrijf omschreven feiten - Jongere die op het ogenblik van de feiten ouder is dan zestien jaar maar jonger dan zeventien jaar - Onmogelijkheid om van alle beschermende maatregelen te genieten - Schending

In zoverre artikel 37, §3, tweede lid, 2°, van de wet van 8 april 1965, de jongere die op het ogenblik van de feiten ouder is dan zestien jaar maar jonger dan zeventien jaar en ten aanzien van wie ten minste drie maanden vóór zijn meerderjarigheid geen eerder vonnis werd uitgesproken, het voordeel ontzegt van alle beschermende maatregelen bedoeld in dat artikel, schendt het de artikelen 10 en 11 van de Grondwet (1). (1) GwH, arrest nr. 60/2012 van 3 mei 2012. Sedert 1 januari 2013 luidt de tekst, ingevolge artikel 3 van de wet van 24 juli 2008 houdende diverse bepalingen (II) als volgt: "2° deze maatregelen kunnen bij vonnis worden bevolen voor een bepaalde duur, uiterlijk tot de dag waarop de betrokkene de leeftijd van drieëntwintig jaar heeft bereikt, wanneer het gaat om personen die na de leeftijd van zestien jaar een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd".

- Artt. 37, §§ 2 en 3, tweede lid, 2° Wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming

- Artt. 10 en 11 Grondwet 1994

13 maart 2013

P.2013.0214.F

AC nr. ...

Art. 10 - Gelijkheid van de Belgen voor de wet - Jeugdbescherming - Gerechtelijke bescherming - Als misdrijf omschreven feiten - Jongere die op het ogenblik van de feiten ouder is dan zestien jaar maar jonger dan zeventien jaar - Onmogelijkheid om van alle beschermende maatregelen te genieten - Schending

In zoverre artikel 37, §3, tweede lid, 2°, van de wet van 8 april 1965, de jongere die op het ogenblik van de feiten ouder is dan zestien jaar maar jonger dan zeventien jaar en ten aanzien van wie ten minste drie maanden vóór zijn meerderjarigheid geen eerder vonnis werd uitgesproken, het voordeel ontzegt van alle beschermende maatregelen bedoeld in dat artikel, schendt het de artikelen 10 en 11 van de Grondwet (1). (1) GwH, arrest nr. 60/2012 van 3 mei 2012. Sedert 1 januari 2013 luidt de tekst, ingevolge artikel 3 van de wet van 24 juli 2008 houdende diverse bepalingen (II) als volgt: "2° deze maatregelen kunnen bij vonnis worden bevolen voor een bepaalde duur, uiterlijk tot de dag waarop de betrokkene de leeftijd van drieëntwintig jaar heeft bereikt, wanneer het gaat om personen die na de leeftijd van zestien jaar een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd".

- Artt. 37, §§ 2 en 3, tweede lid, 2° Wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming

- Artt. 10 en 11 Grondwet 1994

13 maart 2013

P.2013.0214.F

AC nr. ...

GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE)

GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149 - Onderzoeksgerechten - Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging - Toepassing

De artikelen 6 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden en 149 van de Grondwet zijn niet toepasselijk op de onderzoeksgerechten die uitspraak doen over de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel (1). (1) Zie Cass. 26 mei 2004, AR P.04.0779.F, AC 2004, nr. 287.

30 april 2013

P.2013.0740.F

AC nr. ...

GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149 - Strafvuivering - Strafvuiveringsrechtbank - Vonnis - Uitspraak - Openbare rechtszitting

De strafvuiveringsrechtbank is een afdeling van de rechtbank van eerste aanleg; wanneer zij uitspraak doet over de haar voorgelegde betwistingen, doet zij uitspraak met een vonnis dat in openbare rechtszitting moet worden uitgesproken, wat veronderstelt dat het in aanwezigheid van het openbaar ministerie op een voor het publiek toegankelijke rechtszitting wordt uitgesproken (1). (1) Zie Cass. 10 april 2007, AR P.07.0370.N, AC 2007, nr. 176; Cass. 24 juli 2007, AR P.07.0959.N, AC 2007, nr. 373, met concl. adv.-gen. Thijs; Cass. 28 nov. 2007, AR P.07.1558.F, AC 2007, nr. 590, met concl. adv.-gen. Vandermeersch in Pas.; Jaarverslag 2007 van het Hof van Cassatie, p. 84-85.

- Art. 76, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

- Art. 149 Grondwet 1994

13 maart 2013

P.2013.0320.F

AC nr. ...

GRONDWETTELIJK HOF

De termijnen waarmee de wet het onderzoek van en de uitspraak over de wraking gepaard doet gaan en de opschortende werking die zij aan die vordering toekent, houden in dat zij als spoedeisend moet worden beschouwd in de zin van artikel 26, §3, van de wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof.

6 maart 2013

P.2012.1779.F

AC nr. ...

HERHALING

Wettelijke herhaling is geen bestanddeel van de telastlegging waarop de strafvordering betrekking heeft maar is alleen een persoonlijke omstandigheid die eigen is aan de dader van het misdrijf en die alleen invloed heeft op de straf (1). (1) Cass. 25 april 2012, AR P.12.0178.F, nr. 255.

6 maart 2013

P.2013.0014.F

AC nr. ...

HERZIENING

ADVIES EN VERWIJZING TOT HERZIENING

Advies en verwijzing tot herziening - Advies - Beoordelingsbevoegdheid van het aangewezen hof van beroep - Gegevens waarop het hof van beroep mag steunen

Bij de beoordeling of de als nieuw aangevoerde feiten beslissend genoeg schijnen om de zaak te herzien dient het hof van beroep zich niet te beperken tot de gegevens die de veroordelende beslissing uitdrukkelijk in aanmerking neemt om te beslissen tot de schuld van de veroordeelde; het adviserende hof van beroep mag haar oordeel steunen op alle dossiergegevens waarover partijen tegenspraak hebben kunnen voeren, waardoor hun recht op een eerlijk proces en hun recht van verdediging afdoende zijn gewaarborgd.

26 maart 2013

P.2011.1476.N

AC nr. ...

Advies en verwijzing tot herziening - Advies - Verwijzing naar het aangewezen hof van beroep - Beoordeling door de burgerlijke kamer voorgezeten door de eerste voorzitter - Aanduiding door de eerste voorzitter van drie raadsheren

Uit de omstandigheid dat de eerste voorzitter van het hof van beroep drie magistraten van het hof van beroep heeft aangeduid om te zetelen in de burgerlijke kamer die kennis neemt van een op artikel 443, eerste lid, 3°, Wetboek van Strafvordering gesteunde herzieningsaanvraag, volgt dat hijzelf wettig belet is om te zetelen; niet is vereist dat dit wettig belet uitdrukkelijk door de eerste voorzitter zou worden vastgesteld (1). (1) Zie Cass. 11 okt. 1909, Pas., 1909, I, 386; Cass. 20 feb. 1985, AR 3488, AC 1984-85, nr. 371; Cass. 24 feb. 2009, AR P.08.1797.N, AC 2009, nr. 153.

- Art. 445, vierde lid Wetboek van Strafvordering

26 maart 2013

P.2011.1476.N

AC nr. ...

VERZOEK EN VERWIJZING OM ADVIES

Verzoek en verwijzing om advies - Herzieningsaanvraag gesteund op artikel 443, eerste lid, 3°, Wetboek van Strafvordering - Arrest dat het verzoek niet dadelijk als niet-ontvankelijk verwerpt - Gevolg voor de beoordelingsbevoegdheid van het aangewezen hof van beroep

Uit het arrest waarbij het Hof omtrent de op artikel 443, eerste lid, 3°, Wetboek van Strafvordering gegronde herzieningsaanvraag oordeelt dat er geen redenen waren om deze vraag dadelijk als niet-ontvankelijk te verwerpen, volgt niet dat het aangewezen hof van beroep bij de beoordeling of de tot staving van de aanvraag aangevoerde feiten beslissend genoeg schijnen te zijn om de zaak te herzien, niet meer zou mogen oordelen dat deze feiten al dan niet nieuw zijn.

26 maart 2013

P.2011.1476.N

AC nr. ...

HOF VAN ASSISEN

BEHANDELING TER ZITTING EN TUSSENARRESTEN. VERKLARING VAN DE JURY

Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Beraadslaging van de jury - Vervanging van een onwel geworden gezworene - Toepasselijke procedure

Artikel 328 van het Wetboek van Strafvordering vereist niet dat de vervanging van een gezworene, die zich opdringt omdat een van de juryleden tijdens de beraadslaging onwel is geworden, met gesloten deuren plaatsvindt; hoewel het eerste lid van dat artikel bepaalt dat de gezworenen de beraadslagingskamer eerst mogen verlaten wanneer zij hun verklaring hebben opgemaakt, staat niet eraan in de weg dat de juryleden het recht hebben om een schriftelijk verzoek tot de voorzitter te richten betreffende de noodzaak om een van hen van zijn taak te ontslaan, en evenmin dat het hof van assisen bevoegd is om de zitting te hervatten om over dat voorval uitspraak te doen na een openbaar debat op tegenspraak.

10 april 2013

P.2013.0055.F

AC nr. ...

Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Beraadslaging van de jury - Plaatsvervangende gezworene wordt verzocht de jury aan te vullen - Plaatsvervangende gezworene verklaart dat hij zich niet bekwaam acht de zaak te berechten - Geheim van de beraadslaging - Miskening

Het feit dat een plaatsvervangende gezworene, die een gezworene in de loop van de beraadslaging dient te vervangen, op de zitting heeft verklaard dat hij zich niet bekwaam acht om de zaak te berechten, volgt niet dat die plaatsvervanger uiting geeft aan een persoonlijke overtuiging, noch dat het hof van assisen, door terstond zijn vervanging te bevelen, het geheim van de beraadslaging heeft miskend.

10 april 2013

P.2013.0055.F

AC nr. ...

Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Beraadslaging van de jury - Vervanging van een plaatsvervangende gezworene die verzocht werd de jury aan te vullen - Toepasselijke procedure

Artikel 328, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering vereist niet dat de voorzitter, het hof van assisen en de partijen de beraadslagingskamer van de gezworenen binnengaan om uitspraak te doen over de vervanging van een plaatsvervangende gezworene die, nadat hij werd verzocht de jury aan te vullen, op de zitting verklaart dat hij zich niet bekwaam acht de zaak te berechten.

10 april 2013

P.2013.0055.F

AC nr. ...

HOGER BEROEP

STRAFZAKEN (DOUANE EN ACCIJNZEN INBEGREPEN)

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen - Beëindiging van het onderzoek - Onderzoeksgerechten - Toezicht op de regelmatigheid van de rechtspleging - Mede-inverdenkinggestelde voert de overschrijding van de redelijke termijn aan - Beschikking tot verwijzing - Hoger beroep - Ontvankelijkheid

De betwisting die een inverdenkinggestelde heeft opgeworpen inzake de overschrijding, wat hem betreft, van de redelijke termijn, maakt bij de kamer van inbeschuldigingstelling geen identieke betwisting aanhangig ten aanzien van een andere inverdenkinggestelde die zich daarover niet heeft beklaagd.

- Art. 135 Wetboek van Strafvordering

6 maart 2013

P.2012.1980.F

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels) - Rechtsplegingsvergoeding - Beklaagde vrijgesproken in eerste aanleg maar veroordeeld in hoger beroep - Veroordeling tot de rechtsplegingsvergoedingen van beide instanties - Wettigheid

Krachtens de artikelen 162bis, 194 en 211 van het Wetboek van Strafvordering veroordeelt het tegen de beklagde uitgesproken veroordelend vonnis laatstgenoemde tot het betalen aan de burgerlijke partij van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek; aangezien de aanhangigmaking van de zaak bij de appelrechter het geheel van de door de eerste rechter toegekende rechten opnieuw in betwisting stelt, moet de beklagde die door de eerste rechter is vrijgesproken en door de appelrechter is veroordeeld om de burgerlijke partijen te vergoeden voor de schade veroorzaakt door de strafbare feiten waaraan hij schuldig is verklaard, worden veroordeeld om hen de rechtsplegingsvergoedingen te betalen van beide instanties na afloop waarvan zijn tegenstanders in het gelijk zijn gesteld.

8 mei 2013

P.2013.0053.F

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep - Strafvordering - Eenparigheid van stemmen - Toepassing - Wettelijke herhaling voor het eerst in aanmerking genomen in hoger beroep

Het hof van beroep dat als eerste vaststelt dat het misdrijf dat de beklagde ten laste is gelegd in staat van wettelijke herhaling was gepleegd en dat de gevangenisstraf van de correctionele rechtbank bevestigt, dient zijn beslissing niet met eenparigheid van stemmen uit te spreken (1). (1) Cass. 12 mei 1998, AR P.98.0485.N, AC 1998, nr. 246. Het openbaar ministerie had anders geconcludeerd, met verwijzing naar de rechtspraak van het Hof, die inzake verzet oordeelt dat de rechter die over het verzet van de beklagde uitspraak doet, t.a.v. laatstgenoemde geen herhaling mag vaststellen waarvoor de bij verstek gewezen beslissing hem niet heeft veroordeeld (Cass. 17 sept. 2008, AR P.08.1242.F, AC 2008, nr. 482; Cass. 30 okt. 2012, AR P.12.1194.N, AC 2012, nr. 578).

- Art. 211bis Wetboek van Strafvordering

6 maart 2013

P.2013.0014.F

AC nr. ...

HUUR VAN GOEDEREN

HANDELSHUUR

Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.) - Aanvraag tot hernieuwing van de onderhuurder - Verplichting hoofdhuurder

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

22 maart 2013

C.2012.0315.N

AC nr. ...

Handelshuur - Einde (opzegging, huurhervorming, enz.) - Aanvraag tot hernieuwing van de onderhuurder - Verplichting hoofdhuurder

Uit de bepalingen van artikel 14, eerste en tweede lid, Handelshuurwet volgt dat de hoofdhuurder verplicht is zijn antwoord binnen drie maanden te rekenen vanaf de aanvraag tot hernieuwing van de onderhuurder kenbaar te maken aan de onderhuurder; het stilzwijgen van de hoofdhuurder geldt als vermoeden van instemming met de aanvraag tot hernieuwing van de onderhuurder (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- Art. 14, eerste en tweede lid Wet van 30 april 1951 op de handelshuurovereenkomsten met het oog op de bescherming van het handelsfonds

22 maart 2013

C.2012.0315.N

AC nr. ...

HUWELIJK

De Belgische internationale openbare orde belet in de regel niet de erkenning in België van de gevolgen van een huwelijk dat een echtpaar in het buitenland geldig is aangegaan overeenkomstig hun nationale wet terwijl één echtgenoot, op het ogenblik van dat huwelijk, reeds gebonden was door banden uit een nog niet ontbonden huwelijk dat in het buitenland in dezelfde omstandigheden voltrokken werd met een persoon wiens nationale wet de polygamie toestaat; het bestreden arrest dat verwijst naar de omstandigheid dat de eerste echtgenote na de tweede verbintenis van haar echtgenoot, de Belgische nationaliteit heeft verworven, die zij bezat zowel bij zijn overlijden als toen de tweede echtgenote een aanvraag voor een overlevingspensioen heeft ingediend, en tevens naar het feit dat de eerste echtgenote sinds meer dan 40 jaar in België gevestigd is, waar zij met haar echtgenoot geleefd heeft tot zijn overlijden, verantwoordt door geen van beide verwijzingen naar recht zijn beslissing dat de Belgische internationale openbare orde de erkenning in België belet van de maatschappelijke gevolgen van het tweede huwelijk (1). (1) Zie de concl. O.M., in Pas., 2013, nr. ...

18 maart 2013

S.2011.0068.F

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

18 maart 2013

S.2011.0068.F

AC nr. ...

INKOMSTENBELASTINGEN**PERSONENBELASTING*****Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Pensioenen - Belastbaarheid - Nederlands Algemeen Ouderdomspensioen***

De omstandigheid dat ook Nederlandse ingezetenen die nooit een beroepswerkzaamheid hebben uitgeoefend, aanspraak kunnen maken op een AOW-pensioen, heeft niet tot gevolg dat er voor hen die wel een beroepswerkzaamheid in Nederland hebben uitgeoefend geen enkel verband bestaat tussen de beroepswerkzaamheid en het AOW-pensioen; dat ook niet-ingezetenen die ter zake van in Nederland in dienstbetrekking verrichte arbeid aan de loonbelasting zijn onderworpen, aanspraak kunnen maken op een AOW-pensioen, toont duidelijk aan dat alleen reeds het verrichten van een aan de loonbelasting onderworpen beroepswerkzaamheid de aanspraak op AOW-pensioen opent (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- Art. 34, § 1, 1° Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

15 maart 2013 F.2011.0146.N AC nr. ...

Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Pensioenen - Nederlands Algemeen Ouderdomspensioen - Belastbaarheid

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

15 maart 2013 F.2011.0145.N AC nr. ...

Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Pensioenen - Nederlands Algemeen Ouderdomspensioen - Belastbaarheid

De omstandigheid dat het Nederlandse Algemeen Ouderdomspensioen in bepaalde gevallen ook wordt toegekend aan personen die geen beroepswerkzaamheid hebben uitgeoefend, heeft niet tot gevolg dat het pensioen dat wordt toegekend aan personen die wel een beroepswerkzaamheid hebben uitgeoefend, geen pensioen is dat rechtstreeks of onrechtstreeks betrekking heeft op een beroepswerkzaamheid, als bedoeld in artikel 34, §1, 1° van het WIB92 (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- Art. 34, § 1, 1° Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

15 maart 2013 F.2011.0145.N AC nr. ...

Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Pensioenen - Nederlands Algemeen Ouderdomspensioen - Belastbaarheid

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

15 maart 2013 F.2011.0146.N AC nr. ...

VOORHEFFINGEN EN BELASTINGKREDIET

Voorheffingen en belastingkrediet - Allerlei - Forfaitair gedeelte van buitenlandse belasting - Berekeningswijze - Beginsel van de vermindering van dubbele belasting - Verenigbaarheid

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

15 maart 2013 F.2011.0137.N AC nr. ...

Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing - Kwijtschelding of proportionele vermindering - Improductiviteit van het onroerend goed - Beoordelingsbevoegdheid van de rechter - Taak van het Hof

In de gevallen waarin de belastingplichtige aanspraak maakt op kwijtschelding of proportionele vermindering van onroerende voorheffing wegens improductiviteit van het onroerend goed, oordeelt de rechter onaantastbaar in feite of de belastingplichtige het onroerend goed in gebruik heeft genomen en of het hem, onafhankelijk van zijn wil, geen opbrengsten heeft opgeleverd; het Hof gaat slechts na of de rechter uit de door hem vastgestelde feiten wettig heeft kunnen afleiden dat de belastingplichtige het onroerend goed niet in gebruik heeft genomen en of het hem, onafhankelijk van zijn wil, geen inkomsten heeft opgeleverd (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- Artt. 15, § 1, 1°, en 257, § 2, 3° Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

15 maart 2013 F.2012.0067.N AC nr. ...

Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing - Kwijtschelding of proportionele vermindering - Improductiviteit van het onroerend goed - Vereisten - Onafhankelijk van de wil van de belastingplichtige - Aankoop van een pand door een onderneming met het oog op de verhuring

Kwijtschelding of proportionele vermindering van de onroerende voorheffing kan worden verleend wanneer de belastingplichtige het onroerend goed niet in gebruik heeft genomen en het hem, onafhankelijk van zijn wil, geen opbrengsten heeft opgeleverd; de omstandigheid dat voor een onderneming die een pand aankoopt met het oog op de verhuring het risico van de niet-verhuring en de improductiviteit eigen is aan de ondernemingsactiviteit, betekent evenwel niet dat de improductiviteit afhankelijk is van de wil van de onderneming (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- Artt. 15, § 1, 1°, en 257, § 2, 3° Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

15 maart 2013

F.2012.0067.N

AC nr. ...

Voorheffingen en belastingkrediet - Allerlei - Forfaitair gedeelte van buitenlandse belasting - Berekingswijze - Beginsel van de vermijding van dubbele belasting - Verenigbaarheid

Artikel 287, eerste lid, b), WIB92, dat de wijze bepaalt waarop het forfaitair gedeelte van de buitenlandse belasting wordt berekend, doet geen afbreuk aan het beginsel van de vermijding van dubbele belasting vervat in artikel 23.3, b), van het dubbelbelastingverdrag met de Verenigde Staten van Amerika, maar wijzigt de concrete modaliteiten in functie van de globale schuldfinancieringsgraad van de vennootschap; deze laatste bepaling vormt derhalve geen beletsel voor de toepassing van artikel 287, eerste lid, b), WIB92. (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- Art. 287, eerste lid, b) Wetboek Inkomstenbelastingen 1992, gewijzigd bij de wet van 22 juli 1993

- Art. 23.3, b) Overeenkomst van 9 juli 1970 tussen België en de Verenigde Staten van Amerika tot het vermijden van dubbele belasting en van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen

15 maart 2013

F.2011.0137.N

AC nr. ...

Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing - Kwijtschelding of proportionele vermindering - Improductiviteit van het onroerend goed - Beoordelingsbevoegdheid van de rechter - Taak van het Hof

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

15 maart 2013

F.2012.0067.N

AC nr. ...

Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing - Kwijtschelding of proportionele vermindering - Improductiviteit van het onroerend goed - Vereisten - Onafhankelijk van de wil van de belastingplichtige - Aankoop van een pand door een onderneming met het oog op de verhuring

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

15 maart 2013

F.2012.0067.N

AC nr. ...

JEUGDBESCHERMING

In zoverre artikel 37, §3, tweede lid, 2°, van de wet van 8 april 1965, de jongere die op het ogenblik van de feiten ouder is dan zestien jaar maar jonger dan zeventien jaar en ten aanzien van wie ten minste drie maanden vóór zijn meerderjarigheid geen eerder vonnis werd uitgesproken, het voordeel ontzegt van alle beschermende maatregelen bedoeld in dat artikel, schendt het de artikelen 10 en 11 van de Grondwet (1). (1) GwH, arrest nr. 60/2012 van 3 mei 2012. Sedert 1 januari 2013 luidt de tekst, ingevolge artikel 3 van de wet van 24 juli 2008 houdende diverse bepalingen (II) als volgt: "2° deze maatregelen kunnen bij vonnis worden bevolen voor een bepaalde duur, uiterlijk tot de dag waarop de betrokkene de leeftijd van drieëntwintig jaar heeft bereikt, wanneer het gaat om personen die na de leeftijd van zestien jaar een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd".

- Artt. 37, §§ 2 en 3, tweede lid, 2° Wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming

- Artt. 10 en 11 Grondwet 1994

13 maart 2013 P.2013.0214.F AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

6 maart 2013 P.2013.0037.F AC nr. ...

Opdat de jeugdrechtbank zou kunnen beslissen tot uithandengeving is niet vereist dat de jongere, die onbekend is bij de jeugdrechtbank op het ogenblik waarop het dossier werd geopend wegens de in de dagvaarding vermelde feiten, reeds het voorwerp is geweest van een maatregel of van een herstelrechtelijk aanbod, nog vóór het feit is gepleegd waarvoor hij voor de jeugdrechtbank wordt gebracht (1). (1) Zie Gedr.st. Senaat, zitting 2005-2006, nr. 3-1312/6, amendement nr. 53 van de regering, en 3-1312/7, p. 59 en 62.

- Art. 57bis Wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming

13 maart 2013 P.2013.0214.F AC nr. ...

Artikel 44 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, dat stelt dat de bevoegdheid van de jeugdrechtbank wordt bepaald door de verblijfplaats van de ouders, voogden of degenen die de minderjarige onder hun bewaring hebben, wil de voor de minderjarige meest nabije rechter bevoegd maken; die bepaling heeft niet tot doel de bevoegdheid te bepalen van de Belgische rechter ten aanzien van een toestand waarin een buitenlands element meespeelt.

6 maart 2013 P.2013.0037.F AC nr. ...

De door de bevoegde wetgevers bepaalde regelingen inzake jeugdbescherming zijn maatregelen van politie en van veiligheid; de daarin georganiseerde maatregelen van hulpverlening of bescherming zijn toepasselijk op de minderjarigen die zich op het grondgebied van het Rijk bevinden (1). (1) F. TULKENS en T. MOREAU, Droit de la protection de la jeunesse, Brussel, Larcier, 2000, p. 706.

6 maart 2013 P.2013.0037.F AC nr. ...

De vader van een minderjarig kind die tussenkomt in de cassatieprocedure die de moeder heeft ingesteld tegen het arrest van de jeugdkamer van het hof van beroep waarbij ten aanzien van dat kind beschermingsmaatregelen zijn genomen, dient de hoedanigheid van verweerder in cassatie te worden toegekend (1). (Impliciet). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

6 maart 2013 P.2013.0037.F AC nr. ...

KOOP

Jurisprudentiefiche

12 april 2013 C.2012.0483.N AC nr. ...

Het begrip overmacht wordt naar Belgisch recht veel strenger geïnterpreteerd dan het begrip verhindering vervat in artikel 79, eerste lid, van het Weens Koopverdrag (1). (1) Zie concl. O.M.

- Art. 79, eerste lid Verdrag der Verenigde Naties inzake Internationale Koopovereenkomsten betreffende Roerende Zaken, gedaan te Wenen op 11 april 1980

12 april 2013 C.2012.0483.N AC nr. ...

LASTER EN EERROOF

De vordering wegens laster mag niet verward worden met die wegens lasterlijke aangifte; terwijl het in het eerste geval aan de beklaagde staat om de waarheid te bewijzen van de kwaadwillige aantijgingen, die geacht worden vals te zijn tot het bewijs ervan is geleverd, staat het in het tweede geval aan het openbaar ministerie dat stelt dat het een lasterlijke aangifte betreft, om het bewijs daarvan te leveren en vervolgens, in voorkomend geval, van de beslissing van de bevoegde overheid (1). (1) J. LECLERCQ, "Atteintes portées à l'honneur ou à la considération des personnes" in Les Nouvelles, Droit pénal, dl. IV, Brussel, Larcier, 1989, nr. 7477; P. MAGNIEN, "Les atteintes portées à l'honneur et à la considération des personnes", in Les infractions, dl. 2, Les infractions contres les personnes, Larcier, p. 791.

- Art. 445, tweede lid Strafwetboek

17 april 2013

P.2012.1993.F

AC nr. ...

LASTGEVING

De omstandigheid dat de advocaat verklaart niet langer de raadsman van een partij te zijn en zijn mandaat ad litem aldus is beëindigd, maakt tevens een einde aan de keuze van woonplaats bij die advocaat, zonder dat vereist is dat die partij de keuze van woonplaats heeft herroepen of dat de bijzondere lastgeving betreffende de keuze van woonplaats werd opgezegd (1). (1) Cass. 23 dec. 2010, AR C.09.0481.F, AC 2010, nr. 768.

- Artt. 39, 40 en 440 Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 111 en 2003 tot 2011 Burgerlijk Wetboek

25 februari 2013

F.2012.0094.N

AC nr. ...

MACHTEN

ALLERLEI

Allerlei - Radio- en televisieomroep - Belgisch instituut voor postdiensten en telecommunicatie - Regeling van de huurlijnen - Overleg onder regulatoren - Federale staat - Gemeenschappen - Bevoegdheden - Samenwerking - Proportionaliteitsbeginsel

Het proportionaliteitsbeginsel, dat eigen is aan elke bevoegdheidsuitoefening, impliceert dat de nationale wetgever de bevoegdheid van het Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie niet eenzijdig mag regelen wanneer de bevoegdheden van de federale Staat en de Gemeenschappen elkaar als gevolg van de technologische evolutie dermate overlappen dat ze enkel nog door onderlinge samenwerking kunnen worden uitgeoefend.

- Art. 4, 6° Bijz. Wet tot hervorming der instellingen van 8 aug. 1980

- Artt. 2, 5° en 30°, en 65 Wet 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie

4 maart 2013

C.2011.0141.F

AC nr. ...

MISDRIJF

ALGEMEEN. BEGRIP. MATERIEEL EN MOREEL BESTANDEEL. EENHEID VAN OPZET

Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Deelneming - Opzet

Om als mededader te worden aangewezen van een misdaad of wanbedrijf, volstaat het om een daad te stellen als bepaald in artikel 66 van het Strafwetboek, met het oog om wetens en willens zijn medewerking te verlenen aan het misdrijf dat door een derde wordt of zal worden gepleegd; het is evenwel niet vereist dat de mededader kennis had van het feit dat het misdrijf reeds was gepleegd (1). (1) Zie Cass. 26 feb. 2008, AR P.06.1518.N, AC 2008, nr. 129.

- Art. 66 Strafwetboek

17 april 2013

P.2013.0148.F

AC nr. ...

DEELNEMING

Deelneming - Daders en mededaders - Hoedanigheid van de beklagde als dader bewezen - Verplichting de hoedanigheid als mededader na te gaan

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

10 april 2013

P.2012.2017.F

AC nr. ...

Deelneming - Mededader - Voorwaarden - Vrijwillige afstand

In de regel volstaat een positieve en bewuste daad die aan de uitvoering van een misdaad of wanbedrijf voorafgaat om strafbare deelneming op te leveren wanneer het misdrijf zonder die daad niet had kunnen worden gepleegd; de omstandigheid dat de dader ervan niet fysiek aan de feiten wenste deel te nemen en dat hij zich van de feiten wilde losmaken, geldt niet als vrijwillige afstand, die voor de dader van een poging tot misdaad of wanbedrijf erin bestaat om spontaan een einde te maken aan zijn opzet, vóór de voltooiing van het misdrijf (1). (1) Zie Cass. 10 mei 2005, AR P.05.0122.N, AC 2005, nr. 271.

- Art. 66 Strafwetboek

17 april 2013

P.2013.0148.F

AC nr. ...

Deelneming - Daders en mededaders - Hoedanigheid van de beklagde als dader bewezen - Verplichting de hoedanigheid als mededader na te gaan

Wanneer de rechter vaststelt dat bij een beklagde alle bestanddelen van het misdrijf aanwezig zijn, moet hij bovendien niet nagaan of hij een daad van deelneming heeft gesteld in de zin van artikel 66 van het Strafwetboek (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2013, nr. ...

10 april 2013

P.2012.2017.F

AC nr. ...

Deelneming - Strafbare deelneming - Vrijwillige afstand door de deelnemer

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

20 maart 2013

P.2013.0016.F

AC nr. ...

Deelneming - Opzet - Moreel bestanddeel

Om als mededader te worden aangewezen van een misdaad of wanbedrijf, volstaat het om een daad te stellen als bepaald in artikel 66 van het Strafwetboek, met het oog om wetens en willens zijn medewerking te verlenen aan het misdrijf dat door een derde wordt of zal worden gepleegd; het is evenwel niet vereist dat de mededader kennis had van het feit dat het misdrijf reeds was gepleegd (1). (1) Zie Cass. 26 feb. 2008, AR P.06.1518.N, AC 2008, nr. 129.

- Art. 66 Strafwetboek

17 april 2013

P.2013.0148.F

AC nr. ...

Deelneming - Strafbare deelneming - Vrijwillige afstand door de deelnemer

De ontstentenis van vrijwillige afstand is dus geen voorwaarde voor het bestaan van strafbare deelneming aan een voltrokken misdrijf (1). (1) Zie concl. OM in Pas., 2013, nr. ...

- Artt. 66 en 67 Strafwetboek

20 maart 2013

P.2013.0016.F

AC nr. ...

Deelneming - Strafbare deelneming - Poging tot deelname aan een misdrijf

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

20 maart 2013

P.2013.0016.F

AC nr. ...

Deelneming - Deelneming - Strafbare deelneming - Dader of mededader - Persoon die een misdrijf rechtstreeks heeft uitgelokt

Hij die door misbruik van gezag of machtsmisbruik een misdrijf rechtstreeks heeft uitgelokt, wordt als de dader van dat misdrijf beschouwd, ook al neemt hij geen deel aan de uitvoering van de feiten.

- Art. 66 Strafwetboek

20 maart 2013

P.2013.0016.F

AC nr. ...

Deelneming - Strafbare deelneming - Poging tot deelname aan een misdrijf

Poging tot deelname aan een misdrijf is niet bij wet strafbaar (1). (1) Zie concl. OM in Pas., 2013, nr. ...

- Artt. 66 en 67 Strafwetboek

20 maart 2013

P.2013.0016.F

AC nr. ...

POGING

Poging - Vrijwillige afstand

Wat de dader van een poging tot misdaad of wanbedrijf betreft, bestaat vrijwillige afstand in het feit van spontaan van zijn voornemen af te zien vooraleer het misdrijf is voltrokken.

- Art. 51 Strafwetboek

20 maart 2013

P.2013.0016.F

AC nr. ...

TOEREKENBAARHEID

Toerekenbaarheid - Rechtspersonen - Vereffening of ontbinding van de rechtspersoon - Strafvoordering - Verval - Latere uitoefening van de strafvoordering

De strafvordering vervalt door de dood van de inverdenkinggestelde of door afsluiting van vereffening, door gerechtelijke ontbinding of door ontbinding zonder vereffening wanneer het om een rechtspersoon gaat; de strafvordering kan later nog worden uitgeoefend, indien de invereffeningstelling, de gerechtelijke ontbinding of de ontbinding zonder vereffening tot doel had te ontsnappen aan de vervolging, of indien de rechtspersoon overeenkomstig artikel 61bis van het Wetboek van Strafvordering, in verdenking was gesteld voor het verlies van de rechtspersoonlijkheid; hetzelfde geldt indien de rechtspersoon voor het verlies van de rechtspersoonlijkheid werd gedagvaard (1). (1) Gedr.st., Kamer, zitting 1998-1999, nr. 2093/5, p. 39; Gedr.st., Senaat, zitting 1998-1999, nr. 1217/6, p. 70 tot 77 en 129; J. SPREUTELS, F. ROGGEN en E. ROGER-FRANCE, *Droit pénal des affaires*, Bruylant, 2005, p. 76.

- Art. 20, eerste en tweede lid Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

17 april 2013

P.2012.0460.F

AC nr. ...

NOTARIS

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

22 maart 2013

C.2011.0096.N

AC nr. ...

Uit de schrapping in artikel 114 Wet Notarisambt van de verwijzing naar artikel 6, eerste lid, 1° door de wet van 4 mei 1999 en uit de parlementaire voorbereiding van deze wet blijkt dat de wetgever aan de miskennis van het in dit artikel 6, eerste lid, 1° bedoelde voorschrift niet langer het gevolg van de nietigheid van de notariële akte heeft willen verbinden en heeft willen derogeren aan het bepaalde in artikel 1317, eerste lid, Burgerlijk Wetboek; hieruit volgt dat de bijzondere regeling van de Wet Notarisambt de niet-vermelding van de verklaring van de partij dat zij fysiek niet in staat is om zich te verplaatsen naar het kantoor zoals bepaald in artikel 5, §2, niet met de nietigheid sanctioneert (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- Art. 1317, eerste lid Burgerlijk Wetboek

- Artt. 5, § 2, 6, eerste lid, 1° en 114 Wet 25 ventôse jaar XI op het notarisambt

22 maart 2013

C.2011.0096.N

AC nr. ...

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER

De rechter oordeelt in feite of bij het afsluiten van een overeenkomst, die van nature niet 'intuitu personae' is, de persoon van één van de medecontractanten een rol heeft gespeeld en, zo ja, het niet meedelen van gegevens over die persoon bij de onderhandelingen een fout uitmaakt.

4 februari 2013

C.2012.0321.F

AC nr. ...

Hoewel de rechter bij de beoordeling van het oorzakelijk verband tussen de fout en de schade de omstandigheden niet kan wijzigen waarin deze zich heeft voorgedaan, gebeurt dit wel onder voorbehoud dat de fout zelf wordt weggelaten (1). (1) Cass. 28 mei 2008, AR P.08.0226.F, AC 2008, nr. 324; Cass. 23 april 2009, AR C.07.0568.F, AC 2009, nr. 272; Cass. 14 nov. 2012, AR P.11.1611.F, AC 2012, nr. 612.

7 maart 2013

C.2010.0741.F

AC nr. ...

Het komt aan de rechter toe te oordelen of omwille van de reeds beschikbare informatie, het stadium van het zuiver "redelijk vermoeden" overstegen wordt en er geen nood meer is aan een verkennende informatiegaring, zoals bedoeld in artikel 28bis, §2, Wetboek van Strafvordering; het Hof kan alleen nagaan of de rechter uit zijn vaststellingen geen gevolgen afleidt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord (1). (1) Cass. 2 okt. 2007, AR P.07.0685.N, AC 2007, nr. 446.

26 maart 2013

P.2013.0133.N

AC nr. ...

Onafgezien of er al dan niet een conclusie werd neergelegd waarin betwisting gevoerd wordt over het bestaan van voldoende bezwaren, motiveert het onderzoeksgerecht zijn verwijzingsbeslissing naar recht door zijn onaantastbare vaststelling dat die bezwaren bestaan (1). (1) Zie Cass. 17 jan. 1996, AR P.95.0930.F, AC 1996, nr. 36.

16 april 2013

P.2012.0858.N

AC nr. ...

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN)

De miskennis van het recht om binnen een redelijke termijn te worden berecht wordt, voor de onderzoeksgerechten, beoordeeld met inachtneming van met name de miskennis van het recht van verdediging die de aangevoerde overschrijding met zich kan brengen; de rechter moet in deze fase van de rechtspleging nagaan of de vervolging dermate uitloopt dat een eerlijke behandeling van de zaak nu reeds in het gedrang is gebracht (1). (1) Cass. 28 mei 2008, AR P.08.0216.F, AC 2008, nr. 323.

6 maart 2013

P.2012.1980.F

AC nr. ...

De betwisting die een inverdenkinggestelde heeft opgeworpen inzake de overschrijding, wat hem betreft, van de redelijke termijn, maakt bij de kamer van inbeschuldigingstelling geen identieke betwisting aanhangig ten aanzien van een andere inverdenkinggestelde die zich daarover niet heeft beklagd.

- Art. 135 Wetboek van Strafvordering

6 maart 2013

P.2012.1980.F

AC nr. ...

De in de vordering van de procureur des Konings begrepen strafbare feiten bepalen de aanhangigmaking van de zaak bij de onderzoeksrechter; stukken die bij de vordering zijn gevoegd, kunnen dienstig zijn om de bedoelde feiten te verduidelijken, maar kunnen niet in de plaats van die feiten worden gesteld (1). (1) Zie Cass. 22 okt. 2003, AR P.03.1150.F, AC 2003, nr. 521.

26 maart 2013

P.2013.0133.N

AC nr. ...

Aanleiding tot de proactieve recherche in de zin van artikel 28bis, §2, Wetboek van Strafvordering is het enkel bestaan van een redelijk vermoeden van een misdrijf, dat een verkennende dader- en fenomeengerichte informatiegaring verantwoordt; daarentegen verplicht informatie over nog te plegen of reeds gepleegde maar nog niet aan het licht gebrachte strafbare feiten, die dusdanig concreet is dat die feiten een in de tijd en ruimte bepaalbaar misdrijf gaan vormen, tot het opstellen van een proces-verbaal overeenkomstig artikel 40 Wet Politieambt, het vatten van de daders en het verzamelen van bewijzen (1). (1) Cass. 2 okt. 2007, AR P.07.0685.N, AC 2007, nr. 446.

26 maart 2013

P.2013.0133.N

AC nr. ...

Wanneer eenzelfde gerechtelijk onderzoek betrekking heeft op verschillende inverdenkinggestelden, worden de duur ervan en de gevolgen die daaruit voortvloeien niet samen maar individueel beoordeeld ten aanzien van ieder van hen, aangezien de datum van de strafbare feiten, van de inverdenkingstellingen, de aanvang van de termijn, de ontwikkeling van het onderzoek, de ingewikkeldheid van de zaak of de houding van de opsporings- of vervolgingsautoriteit, niet noodzakelijk voor iedereen identiek zijn.

6 maart 2013

P.2012.1980.F

AC nr. ...

Een vordering tot het instellen van een gerechtelijk onderzoek kan betrekking hebben zowel op gepleegde en al dan niet aan het licht gebrachte strafbare feiten als op nog niet gepleegde strafbare feiten, in zoverre het openbaar ministerie met betrekking tot die feiten over informatie beschikt die dusdanig concreet is dat zij een in de tijd en ruimte bepaalbaar misdrijf gaan vormen.

26 maart 2013

P.2013.0133.N

AC nr. ...

ONDERZOEKSGERECHTEN

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

6 maart 2013

P.2012.1779.F

AC nr. ...

Wanneer eenzelfde gerechtelijk onderzoek betrekking heeft op verschillende inverdenkinggestelden, worden de duur ervan en de gevolgen die daaruit voortvloeien niet samen maar individueel beoordeeld ten aanzien van ieder van hen, aangezien de datum van de strafbare feiten, van de inverdenkingstellingen, de aanvang van de termijn, de ontwikkeling van het onderzoek, de ingewikkeldheid van de zaak of de houding van de opsporings- of vervolgingsautoriteit, niet noodzakelijk voor iedereen identiek zijn.

6 maart 2013

P.2012.1980.F

AC nr. ...

Het toezicht op de omschrijving, waarmee de rechter krachtens artikel 16, §1, 3° van de wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel is belast, houdt geen nazicht in van de aanwijzingen van schuld en staat de rechterlijke autoriteit van de aangezochte staat niet toe de tenuitvoerlegging van het bevel afhankelijk te stellen van het bestaan van feitelijke en persoonlijke gegevens die de daarin vermelde telastleggingen staven (1). (1) Zie Cass. 6 april 2011, AR P.11.0585.F, AC 2011, nr. 250, met concl. adv.-gen. GENICOT in Pas. 2011.

30 april 2013

P.2013.0740.F

AC nr. ...

De beslissing van niet-ontvankelijkheid van het hoger beroep van de inverdenkinggestelden tegen de beschikking van de onderzoeksrechter waarbij hun vordering tot wraking en vervanging van deskundigen wordt afgewezen, is geen eindbeslissing, want zij oefent de rechtsmacht van de strafrechter niet volledig uit, akte werd verleend van de niet-ontvankelijkheid van het hoger beroep op grond van een reden die op zich niet eraan in de weg staat dat een nieuwe vordering wordt ingesteld en de tot staving van de wrakingsvordering aangevoerde nietigheid wordt niet gedekt door het bestreden arrest (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

- Art. 416, eerste lid Wetboek van Strafvordering

6 maart 2013

P.2012.1779.F

AC nr. ...

Geen miskennis van het recht van verdediging valt af te leiden uit de omstandigheid dat het onderzoeksgerecht dat besluit tot verwijzing naar de feitenrechter, kan volstaan met de enkele onaantastbare vaststelling dat er voldoende bezwaren voorhanden zijn (1). (1) Zie Cass. 17 jan. 1996, AR P.95.0930.F, AC 1996, nr. 36.

16 april 2013

P.2012.0858.N

AC nr. ...

De miskennis van het recht om binnen een redelijke termijn te worden berecht wordt, voor de onderzoeksgerechten, beoordeeld met inachtneming van met name de miskennis van het recht van verdediging die de aangevoerde overschrijding met zich kan brengen; de rechter moet in deze fase van de rechtspleging nagaan of de vervolging dermate uitloopt dat een eerlijke behandeling van de zaak nu reeds in het gedrang is gebracht (1). (1) Cass. 28 mei 2008, AR P.08.0216.F, AC 2008, nr. 323.

6 maart 2013

P.2012.1980.F

AC nr. ...

De door de inverdenkinggestelden ingestelde vordering tot wraking en vervanging van deskundigen en hun hoger beroep tegen de beschikking van de onderzoeksrechter waarbij de vordering is afgewezen, maakt een verzoek om de regelmatigheid van de rechtspleging te onderzoeken niet aanhangig bij de kamer van inbeschuldigingstelling, aangezien die bevoegdheid bij het onderzoeksgerecht berust, ongeacht de reden van de aanhangigmaking, voor zover die evenwel regelmatig is (1). (1) Cass. 3 dec. 2003, AR P.03.1545.F, AC 2003, nr. 618.

- Artt. 235bis en 416, tweede lid Wetboek van Strafvordering

6 maart 2013

P.2012.1779.F

AC nr. ...

Het onderzoeksgerecht is verplicht, wanneer de inverdenkinggestelde bij conclusie aanvoert dat het hem verweten feit, al stond het vast, geen strafbaar feit uitmaakt, die conclusie te beantwoorden en daarbij concreet te onderzoeken of dat feit strafbaar is.

- Artt. 128, 129, 130, 229 en 231 Wetboek van Strafvordering

9 april 2013

P.2012.1208.N

AC nr. ...

Onafgezien of er al dan niet een conclusie werd neergelegd waarin betwisting gevoerd wordt over het bestaan van voldoende bezwaren, motiveert het onderzoeksgerecht zijn verwijzingsbeslissing naar recht door zijn onaantastbare vaststelling dat die bezwaren bestaan (1). (1) Zie Cass. 17 jan. 1996, AR P.95.0930.F, AC 1996, nr. 36.

16 april 2013

P.2012.0858.N

AC nr. ...

De betwisting die een inverdenkinggestelde heeft opgeworpen inzake de overschrijding, wat hem betreft, van de redelijke termijn, maakt bij de kamer van inbeschuldigingstelling geen identieke betwisting aanhangig ten aanzien van een andere inverdenkinggestelde die zich daarover niet heeft beklaagd.

- Art. 135 Wetboek van Strafvordering

6 maart 2013

P.2012.1980.F

AC nr. ...

ONDERZOEKSRECHTER

De in de vordering van de procureur des Konings begrepen strafbare feiten bepalen de aanhangigmaking van de zaak bij de onderzoeksrechter; stukken die bij de vordering zijn gevoegd, kunnen dienstig zijn om de bedoelde feiten te verduidelijken, maar kunnen niet in de plaats van die feiten worden gesteld (1). (1) Zie Cass. 22 okt. 2003, AR P.03.1150.F, AC 2003, nr. 521.

26 maart 2013

P.2013.0133.N

AC nr. ...

ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE

Wanneer de overheid overgaat tot uitvoering van de voorschriften van de streek-, gewest- of gemeentelijke plannen en zij daarvoor gronden onteigent, wordt bij het bepalen van de waarde van het onteigend perceel geen rekening gehouden met de waardevermeerdering of -vermindering die voortvloeit uit de voorschriften van de plannen.

- Art. 29 Decr. betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 okt. 1996, zoals gewijzigd bij decr. 19 dec. 1998

- Art. 16 Grondwet 1831

29 maart 2013

C.2010.0638.N

AC nr. ...

Ingeval de onteigening niet geschiedt ter verwezenlijking van een streek-, gewest- of gemeentelijk plan, verbiedt geen enkel wettelijk voorschrift dat bij het bepalen van de waarde van het onteigende perceel rekening wordt gehouden met de waardevermeerdering of -vermindering die voortvloeit uit de voorschriften van zodanig plan; in dit geval is de rechter bij het bepalen van de billijke vergoeding die krachtens artikel 16 van de Grondwet aan de onteigende verschuldigd is, verplicht met zodanige waardevermeerdering of -vermindering rekening te houden.

- Art. 16 Grondwet 1831

29 maart 2013

C.2010.0638.N

AC nr. ...

ONTVOERING VAN EEN KIND

Uit artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden volgt niet dat de terugkeer van het kind niet zomaar automatisch bevolen kan worden, aangezien de Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht van 25 oktober 1980 betreffende de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoering van kinderen van toepassing is; het hoogste belang van het kind, voor zijn persoonlijke ontwikkeling, hangt immers af van verschillende individuele omstandigheden, waaronder zijn leeftijd en zijn mate van rijpheid, de aanwezigheid of de afwezigheid van de ouders, de omgeving waarin hij leeft en zijn persoonlijke geschiedenis; om die reden moet elk geval afzonderlijk worden beoordeeld.

- Artt. 1, 2, 13 en 20 Verdr. 25 okt. 1980 betreffende de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoering van kinderen

- Art. 374, § 2, in fine Burgerlijk Wetboek

- Art. 8 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

4 maart 2013

C.2011.0675.F

AC nr. ...

OPENBAAR VERVOER

Artikel 29bis, §1, van de wet van 21 nov. 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen sluit noch de werknemer die de spoorstaven onderhoudt op het ogenblik dat er een verkeersongeval plaatsvindt waarin een hieraan gebonden motorrijtuig betrokken is, noch de rechthebbenden van die werknemer uit het toepassingsgebied van de vergoedingsregeling die dat artikel invoert ten gunste van de slachtoffers van een verkeersongeval en hun rechthebbenden.

7 maart 2013

C.2012.0332.F

AC nr. ...

OPENBARE ORDE

De Belgische internationale openbare orde belet in de regel niet de erkenning in België van de gevolgen van een huwelijk dat een echtpaar in het buitenland geldig is aangegaan overeenkomstig hun nationale wet terwijl één echtgenoot, op het ogenblik van dat huwelijk, reeds gebonden was door banden uit een nog niet ontbonden huwelijk dat in het buitenland in dezelfde omstandigheden voltrokken werd met een persoon wiens nationale wet de polygamie toestaat; het bestreden arrest dat verwijst naar de omstandigheid dat de eerste echtgenote na de tweede verbintenis van haar echtgenoot, de Belgische nationaliteit heeft verworven, die zij bezat zowel bij zijn overlijden als toen de tweede echtgenote een aanvraag voor een overlevingspensioen heeft ingediend, en tevens naar het feit dat de eerste echtgenote sinds meer dan 40 jaar in België gevestigd is, waar zij met haar echtgenoot geleefd heeft tot zijn overlijden, verantwoordt door geen van beide verwijzingen naar recht zijn beslissing dat de Belgische internationale openbare orde de erkenning in België belet van de maatschappelijke gevolgen van het tweede huwelijk (1). (1) Zie de concl. O.M., in Pas., 2013, nr. ...

18 maart 2013

S.2011.0068.F

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

18 maart 2013

S.2011.0068.F

AC nr. ...

Uit het feit dat in België het bestaan van verstoting in aanmerking kan worden genomen, kan niet worden afgeleid dat de Belgische rechter enig gevolg aan die verstoting in het Belgisch rechtsbestel kan geven, zonder na te gaan of de voorwaarden vervuld zijn waardoor ze in België kan worden erkend (1). (1) Zie de concl. O.M., in Pas., 2013, nr. ...

18 maart 2013

S.2009.0070.F

AC nr. ...

ORDONNANTIES [ZIE: 527 WETTEN. DECRETEN. ORDONNANT

Uit artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden volgt niet dat de terugkeer van het kind niet zomaar automatisch bevolen kan worden, aangezien de Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht van 25 oktober 1980 betreffende de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoering van kinderen van toepassing is; het hoogste belang van het kind, voor zijn persoonlijke ontwikkeling, hangt immers af van verschillende individuele omstandigheden, waaronder zijn leeftijd en zijn mate van rijpheid, de aanwezigheid of de afwezigheid van de ouders, de omgeving waarin hij leeft en zijn persoonlijke geschiedenis; om die reden moet elk geval afzonderlijk worden beoordeeld.

- Artt. 1, 2, 13 en 20 Verdr. 25 okt. 1980 betreffende de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoering van kinderen

- Art. 374, § 2, in fine Burgerlijk Wetboek

- Art. 8 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

4 maart 2013

C.2011.0675.F

AC nr. ...

OVEREENKOMST

BESTANDELEN

Bestanddelen - Voorwerp - Overeenkomst intuitu personae - Precontractuele fase - Geen inlichtingen over één van de medecontractanten - Fout - Onaantastbare beoordeling van de feitenrechter

De rechter oordeelt in feite of bij het afsluiten van een overeenkomst, die van nature niet 'intuitu personae' is, de persoon van één van de medecontractanten een rol heeft gespeeld en, zo ja, het niet meedelen van gegevens over die persoon bij de onderhandelingen een fout uitmaakt.

4 februari 2013

C.2012.0321.F

AC nr. ...

RECHTEN EN VERPLICHTINGEN VAN PARTIJEN

Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen - Niet-uitvoering - Strafbeding - Bevoegdheid van de rechter

Jurisprudentiefiche

12 april 2013

C.2012.0498.N

AC nr. ...

Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen - Niet-uitvoering - Strafbeding - Bevoegdheid van de rechter

De rechter kan wanneer het bedrag hoger is dan de potentiële schade, het strafbeding niet vernietigen, maar kan enkel het overeengekomen bedrag verminderen(1). (1) Zie concl. O.M.

- Art. 1231, § 1, eerste lid Burgerlijk Wetboek

12 april 2013

C.2012.0498.N

AC nr. ...

Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen - Verzekeringen - Landverzekering - Niet verplichte burgerlijke aansprakelijkheidsverzekering - Brandverzekering - Gebouw - Broer en zus, mede-eigenaars - Tussenkost van de verzekeraar - Omvang

De brandverzekering die in eigen naam is gesloten door de onverdeelde mede-eigenaar van het verzekerd goed dekt enkel zijn deel van de eigendom en komt niet ten goede aan de andere mede-eigenaars, tenzij uit de verzekering volgt dat de verzekeringnemer voor hun rekening heeft gehandeld.

- Art. 1, B, a) Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

- Artt. 1122 en 1165 Burgerlijk Wetboek

4 februari 2013

C.2010.0120.F

AC nr. ...

Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen - Verzekering - Landverzekering - Dekking - Contractuele verplichting - Niet-nakoming - Opzettelijke fout - Verval - Beperkingen - Contractueel beding

Het voordeel van de verzekeringswaarborg kan enkel worden ontzegd aan diegene die een opzettelijke fout heeft begaan of die een in de overeenkomst bepaalde verplichting niet is nagekomen; bijgevolg is elk contractueel beding verboden waardoor de verzekeringswaarborg wordt ontzegd aan een andere verzekeringnemer dan diegene die de opzettelijke fout heeft begaan.

- Artt. 8, eerste lid, en 11, eerste lid Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

- Art. 1134 Burgerlijk Wetboek

4 maart 2013

C.2009.0205.F

AC nr. ...

OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN)

De op straffe van verval voorgeschreven termijn van dertig dagen geldt enkel voor de verplichting van de aannemer om de feiten en omstandigheden die de gang van het werk verstoren bekend te maken aan de aanbestedende overheid en niet voor de bondige beschrijving van de invloed die deze feiten en omstandigheden hebben of zouden kunnen hebben op de opdracht en de kosten van de aanneming (1). (1) Cass. 25 maart 2011, AR C.10.0088.N, AC 2011, nr. 226; Cass 21 sept. 2007, AR C.05.0590.F, AC 2007, nr. 425.

- Art. 16, § 3, eerste en vierde lid, bijlage aan KB 26 sept. 1996 Regie der Gebouwen. _ Onteigening

29 maart 2013

C.2011.0396.N

AC nr. ...

De bekendmaking waartoe de aannemer jegens de aanbestedende overheid gehouden is omtrent de feiten en omstandigheden die de uitvoering van het werk verstoren, dient schriftelijk te geschieden; de wet vereist evenwel voor dit geschrift geen enkele vorm of voorwaarde; die bekendmaking kan dus gebeuren in de processen-verbaal van de werfvergadering of in het dagboek (1). (1) Cass. 21 sept. 2007, AR C.05.0590.F, AC 2007, nr. 425.

- Art. 16, § 3, eerste lid, bijlage aan KB 26 sept. 1996 Regie der Gebouwen. _ Onteigening

29 maart 2013

C.2011.0396.N

AC nr. ...

PENSIOEN

WERKNEMERS***Werknemers - Rustpensioen - Gescheiden echtpaar - Uit de echt gescheiden echtpaar - Echtpaar van Marokkaanse nationaliteit - Marokkaanse beslissing - Verstoting - Erkenning in België***

Uit het feit dat in België het bestaan van verstoting in aanmerking kan worden genomen, kan niet worden afgeleid dat de Belgische rechter enig gevolg aan die verstoting in het Belgisch rechtsbestel kan geven, zonder na te gaan of de voorwaarden vervuld zijn waardoor ze in België kan worden erkend (1). (1) Zie de concl. O.M., in Pas., 2013, nr. ...

18 maart 2013

S.2009.0070.F

AC nr. ...

Werknemers - Polygamie - Tweede huwelijk - Erkenning - Voorwaarden - Gevolgen - Maatschappelijke gevolgen - Overlevingspensioen - Huwelijk

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

18 maart 2013

S.2011.0068.F

AC nr. ...

Werknemers - Huwelijk - Polygamie - Tweede huwelijk - Erkenning - Voorwaarden - Gevolgen - Maatschappelijke gevolgen - Overlevingspensioen

De Belgische internationale openbare orde belet in de regel niet de erkenning in België van de gevolgen van een huwelijk dat een echtpaar in het buitenland geldig is aangegaan overeenkomstig hun nationale wet terwijl één echtgenoot, op het ogenblik van dat huwelijk, reeds gebonden was door banden uit een nog niet ontbonden huwelijk dat in het buitenland in dezelfde omstandigheden voltrokken werd met een persoon wiens nationale wet de polygamie toestaat; het bestreden arrest dat verwijst naar de omstandigheid dat de eerste echtgenote na de tweede verbintenis van haar echtgenoot, de Belgische nationaliteit heeft verworven, die zij bezat zowel bij zijn overlijden als toen de tweede echtgenote een aanvraag voor een overlevingspensioen heeft ingediend, en tevens naar het feit dat de eerste echtgenote sinds meer dan 40 jaar in België gevestigd is, waar zij met haar echtgenoot geleefd heeft tot zijn overlijden, verantwoordt door geen van beide verwijzingen naar recht zijn beslissing dat de Belgische internationale openbare orde de erkenning in België belet van de maatschappelijke gevolgen van het tweede huwelijk (1). (1) Zie de concl. O.M., in Pas., 2013, nr. ...

18 maart 2013

S.2011.0068.F

AC nr. ...

PREJUDICIEEL GESCHIL

De termijnen waarmee de wet het onderzoek van en de uitspraak over de wraking gepaard doet gaan en de opschortende werking die zij aan die vordering toekent, houden in dat zij als spoedeisend moet worden beschouwd in de zin van artikel 26, §3, van de wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof.

6 maart 2013

P.2012.1779.F

AC nr. ...

RAADKAMER [ZIE: 300 ONDERZOEKSGERECHTEN]

Het proportionaliteitsbeginsel, dat eigen is aan elke bevoegdheidsuitoefening, impliceert dat de nationale wetgever de bevoegdheid van het Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie niet eenzijdig mag regelen wanneer de bevoegdheden van de federale Staat en de Gemeenschappen elkaar als gevolg van de technologische evolutie dermate overlappen dat ze enkel nog door onderlinge samenwerking kunnen worden uitgeoefend.

- Art. 4, 6° Bijz. Wet tot hervorming der instellingen van 8 aug. 1980

- Artt. 2, 5° en 30°, en 65 Wet 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie

4 maart 2013

C.2011.0141.F

AC nr. ...

RECHT VAN VERDEDIGING

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Marokkaanse beslissing - Echtpaar van Marokkaanse nationaliteit - Marokkaanse beslissing - Verstoting - Gevolgen - Erkenning in België

Uit het feit dat in België het bestaan van verstoting in aanmerking kan worden genomen, kan niet worden afgeleid dat de Belgische rechter enig gevolg aan die verstoting in het Belgisch rechtsbestel kan geven, zonder na te gaan of de voorwaarden vervuld zijn waardoor ze in België kan worden erkend (1). (1) Zie de concl. O.M., in Pas., 2013, nr. ...

18 maart 2013

S.2009.0070.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Gerechtig recht - Rechtspleging - Taak van de rechter - Beslissing - Redenen - Verwachting van de partijen - Mogelijkheid tot tegenspraak

Het algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging wordt niet miskend wanneer een rechter zijn beslissing steunt op elementen waarvan de partijen, gelet op het verloop van het debat, mochten verwachten dat de rechter ze in zijn oordeel zou betrekken en waarover zij tegenspraak hebben kunnen voeren (1). (1) Cass. 29 sept. 2011, AR C.10.0349.N, AC 2011, nr. 514, met concl. van het OM.

25 maart 2013

C.2012.0037.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Toepassing van een bepaalde wetsbepaling - Niet opgeworpen door partijen - Gevolg - Uitsluiting bij conclusie

Het feit dat de partijen de toepassing van een bepaalde wetsbepaling niet hebben opgeworpen, betekent niet dat zij die mogelijkheid bij conclusie hebben uitgesloten (1). (1) Cass. 29 sept. 2011, AR C.10.0349.N, AC 2011, nr. 514, met concl. van het OM.

25 maart 2013

C.2012.0037.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Gerechtig recht - Rechtspleging - Taak van de rechter - Ambtshalve aanvullen der redenen

De rechter is gehouden het geschil te beslechten overeenkomstig de daarop van toepassing zijnde rechtsregels; hij moet de juridische aard van de door de partijen aangevoerde feiten en handelingen onderzoeken, en mag, ongeacht de juridische omschrijving die de partijen daaraan hebben gegeven, de door hen aangevoerde redenen ambtshalve aanvullen op voorwaarde dat hij geen betwisting opwerpt waarvan de partijen bij conclusie het bestaan hebben uitgesloten, dat hij enkel steunt op elementen die hem regelmatig zijn voorgelegd, dat hij het voorwerp van de vordering niet wijzigt en dat hij daarbij het recht van verdediging van de partijen niet miskent (1). (1) Cass. 29 sept. 2011, AR C.10.0349.N, AC 2011, nr. 514, met concl. van het OM; zie o.m. Cass. 31 jan. 2011, AR C.10.0123.F, AC 2011, nr. 88; Cass. 1 feb. 2010, AR S.09.0064.N, AC 2010, nr. 77, met concl. van advocaat-generaal R. MORTIER; Cass. 28 sept. 2009, AR C.04.0253.F, AC 2009, nr. 529, met concl. van advocaat-generaal J.-M. GENICOT in Pas. 2009, nr. 529; Cass. 28 mei 2009, AR C.06.0248.F, AC 2009, nr. 355, met concl. van advocaat-generaal A. HENKES; Cass. 28 mei 2009, AR C.08.0066.F, AC 2009, nr. 356.

- Art. 774 *Gerechtelijk Wetboek*

25 maart 2013

C.2012.0037.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Bevoegdheid van de rechter - Toepasselijk recht - Bijzonder aangevoerde feiten - Ambtshalve opgeworpen middelen - Verplichting - Beschikkingsbeginsel - Recht van verdediging

Krachtens het algemeen rechtsbeginsel volgens hetwelk de rechter het geschil moet beslechten overeenkomstig de rechtsregel die erop van toepassing is, is hij verplicht om, in naleving van het recht van verdediging, ambtshalve de rechtsmiddelen op te werpen waarvan de toepassing is vereist door de feiten die de partijen tot staving van hun aanspraken speciaal aanvoeren (1). (1) Zie Cass. 24 maart 2006, AR C.05.0360.F, AC 2006, nr. 173; Cass. 9 mei 2008, AR C.06.0641.F, AC 2008, nr. 283.

4 maart 2013

C.2012.0056.F

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Artikel 6.3.c - Recht op bijstand van een advocaat - Beperking

Het recht op bijstand van een advocaat gewaarborgd bij artikel 6.3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens, houdt in dat er gedurende het volledige vooronderzoek toegang moet zijn tot een advocaat, tenzij is aangetoond dat er wegens de bijzondere omstandigheden van de zaak dwingende redenen zijn om dit recht te beperken; zelfs in dat geval mag een dergelijke beperking, wat ook de rechtvaardiging ervan is, niet onrechtmatig de rechten van de beklaagde zoals beschermd bij artikel 6.1 en 6.3 EVRM beperken (1). (1) Cass. 23 nov. 2010, AR P.10.1428.N, AC 2010, nr. 690 met concl. OM; Cass. 7 dec. 2010, AR P.10.1460.N, AC 2010, nr. 714; Cass. 24 mei 2011, AR P.11.0761.N, AC 2011, nr. 345; Cass. 27 nov. 2012, AR P.12.1204.N, AC 2012, nr. 642.

26 maart 2013

P.2012.0145.N

AC nr. ...

Strafzaken - Recht van verdediging - Recht op bijstand van een advocaat - Zwijgrecht - Cautieplicht - Draagwijdte - Beklaagde die belastende verklaringen aflegt over een derde - Toepasselijkheid - Uitzondering

Een persoon kan zich slechts beroepen op het recht op bijstand van een advocaat, wanneer hij verhoord wordt over misdrijven die hem ten laste kunnen worden gelegd; daaruit volgt dat dit recht op bijstand, net als de cautieplicht, het zwijgrecht en de regel dat niemand verplicht kan worden zichzelf te beschuldigen, waarmee het recht op bijstand verbonden is, enkel geldt in personam; een verdachte kan zich niet beroepen op de miskenning van die rechten betreffende de belastende verklaringen, afgelegd lastens hem door een persoon die voor hem slechts een getuige is, tenzij deze persoon bij zijn verhoor van diezelfde rechten diende te genieten en op grond van de miskenning ervan de afgelegde belastende verklaringen intrekt (1). (1) Cass. 29 nov. 2011, AR P.11.0113.N, AC 2011, nr. 651 met concl. OM; Cass. 8 mei 2012, AR P.11.2150.N, AC 2012, nr. 283; Cass. 26 maart 2013, AR P.12.0145.N, AC 2013, nr. ...

26 maart 2013

P.2012.0387.N

AC nr. ...

Strafzaken - Artikel 6.3.c - Recht op bijstand van een advocaat - Interpretatie Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Het recht op bijstand van een advocaat gewaarborgd bij artikel 6.3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens, houdt in dat er gedurende het volledige vooronderzoek toegang moet zijn tot een advocaat, tenzij is aangetoond dat er wegens de bijzondere omstandigheden van de zaak dwingende redenen zijn om dit recht te beperken; zelfs in dat geval mag een dergelijke beperking, wat ook de rechtvaardiging ervan is, niet onrechtmatig de rechten van de beklaagde zoals beschermd bij artikel 6.1 en 6.3 EVRM beperken (1). (1) Cass. 23 nov. 2010, AR P.10.1428.N, AC 2010, nr. 690 met concl. OM; Cass. 7 dec. 2010, AR P.10.1460.N, AC 2010, nr. 714; Cass. 24 mei 2011, AR P.11.0761.N, AC 2011, nr. 345; Cass. 27 nov. 2012, AR P.12.1204.N, AC 2012, nr. 642; Cass. 26 maart 2013, AR P.12.0145.N, AC 2013, nr. ...

26 maart 2013

P.2012.0387.N

AC nr. ...

Strafzaken - Artikel 6.3.c - Recht op bijstand van een advocaat - Beperking

Het recht op bijstand van een advocaat gewaarborgd bij artikel 6.3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens, houdt in dat er gedurende het volledige vooronderzoek toegang moet zijn tot een advocaat, tenzij is aangetoond dat er wegens de bijzondere omstandigheden van de zaak dwingende redenen zijn om dit recht te beperken; zelfs in dat geval mag een dergelijke beperking, wat ook de rechtvaardiging ervan is, niet onrechtmatig de rechten van de beklaagde zoals beschermd bij artikel 6.1 en 6.3 EVRM beperken (1). (1) Cass. 23 nov. 2010, AR P.10.1428.N, AC 2010, nr. 690 met concl. OM; Cass. 7 dec. 2010, AR P.10.1460.N, AC 2010, nr. 714; Cass. 24 mei 2011, AR P.11.0761.N, AC 2011, nr. 345; Cass. 27 nov. 2012, AR P.12.1204.N, AC 2012, nr. 642; Cass. 26 maart 2013, AR P.12.0145.N, AC 2013, nr. ...

26 maart 2013

P.2012.0387.N

AC nr. ...

Strafzaken - Recht van verdediging - Recht op bijstand van een advocaat - Zwijgrecht - Cautieplicht - Draagwijdte - Beklaagde die belastende verklaringen aflegt over een derde - Toepasselijkheid - Uitzondering

Een persoon kan zich slechts beroepen op het recht op bijstand van een advocaat, wanneer hij verhoord wordt over misdrijven die hem ten laste kunnen worden gelegd; daaruit volgt dat dit recht op bijstand, net als de cautieplicht, het zwijgrecht en de regel dat niemand verplicht kan worden zichzelf te beschuldigen, waarmee het recht op bijstand verbonden is, enkel geldt in personam; een verdachte kan zich bijgevolg niet beroepen op de miskening van die rechten betreffende de belastende verklaringen, afgelegd lastens hem door een persoon die voor hem slechts een getuige is, tenzij deze persoon bij zijn verhoor van diezelfde rechten diende te genieten en op grond van de miskening ervan de afgelegde belastende verklaringen intrekt (1). (1) Cass. 29 nov. 2011, AR P.11.0113.N, AC 2011, nr. 651 met concl. OM; Cass. 8 mei 2012, AR P.11.2150.N, AC 2012, nr. 283.

26 maart 2013

P.2012.0145.N

AC nr. ...

Strafzaken - Verzekeraar roept het voordeel in van het in de polis gestelde uitsluitingsbeding - Bodemrechter werpt tegen dat een van de toepassingsvoorwaarden van de uitsluitingsgrond niet is voltrokken - Algemeen rechtsbeginsel van de eerbiediging van het recht van verdediging - Miskening

De verzekeraar die het voordeel van een in de polis op grond van artikel 8, tweede lid, van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst gesteld uitsluitingsbeding aanvoert, heeft noodzakelijkerwijs het bestaan aangevoerd van een geval van grove schuld, dat op uitdrukkelijke en beperkende wijze in de overeenkomst is bepaald; uit het feit dat de bodemrechter hem tegenwerpt dat het door hem als toepasselijk aangevoerde beding, dat niet is, omdat een van de toepassingsvoorwaarden ervan niet is vervuld, kan bijgevolg geen miskening van het beschikkingsbeginsel of van het recht van verdediging van de voormelde verzekeraar worden afgeleid.

- Art. 1138, 2° *Gerechtigd Wetboek*

13 maart 2013

P.2012.1812.F

AC nr. ...

Strafzaken - Artikel 6.3.c - Recht op bijstand van een advocaat - Interpretatie Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Het recht op bijstand van een advocaat gewaarborgd bij artikel 6.3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens, houdt in dat er gedurende het volledige vooronderzoek toegang moet zijn tot een advocaat, tenzij is aangetoond dat er wegens de bijzondere omstandigheden van de zaak dwingende redenen zijn om dit recht te beperken; zelfs in dat geval mag een dergelijke beperking, wat ook de rechtvaardiging ervan is, niet onrechtmatig de rechten van de beklaagde zoals beschermd bij artikel 6.1 en 6.3 EVRM beperken (1). (1) Cass. 23 nov. 2010, AR P.10.1428.N, AC 2010, nr. 690 met concl. OM; Cass. 7 dec. 2010, AR P.10.1460.N, AC 2010, nr. 714; Cass. 24 mei 2011, AR P.11.0761.N, AC 2011, nr. 345; Cass. 27 nov. 2012, AR P.12.1204.N, AC 2012, nr. 642.

26 maart 2013

P.2012.0145.N

AC nr. ...

Strafzaken - Onderzoeksgerechten - Regeling van de rechtspleging - Verwijzing naar de feitenrechter - Vaststelling van voldoende bezwaren

Geen miskening van het recht van verdediging valt af te leiden uit de omstandigheid dat het onderzoeksgerecht dat besluit tot verwijzing naar de feitenrechter, kan volstaan met de enkele onaantastbare vaststelling dat er voldoende bezwaren voorhanden zijn (1). (1) Zie Cass. 17 jan. 1996, AR P.95.0930.F, AC 1996, nr. 36.

16 april 2013

P.2012.0858.N

AC nr. ...

Strafzaken - Algemeen rechtsbeginsel van de eerbiediging van het recht van verdediging - Juridische argumenten die het standpunt van een partij aanvullen - Afzonderlijke middelen

De juridische argumenten die het standpunt van een partij aanvullen en die zijn afgeleid uit de aan tegenspraak onderworpen feiten en stukken, zijn redenen die de rechter ambtshalve kan aanvullen; die argumenten zijn geen afzonderlijke middelen daar zij deel uitmaken van de aanspraken van de partijen.

- Art. 1138, 2° Gerechtelijk Wetboek

13 maart 2013

P.2012.1812.F

AC nr. ...

RECHTBANKEN

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Algemeen - Bevoegdheid van de rechter - Toepasselijk recht - Bijzonder aangevoerde feiten - Ambtshalve opgeworpen middelen - Verplichting - Beschikkingsbeginsel - Recht van verdediging

Krachtens het algemeen rechtsbeginsel volgens hetwelk de rechter het geschil moet beslechten overeenkomstig de rechtsregel die erop van toepassing is, is hij verplicht om, in naleving van het recht van verdediging, ambtshalve de rechtsmiddelen op te werpen waarvan de toepassing is vereist door de feiten die de partijen tot staving van hun aanspraken speciaal aanvoeren (1). (1) Zie Cass. 24 maart 2006, AR C.05.0360.F, AC 2006, nr. 173; Cass. 9 mei 2008, AR C.06.0641.F, AC 2008, nr. 283.

4 maart 2013

C.2012.0056.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Algemeen - Vreemde wet - Uitlegging - Feitenrechter - Bevoegdheid

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

18 maart 2013

C.2012.0031.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Algemeen - Vreemde wet - Uitlegging - Feitenrechter - Bevoegdheid

Wanneer de feitenrechter de vreemde wet toepast, moet hij de draagwijdte ervan bepalen door rekening te houden met de uitlegging die eraan gegeven wordt in het land van oorsprong (1) (2). (1) Zie de concl. O.M., in Pas., 2013, nr. ... (2) Cass. 12 jan. 2009, AR C.07.0269.F – C.07.0284.F, AC 2009, nr. 21.

18 maart 2013

C.2012.0031.F

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Allerlei - Herzieningsaanvraag - Verwijzing voor advies naar het aangewezen hof van beroep - Beoordeling door de burgerlijke kamer voorgezeten door de eerste voorzitter - Aanduiding door de eerste voorzitter van drie raadsheren

Uit de omstandigheid dat de eerste voorzitter van het hof van beroep drie magistraten van het hof van beroep heeft aangeduid om te zetelen in de burgerlijke kamer die kennis neemt van een op artikel 443, eerste lid, 3°, Wetboek van Strafvordering gesteunde herzieningsaanvraag, volgt dat hijzelf wettig belet is om te zetelen; niet is vereist dat dit wettig belet uitdrukkelijk door de eerste voorzitter zou worden vastgesteld (1). (1) Zie Cass. 11 okt. 1909, Pas., 1909, I, 386; Cass. 20 feb. 1985, AR 3488, AC 1984-85, nr. 371; Cass. 24 feb. 2009, AR P.08.1797.N, AC 2009, nr. 153.

- Art. 445, vierde lid Wetboek van Strafvordering

26 maart 2013

P.2011.1476.N

AC nr. ...

Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering - Herstel van de schade - Juridische omschrijving van de schade - Onjuiste omschrijving door een van de partijen - Opdracht van de rechter - Ambtshalve aanvullen van rechtsgronden

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

6 maart 2013

P.2012.1596.F

AC nr. ...

Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering - Herstel van de schade - Juridische omschrijving van de schade - Onjuiste omschrijving door een van de partijen - Opdracht van de rechter - Ambtshalve aanvullen van rechtsgronden

Bij zijn uitspraak over de vergoeding van de door het slachtoffer van een ongeval geleden schade, moet de rechter de juridische aard onderzoeken van de door de partijen aangevoerde feiten en stukken; hij kan, ongeacht de juridische omschrijving die de partijen eraan hebben gegeven, de door hen opgeworpen gronden ambtshalve aanvullen door de werkelijke juridische aard van de feiten vast te stellen en te onderzoeken of de vordering van het slachtoffer, anders omschreven, vergoedbare schade kan opleveren (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

- Art. 1382 Burgerlijk Wetboek

6 maart 2013

P.2012.1596.F

AC nr. ...

RECHTEN VAN DE MENS

INTERNATIONAAL VERDRAG BURGERRECHTEN EN POLITIEKE RECHTEN

Internationaal verdrag burgerrechten en politieke recht - Artikel 14 - Artikel 14.7 - Beginsel "non bis in idem" - Administratieve geldboete van strafrechtelijke aard - Betaling - Latere strafvordering

Het in het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke rechten vervatte algemeen rechtsbeginsel non bis in idem, verzet zich ertegen dat iemand strafrechtelijk wordt vervolgd nadat hij een administratieve geldboete heeft betaald van strafrechtelijke aard, wanneer de tekst waarbij de geldboete is bepaald en die betreffende het strafbaar feit, in vergelijkbare bewoordingen, dezelfde gedraging bestraffen en de bestanddelen van beide misdrijven identiek zijn (1). (1) GwH, 26 april 2007, nr. 67/2007, overweging B.10; EG 9 dec. 2009, arrest Carly, nr. 198.730.

- Art. 14.7 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 dec. 1966, goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1981

27 maart 2013

P.2012.1945.F

AC nr. ...

VERDRAG RECHTEN VAN DE MENS

Verdrag rechten van de mens - Art. 8 - Ontvoering van een kind naar het buitenland - Ouderlijk

gezag - Hoofdverblijf - Terugkeer in België van een onwettelijk overgebracht kind - Belang van het kind - Beoordeling door de rechter - Criteria

Uit artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden volgt niet dat de terugkeer van het kind niet zomaar automatisch bevolen kan worden, aangezien de Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht van 25 oktober 1980 betreffende de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoering van kinderen van toepassing is; het hoogste belang van het kind, voor zijn persoonlijke ontwikkeling, hangt immers af van verschillende individuele omstandigheden, waaronder zijn leeftijd en zijn mate van rijpheid, de aanwezigheid of de afwezigheid van de ouders, de omgeving waarin hij leeft en zijn persoonlijke geschiedenis; om die reden moet elk geval afzonderlijk worden beoordeeld.

- Artt. 1, 2, 13 en 20 Verdr. 25 okt. 1980 betreffende de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoering van kinderen

- Art. 374, § 2, in fine Burgerlijk Wetboek

- Art. 8 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

4 maart 2013

C.2011.0675.F

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op een eerlijk proces - Recht op bijstand van een advocaat - Interpretatie Europees Hof voor de Rechten van de Mens - Draagwijdte - Grens - Voorwaarde - Toepassing

Het recht op een eerlijk proces gewaarborgd door artikel 6.1 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens, vereist slechts dat een persoon die wordt verhoord aangaande misdrijven die hem ten laste kunnen worden gelegd, tijdens dit verhoor wordt bijgestaan door een advocaat, in zoverre hij zich in een bijzonder kwetsbare positie bevindt (1). (1) Cass. 17 april 2012, AR P.11.0975.N, AC 2012, nr. 228; Cass. 26 maart 2013, AR P.12.0145.N, AC 2013, nr.

26 maart 2013

P.2012.0387.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.c - Recht van verdediging - Recht op bijstand van een advocaat - Beperking

Het recht op bijstand van een advocaat gewaarborgd bij artikel 6.3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens, houdt in dat er gedurende het volledige vooronderzoek toegang moet zijn tot een advocaat, tenzij is aangetoond dat er wegens de bijzondere omstandigheden van de zaak dwingende redenen zijn om dit recht te beperken; zelfs in dat geval mag een dergelijke beperking, wat ook de rechtvaardiging ervan is, niet onrechtmatig de rechten van de beklaagde zoals beschermd bij artikel 6.1 en 6.3 EVRM beperken (1). (1) Cass. 23 nov. 2010, AR P.10.1428.N, AC 2010, nr. 690 met concl. OM; Cass. 7 dec. 2010, AR P.10.1460.N, AC 2010, nr. 714; Cass. 24 mei 2011, AR P.11.0761.N, AC 2011, nr. 345; Cass. 27 nov. 2012, AR P.12.1204.N, AC 2012, nr. 642; Cass. 26 maart 2013, AR P.12.0145.N, AC 2013, nr. ...

26 maart 2013

P.2012.0387.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.c - Recht van verdediging - Recht op bijstand van een advocaat - Interpretatie Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Het recht op bijstand van een advocaat gewaarborgd bij artikel 6.3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens, houdt in dat er gedurende het volledige vooronderzoek toegang moet zijn tot een advocaat, tenzij is aangetoond dat er wegens de bijzondere omstandigheden van de zaak dwingende redenen zijn om dit recht te beperken; zelfs in dat geval mag een dergelijke beperking, wat ook de rechtvaardiging ervan is, niet onrechtmatig de rechten van de beklaagde zoals beschermd bij artikel 6.1 en 6.3 EVRM beperken (1). (1) Cass. 23 nov. 2010, AR P.10.1428.N, AC 2010, nr. 690 met concl. OM; Cass. 7 dec. 2010, AR P.10.1460.N, AC 2010, nr. 714; Cass. 24 mei 2011, AR P.11.0761.N, AC 2011, nr. 345; Cass. 27 nov. 2012, AR P.12.1204.N, AC 2012, nr. 642; Cass. 26 maart 2013, AR P.12.0145.N, AC 2013, nr. ...

26 maart 2013

P.2012.0387.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Recht van verdediging - Recht op bijstand van een advocaat - Zwijgrecht - Cautieplicht - Draagwijdte - Beklaagde die belastende verklaringen aflegt over een derde - Toepasselijkheid - Uitzondering

Een persoon kan zich slechts beroepen op het recht op bijstand van een advocaat, wanneer hij verhoord wordt over misdrijven die hem ten laste kunnen worden gelegd; daaruit volgt dat dit recht op bijstand, net als de cautieplicht, het zwijgrecht en de regel dat niemand verplicht kan worden zichzelf te beschuldigen, waarmee het recht op bijstand verbonden is, enkel geldt in personam; een verdachte kan zich bijgevolg niet beroepen op de miskennis van die rechten betreffende de belastende verklaringen, afgelegd lastens hem door een persoon die voor hem slechts een getuige is, tenzij deze persoon bij zijn verhoor van diezelfde rechten diende te genieten en op grond van de miskennis ervan de afgelegde belastende verklaringen intrekt (1). (1) Cass. 29 nov. 2011, AR P.11.0113.N, AC 2011, nr. 651 met concl. OM; Cass. 8 mei 2012, AR P.11.2150.N, AC 2012, nr. 283.

26 maart 2013

P.2012.0145.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Redelijke termijn - Beëindiging van het onderzoek - Onderzoeksgerechten - Toezicht op de regelmatigheid van de rechtspleging - Mede-inverdenkinggestelde voert de overschrijding van de redelijke termijn aan - Beschikking tot verwijzing - Hoger beroep - Ontvankelijkheid

De betwisting die een inverdenkinggestelde heeft opgeworpen inzake de overschrijding, wat hem betreft, van de redelijke termijn, maakt bij de kamer van inbeschuldigingstelling geen identieke betwisting aanhangig ten aanzien van een andere inverdenkinggestelde die zich daarover niet heeft beklagd.

- Art. 135 Wetboek van Strafvordering

6 maart 2013

P.2012.1980.F

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Allerlei - Artikel 1, Aanvullend Protocol Verdrag Rechten van de Mens - Draagwijdte - Bijzondere verbeurdverklaring - Zaak die gediend heeft om het misdrijf te plegen - Behoort toe aan een derde - Derde te goeder trouw

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

23 januari 2013

P.2012.1448.F

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Redelijke termijn - Beëindiging van het onderzoek - Onderzoeksgerechten - Toezicht op de regelmatigheid van de rechtspleging - Overschrijding van de redelijke termijn - Individuele beoordeling

Wanneer eenzelfde gerechtelijk onderzoek betrekking heeft op verschillende inverdenkinggestelden, worden de duur ervan en de gevolgen die daaruit voortvloeien niet samen maar individueel beoordeeld ten aanzien van ieder van hen, aangezien de datum van de strafbare feiten, van de inverdenkingstellingen, de aanvang van de termijn, de ontwikkeling van het onderzoek, de ingewikkeldheid van de zaak of de houding van de opsporings- of vervolgingsautoriteit, niet noodzakelijk voor iedereen identiek zijn.

6 maart 2013

P.2012.1980.F

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Artikel 6.3 - Recht op bijstand van een raadsman - Draagwijdte - Polygraaftest

De artikelen 6.1 en 6.3.c EVRM vereisen niet dat een verdachte bij het afleggen van een polygraaftest bijstand van een advocaat heeft.

- Artt. 6.1 en 6.3.c Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

9 april 2013

P.2012.2018.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Artikel 6.3 - Recht op bijstand van een raadsman - Draagwijdte - Ondervraging tijdens voorlopige hechtenis

Noch artikel 6.1 en 6.3.c EVRM noch het algemeen rechtsbeginsel van de rechten van verdediging vereisen dat de inverdenkinggestelde tegen wie de onderzoeksrechter een bevel tot aanhouding heeft verleend, ter gelegenheid van een ondervraging tijdens zijn voorlopige hechtenis bijstand heeft van een advocaat, tenzij hij daarom verzocht heeft en er in het licht van de bijzondere omstandigheden van de zaak geen dwingende redenen zijn om niet op dat verzoek in te gaan.

- Artt. 6.1 en 6.3.c Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

9 april 2013

P.2012.2018.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 13 - Niet-ontvankelijkheid - Recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel - Miskenning - Voorlopige hechtenis - Invrijheidstelling onder borgtocht - Borgsom - Regeling van de rechtspleging - Verwijzing naar de correctionele rechtbank - Verzoek tot teruggave van de borgsom - Kamer van inbeschuldigingstelling - Arrest - Beslissing van onbevoegdverklaring - Cassatieberoep

Miskenning van het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel, gewaarborgd bij artikel 13 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, kan niet worden afgeleid uit de omstandigheid dat er geen cassatieberoep openstaat tegen een beslissing over de bestemming die aan de borgsom moet worden gegeven, vooraleer de rechter waaraan de wet dit heeft toevertrouwd, die beslissing heeft genomen.

- Artt. 31, §§ 1 en 2, en 37 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

- Art. 13 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 416 Wetboek van Strafvordering

13 maart 2013

P.2013.0178.F

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Redelijke termijn - Beëindiging van het onderzoek - Onderzoeksgerechten - Toezicht op de regelmatigheid van de rechtspleging - Overschrijding van de redelijke termijn - Draagwijdte van het toezicht

De miskennis van het recht om binnen een redelijke termijn te worden berecht wordt, voor de onderzoeksgerechten, beoordeeld met inachtneming van met name de miskennis van het recht van verdediging die de aangevoerde overschrijding met zich kan brengen; de rechter moet in deze fase van de rechtspleging nagaan of de vervolging dermate uitloopt dat een eerlijke behandeling van de zaak nu reeds in het gedrang is gebracht (1). (1) Cass. 28 mei 2008, AR P.08.0216.F, AC 2008, nr. 323.

6 maart 2013

P.2012.1980.F

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.c - Beklaagde - Recht van verdediging - Recht op bijstand van een advocaat - Verhoor - Miskennis van het recht op bijstand van een advocaat - Strafvordering

De onrechtmatigheid van het bewijs omwille van het afleggen door een beklagde van verklaringen zonder bijstand van een advocaat, leidt niet tot de niet-ontvankelijkheid van de strafvordering (1). (1) Cass. 13 nov. 2012, AR P.12.1082.N, AC 2012, nr. 610 met concl. OM.

26 maart 2013

P.2012.0387.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Onpartijdige rechterlijke instantie - Beslissing over een verzoek tot voorlopige invrijheidstelling - Beoordeling van de gegrondheid van de strafvordering - Zelfde strafrechter

Uit de enkele omstandigheid dat de strafrechter die oordeelt over de gegrondheid van de strafvordering, eerder ten aanzien van dezelfde beklagde besliste over diens verzoek tot voorlopige invrijheidstelling kan geen miskennis van het recht op een onpartijdige rechterlijke instantie worden afgeleid (1). (1) Cass. 21 okt. 1992, AR nr. 81, AC 1991-1992, nr. 681; Cass. 26 april 1994, AR P.94.0358.N, AC 2004, nr. 201 en de noot M.D.S.

12 maart 2013

P.2012.0852.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Recht van verdediging - Recht op bijstand van een advocaat - Zwijgrecht - Cautieplicht - Draagwijdte - Beklaagde die belastende verklaringen aflegt over een derde - Toepasselijkheid - Uitzondering

Een persoon kan zich slechts beroepen op het recht op bijstand van een advocaat, wanneer hij verhoord wordt over misdrijven die hem ten laste kunnen worden gelegd; daaruit volgt dat dit recht op bijstand, net als de cautieplicht, het zwijgrecht en de regel dat niemand verplicht kan worden zichzelf te beschuldigen, waarmee het recht op bijstand verbonden is, enkel geldt in personam; een verdachte kan zich niet beroepen op de miskennis van die rechten betreffende de belastende verklaringen, afgelegd lastens hem door een persoon die voor hem slechts een getuige is, tenzij deze persoon bij zijn verhoor van diezelfde rechten diende te genieten en op grond van de miskennis ervan de afgelegde belastende verklaringen intrekt (1). (1) Cass. 29 nov. 2011, AR P.11.0113.N, AC 2011, nr. 651 met concl. OM; Cass. 8 mei 2012, AR P.11.2150.N, AC 2012, nr. 283; Cass. 26 maart 2013, AR P.12.0145.N, AC 2013, nr. ...

26 maart 2013

P.2012.0387.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Tuchtrectelijke beslissing - Cassatieberoep - Verplichting een beroep te doen op een advocaat bij het Hof van Cassatie - Bestaanbaarheid met de Grondwet - Artikel 6.3.c - Beroepsinstituut

Krachtens artikel 9, §7, vierde lid, van de kaderwet betreffende de dienstverlenende intellectuele beroepen, gecodificeerd bij het koninklijk besluit van 3 augustus 2007, moet het verzoekschrift waarmee het cassatieberoep wordt ingesteld tegen een tuchtrechtelijke beslissing van een kamer van beroep van een beroepsinstituut dat onder die wet valt, overeenkomstig de artikelen 478, eerste lid, en 1080 van het Gerechtelijk Wetboek, ondertekend worden door een advocaat bij het Hof van Cassatie; dat artikel 9, §7, vierde lid schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet, in zoverre het het optreden van een advocaat bij het Hof van Cassatie oplegt (1). (1) Zie Cass. 16 dec. 2011, AR D.11.0014.F, AC 2011, en concl. O.M. in Pas., 2011, nr. 693; GwH, arrest 160/2012 van 20 dec. 2012.

- Art. 9, § 7, vierde lid Kaderwet 3 aug. 2007 betreffende de dienstverlenende intellectuele beroepen
- Artt. 478, eerste lid, en 1080 Gerechtelijk Wetboek
- Artt. 10 en 11 Grondwet 1831

28 maart 2013

D.2011.0014.F

AC nr. 693

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op een eerlijk proces - Recht op bijstand van een advocaat - Interpretatie Europees Hof voor de Rechten van de Mens - Draagwijdte - Grens - Voorwaarde - Toepassing

Het recht op een eerlijk proces gewaarborgd door artikel 6.1 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens, vereist slechts dat een verdachte bijstand van een advocaat wordt verleend tijdens zijn verhoor door de politie, in zoverre hij zich in een bijzonder kwetsbare positie bevindt, wat onder meer het geval is wanneer hij van zijn vrijheid is beroofd (1). (1) Cass. 17 april 2012, AR P.11.0975.N, AC 2012, nr. 228.

26 maart 2013

P.2012.0145.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.c - Recht van verdediging - Recht op bijstand van een advocaat - Beperking

Het recht op bijstand van een advocaat gewaarborgd bij artikel 6.3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens, houdt in dat er gedurende het volledige vooronderzoek toegang moet zijn tot een advocaat, tenzij is aangetoond dat er wegens de bijzondere omstandigheden van de zaak dwingende redenen zijn om dit recht te beperken; zelfs in dat geval mag een dergelijke beperking, wat ook de rechtvaardiging ervan is, niet onrechtmatig de rechten van de beklagde zoals beschermd bij artikel 6.1 en 6.3 EVRM beperken (1). (1) Cass. 23 nov. 2010, AR P.10.1428.N, AC 2010, nr. 690 met concl. OM; Cass. 7 dec. 2010, AR P.10.1460.N, AC 2010, nr. 714; Cass. 24 mei 2011, AR P.11.0761.N, AC 2011, nr. 345; Cass. 27 nov. 2012, AR P.12.1204.N, AC 2012, nr. 642.

26 maart 2013

P.2012.0145.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.c - Recht van verdediging - Recht op bijstand van advocaat - Interpretatie Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Het recht op bijstand van een advocaat gewaarborgd bij artikel 6.3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens, houdt in dat er gedurende het volledige vooronderzoek toegang moet zijn tot een advocaat, tenzij is aangetoond dat er wegens de bijzondere omstandigheden van de zaak dwingende redenen zijn om dit recht te beperken; zelfs in dat geval mag een dergelijke beperking, wat ook de rechtvaardiging ervan is, niet onrechtmatig de rechten van de beklaagde zoals beschermd bij artikel 6.1 en 6.3 EVRM beperken (1). (1) Cass. 23 nov. 2010, AR P.10.1428.N, AC 2010, nr. 690 met concl. OM; Cass. 7 dec. 2010, AR P.10.1460.N, AC 2010, nr. 714; Cass. 24 mei 2011, AR P.11.0761.N, AC 2011, nr. 345; Cass. 27 nov. 2012, AR P.12.1204.N, AC 2012, nr. 642.

26 maart 2013

P.2012.0145.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Onderzoeksgerechten - Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging - Toepassing

De artikelen 6 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden en 149 van de Grondwet zijn niet toepasselijk op de onderzoeksgerechten die uitspraak doen over de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel (1). (1) Zie Cass. 26 mei 2004, AR P.04.0779.F, AC 2004, nr. 287.

30 april 2013

P.2013.0740.F

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.2 - Toepassingsgebied - Europees aanhoudingsbevel

Artikel 5.2 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, heeft betrekking op de arrestatie en niet op de later gewezen beslissing over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel (1). (1) Zie Cass. 23 maart 2005, AR P.05.0332.F, AC 2005, nr. 182.

30 april 2013

P.2013.0740.F

AC nr. ...

RECHTERLIJK GEWIJSDE

GEZAG VAN GEWIJSDE

Gezag van gewijsde - Algemeen - Burgerlijke beschikkingen van het strafvonnis - Gezag van gewijsde - Grond - Algemeen rechtsbeginsel betreffende het gezag van gewijsde in strafzaken op de burgerlijke rechtsvordering - Artikel 23 van het Gerechtelijk Wetboek - Onderscheid

De beslissingen van de strafrechter over de hem voorgelegde burgerlijke rechtsvorderingen hebben gezag van gewijsde krachtens artikel 23 van het Gerechtelijk Wetboek en niet krachtens het algemeen rechtsbeginsel betreffende het gezag van gewijsde in strafzaken op de burgerlijke rechtsvordering (1). (1) Zie concl. O.M., in Pas., nr. ...

22 april 2013

C.2012.0448.F

AC nr. ...

Gezag van gewijsde - Algemeen - Gaswet - Bezetting - Erfdienstbaarheid van openbaar nut - Bezwaard erf - Eigenaar - Gerechtigde - Aankoop van het terrein - Onteigening - Verplichting

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

8 maart 2013

C.2012.0322.N

AC nr. ...

Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken - Zelfde partijen - Reeds beslechte rechtsvordering - Latere rechtsvordering - Voorwerp en oorzaak - Niet dezelfde

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

8 maart 2013

C.2012.0322.N

AC nr. ...

Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken - Vordering tussen dezelfde personen

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

8 maart 2013

C.2012.0322.N

AC nr. ...

Gezag van gewijsde - Algemeen - Gaswet - Bezetting - Erfdienstbaarheid van openbaar nut - Bezwaard erf - Eigenaar - Gerechtigde - Aankoop van het terrein - Onteigening - Verplichting

Het gezag van gewijsde strekt zich uit tot wat de rechter over een geschilpunt heeft beslist, en tot wat, om reden dat het geschil dat voor hem is gebracht en waarover de partijen tegenspraak hebben kunnen voeren, de noodzakelijke grondslag, al weze het impliciet, van zijn beslissing uitmaakt (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- Art. 23 Gerechtelijk Wetboek

8 maart 2013

C.2012.0322.N

AC nr. ...

Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken - Zelfde partijen - Reeds beslechte rechtsvordering - Latere rechtsvordering - Voorwerp en oorzaak - Niet dezelfde

Uit de omstandigheid dat het voorwerp en de oorzaak van een definitief beslechte rechtsvordering niet dezelfde zijn als die van een latere rechtsvordering tussen dezelfde partijen, volgt niet noodzakelijk dat die overeenstemming ontbreekt voor elke aanspraak of betwisting die een partij in het ene of het andere geding aanvoert, noch, bijgevolg, dat de rechter een aanspraak kan aannemen waarvan de grondslag onverenigbaar is met wat vroeger is beslist (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- Artt. 23 tot 27 Gerechtelijk Wetboek

8 maart 2013

C.2012.0322.N

AC nr. ...

Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken - Vordering tussen dezelfde personen

Het gezag van gewijsde van een rechterlijke beslissing in burgerlijke zaken kan worden tegengeworpen, niet alleen door en tegen degene die als eiser of verweerder in het geding is opgetreden, maar ook door en tegen degene die in het geding is tussengekomen of tot tussenkomst is geroepen, zij het slechts tot bindendverklaring (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- Art. 23 Gerechtelijk Wetboek

8 maart 2013

C.2012.0322.N

AC nr. ...

Gezag van gewijsde - Algemeen - Burgerlijke beschikkingen van het strafvonnis - Gezag van gewijsde - Grond - Algemeen rechtsbeginsel betreffende het gezag van gewijsde in strafzaken op de burgerlijke rechtsvordering - Artikel 23 van het Gerechtelijk Wetboek - Onderscheid

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

22 april 2013

C.2012.0448.F

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Herzieningsaanvraag - Verwijzing voor advies naar het aangewezen hof van beroep - Beoordeling door de burgerlijke kamer voorgezeten door de eerste voorzitter - Aanduiding door de eerste voorzitter van drie raadsheren

Uit de omstandigheid dat de eerste voorzitter van het hof van beroep drie magistraten van het hof van beroep heeft aangeduid om te zetelen in de burgerlijke kamer die kennis neemt van een op artikel 443, eerste lid, 3°, Wetboek van Strafvordering gesteunde herzieningsaanvraag, volgt dat hijzelf wettig belet is om te zetelen; niet is vereist dat dit wettig belet uitdrukkelijk door de eerste voorzitter zou worden vastgesteld (1). (1) Zie Cass. 11 okt. 1909, Pas., 1909, I, 386; Cass. 20 feb. 1985, AR 3488, AC 1984-85, nr. 371; Cass. 24 feb. 2009, AR P.08.1797.N, AC 2009, nr. 153.

- Art. 445, vierde lid Wetboek van Strafvordering

26 maart 2013

P.2011.1476.N

AC nr. ...

Strafzaken - Onpartijdige rechterlijke instantie - Beslissing over een verzoek tot voorlopige invrijheidstelling - Beoordeling van de gegrondheid van de strafvordering - Zelfde strafrechter

Uit de enkele omstandigheid dat de strafrechter die oordeelt over de gegrondheid van de strafvordering, eerder ten aanzien van dezelfde beklaagde besliste over diens verzoek tot voorlopige invrijheidstelling kan geen miskennis van het recht op een onpartijdige rechterlijke instantie worden afgeleid (1). (1) Cass. 21 okt. 1992, AR nr. 81, AC 1991-1992, nr. 681; Cass. 26 april 1994, AR P.94.0358.N, AC 2004, nr. 201 en de noot M.D.S.

12 maart 2013

P.2012.0852.N

AC nr. ...

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE)

De juridische argumenten die het standpunt van een partij aanvullen en die zijn afgeleid uit de aan tegenspraak onderworpen feiten en stukken, zijn redenen die de rechter ambtshalve kan aanvullen; die argumenten zijn geen afzonderlijke middelen daar zij deel uitmaken van de aanspraken van de partijen.

- Art. 1138, 2° Gerechtelijk Wetboek

13 maart 2013

P.2012.1812.F

AC nr. ...

Krachtens het algemeen rechtsbeginsel volgens hetwelk de rechter het geschil moet beslechten overeenkomstig de rechtsregel die erop van toepassing is, is hij verplicht om, in naleving van het recht van verdediging, ambtshalve de rechtsmiddelen op te werpen waarvan de toepassing is vereist door de feiten die de partijen tot staving van hun aanspraken speciaal aanvoeren (1). (1) Zie Cass. 24 maart 2006, AR C.05.0360.F, AC 2006, nr. 173; Cass. 9 mei 2008, AR C.06.0641.F, AC 2008, nr. 283.

4 maart 2013

C.2012.0056.F

AC nr. ...

De rechtsspreuk volgens welke de bijzaak de hoofdzaak volgt, is geen algemeen rechtsbeginsel (1). (1) Cass. 7 april 1986, AR nr. 7426, AC 1985-86, nr. 479.

8 maart 2013

C.2011.0477.N

AC nr. ...

Het in het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke rechten vervatte algemeen rechtsbeginsel non bis in idem, verzet zich ertegen dat iemand strafrechtelijk wordt vervolgd nadat hij een administratieve geldboete heeft betaald van strafrechtelijke aard, wanneer de tekst waarbij de geldboete is bepaald en die betreffende het strafbaar feit, in vergelijkbare bewoordingen, dezelfde gedraging bestraffen en de bestanddelen van beide misdrijven identiek zijn (1). (1) GwH, 26 april 2007, nr. 67/2007, overweging B.10; EG 9 dec. 2009, arrest Carly, nr. 198.730.

- Art. 14.7 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 dec. 1966, goeagekeurd bij de wet van 15 mei 1981

27 maart 2013

P.2012.1945.F

AC nr. ...

De verzekeraar die het voordeel van een in de polis op grond van artikel 8, tweede lid, van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst gesteld uitsluitingsbeding aanvoert, heeft noodzakelijkerwijs het bestaan aangevoerd van een geval van grove schuld, dat op uitdrukkelijke en beperkende wijze in de overeenkomst is bepaald; uit het feit dat de bodemrechter hem tegenwerpt dat het door hem als toepasselijk aangevoerde beding, dat niet is, omdat een van de toepassingsvoorwaarden ervan niet is vervuld, kan bijgevolg geen miskening van het beschikkingsbeginsel of van het recht van verdediging van de voormelde verzekeraar worden afgeleid.

- Art. 1138, 2° Gerechtelijk Wetboek

13 maart 2013

P.2012.1812.F

AC nr. ...

REDEKEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN

ALGEMEEN

Algemeen - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Recht van verdediging - Toepassing - Taak van de rechter - Beslissing - Redenen - Verwachting van de partijen - Mogelijkheid tot tegenspraak

Het algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging wordt niet miskend wanneer een rechter zijn beslissing steunt op elementen waarvan de partijen, gelet op het verloop van het debat, mochten verwachten dat de rechter ze in zijn oordeel zou betrekken en waarover zij tegenspraak hebben kunnen voeren (1). (1) Cass. 29 sept. 2011, AR C.10.0349.N, AC 2011, nr. 514, met concl. van het OM.

25 maart 2013

C.2012.0037.N

AC nr. ...

Algemeen - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Recht van verdediging - Taak van de rechter - Ambtshalve aanvullen der redenen

De rechter is gehouden het geschil te beslechten overeenkomstig de daarop van toepassing zijnde rechtsregels; hij moet de juridische aard van de door de partijen aangevoerde feiten en handelingen onderzoeken, en mag, ongeacht de juridische omschrijving die de partijen daaraan hebben gegeven, de door hen aangevoerde redenen ambtshalve aanvullen op voorwaarde dat hij geen betwisting opwerpt waarvan de partijen bij conclusie het bestaan hebben uitgesloten, dat hij enkel steunt op elementen die hem regelmatig zijn voorgelegd, dat hij het voorwerp van de vordering niet wijzigt en dat hij daarbij het recht van verdediging van de partijen niet miskent (1). (1) Cass. 29 sept. 2011, AR C.10.0349.N, AC 2011, nr. 514, met concl. van het OM; zie o.m. Cass. 31 jan. 2011, AR C.10.0123.F, AC 2011, nr. 88; Cass. 1 feb. 2010, AR S.09.0064.N, AC 2010, nr. 77, met concl. van advocaat-generaal R. MORTIER; Cass. 28 sept. 2009, AR C.04.0253.F, AC 2009, nr. 529, met concl. van advocaat-generaal J.-M. GENICOT in Pas. 2009, nr. 529; Cass. 28 mei 2009, AR C.06.0248.F, AC 2009, nr. 355, met concl. van advocaat-generaal A. HENKES; Cass. 28 mei 2009, AR C.08.0066.F, AC 2009, nr. 356.

- Art. 774 *Gerechtelijk Wetboek*

25 maart 2013

C.2012.0037.N

AC nr. ...

OP CONCLUSIE

Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Onderzoeksgerechten - Regeling van de rechtspleging - Neerlegging van conclusie - Redengeving

Het onderzoeksgerecht is verplicht, wanneer de inverdenkinggestelde bij conclusie aanvoert dat het hem verweten feit, al stond het vast, geen strafbaar feit uitmaakt, die conclusie te beantwoorden en daarbij concreet te onderzoeken of dat feit strafbaar is.

- Artt. 128, 129, 130, 229 en 231 *Wetboek van Strafvordering*

9 april 2013

P.2012.1208.N

AC nr. ...

Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Geen conclusie onder de processtukken - Vaststelling dat een conclusie is genomen

Wanneer, in burgerlijke zaken, een middel is afgeleid uit het gebrek aan antwoord op de conclusie en de bestreden beslissing vaststelt dat de advocaten van een partij een conclusie hebben neergelegd, doch die conclusie niet voorkomt onder de processtukken, en de bewoordingen ervan noch in de bestreden beslissing noch in enig ander stuk waarop het Hof acht vermag te slaan zijn weergegeven, kan het Hof niet nagaan of op de bedoelde conclusie is geantwoord (1). (1) Zie de concl. van het OM.

- Art. 149 *Grondwet 1994*

29 maart 2013

D.2012.0021.N

AC nr. ...

Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Geen conclusie onder de processtukken - Vaststelling dat een conclusie is genomen

Jurisprudentiefiche

29 maart 2013

D.2012.0021.N

AC nr. ...

Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Vordering in rechte - Onderwerp van de vordering - Syntheseconclusie

Uit de bepalingen van de artikelen 748bis en 780, eerste lid, 3°, Gerechtelijk Wetboek volgt dat het onderwerp van de vordering uitsluitend wordt bepaald door de syntheseconclusie en de rechter geen uitspraak vermag te doen over een punt van de vordering dat niet wordt herhaald in de syntheseconclusie; dit houdt ook in dat de partij die in haar syntheseconclusie de in een eerdere conclusie of de gedinginleidende akte geformuleerde vordering niet herneemt, wordt geacht van deze vordering afstand te doen (1). (1) Cass. 29 maart 2012, AR C.11.0472.N, AC 2012, nr. 208; zie ook G. De Leval, Conclusions de synthèse et motivation de la décision, in JLMB 2009, 1667-1668.

- Artt. 748bis en 780, eerste lid, 3° Gerechtelijk Wetboek

8 maart 2013

C.2011.0477.N

AC nr. ...

SOCIALE ZEKERHEID

WERKNEMERS

Werknemers - Werkloosheid - Bijzondere bijdrage - Betaling - Vordering - Verjaring - Termijn - Aanvang - Fiscaal beroep - Nieuw berekeningsblad

Wanneer de persoon die gehouden is tot betaling van een bijzondere bijdrage voor sociale zekerheid beoogd in artikel 60 van de wet van 28 december 1983 bezwaar aantekent of een fiscaal beroep instelt, gaat de verjaringstermijn van de vordering van de R.V.A. tot invordering van die bijdrage slechts in na de laatste dag van de maand volgend op die tijdens welke de R.V.A. een nieuw berekeningsblad op grond van definitieve fiscale beslissing heeft toegezonden aan de verschuldigde van de bijzondere bijdrage (1). (1) Zie de concl. O.M., in Pas., 2013, nr. ...

18 maart 2013

S.2012.0069.F

AC nr. ...

Werknemers - Werkloosheid - Bijzondere bijdrage - Betaling - Vordering - Verjaring - Termijn - Aanvang - Fiscaal beroep - Nieuw berekeningsblad

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

18 maart 2013

S.2012.0069.F

AC nr. ...

STEDENBOUW

BOUWVERGUNNING

Bouwvergunning - Het misdrijf bouwen zonder vergunning - Het misdrijf instandhouding van een zonder vergunning opgetrokken bouwwerk - Hoedanigheid van de beklagde als dader bewezen - Verplichting de hoedanigheid als mededader na te gaan

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

10 april 2013

P.2012.2017.F

AC nr. ...

Bouwvergunning - Het misdrijf bouwen zonder vergunning - Het misdrijf instandhouding van een zonder vergunning opgetrokken bouwwerk - Hoedanigheid van de beklagde als dader bewezen - Verplichting de hoedanigheid als mededader na te gaan

Wanneer de rechter vaststelt dat bij een beklagde alle bestanddelen van het misdrijf aanwezig zijn, moet hij bovendien niet nagaan of hij een daad van deelneming heeft gesteld in de zin van artikel 66 van het Strafwetboek (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2013, nr. ...

10 april 2013

P.2012.2017.F

AC nr. ...

Bouwvergunning - Het misdrijf bouwen zonder vergunning - Het misdrijf instandhouding van een zonder vergunning opgetrokken bouwwerk - Regularisatieaanvraag

Een regularisatieaanvraag heft het misdrijf bouwen zonder vergunning niet op maar stelt alleen een einde aan het instandhoudingsmisdrijf; het indienen van een regularisatieaanvraag sluit de reeds gepleegde misdrijven niet uit, zodat de tegenstelbaarheid van de beslissingen waarbij de regularisatieaanvraag wordt afgewezen geen gevolgen heeft voor het bestaan van de misdrijven.

10 april 2013

P.2012.2017.F

AC nr. ...

RUIMTELIJKE ORDENING. PLAN VAN AANLEG***Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg - Plan van aanleg - Onteigening - Ter uitvoering van streek-, gewest- of gemeentelijke plannen - Onteigend perceel - Waardebepaling - Waardevermeerdering of -vermindering - Voortvloeiend uit de voorschriften van het plan***

Wanneer de overheid overgaat tot uitvoering van de voorschriften van de streek-, gewest- of gemeentelijke plannen en zij daarvoor gronden onteigent, wordt bij het bepalen van de waarde van het onteigend perceel geen rekening gehouden met de waardevermeerdering of -vermindering die voortvloeit uit de voorschriften van de plannen.

- Art. 29 Decr. betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 okt. 1996, zoals gewijzigd bij decr. 19 dec. 1998

- Art. 16 Grondwet 1831

29 maart 2013

C.2010.0638.N

AC nr. ...

Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg - Plan van aanleg - Onteigening - Niet ter uitvoering van streek-, gewest- of gemeentelijke plannen - Onteigend perceel - Waardebepaling - Waardevermeerdering of -vermindering - Voortvloeiend uit de voorschriften van het plan

Ingeval de onteigening niet geschiedt ter verwezenlijking van een streek-, gewest- of gemeentelijk plan, verbiedt geen enkel wettelijk voorschrift dat bij het bepalen van de waarde van het onteigende perceel rekening wordt gehouden met de waardevermeerdering of -vermindering die voortvloeit uit de voorschriften van zodanig plan; in dit geval is de rechter bij het bepalen van de billijke vergoeding die krachtens artikel 16 van de Grondwet aan de onteigende verschuldigd is, verplicht met zodanige waardevermeerdering of -vermindering rekening te houden.

- Art. 16 Grondwet 1831

29 maart 2013

C.2010.0638.N

AC nr. ...

Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg - Plan van aanleg - Industrie of industriële bedrijven - Begrip - Commerciële of dienstverlenende bedrijven - Milieubelastende industrie - Begrip - Tuinbouwveiling

Het begrip "industrie of industriële bedrijven" in de zin van de artikelen 7 en 8 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 verwijst naar bedrijven die grondstoffen verwerken of naar productief-technische bedrijven; louter commerciële of dienstverlenende bedrijven, zoals winkels, warenhuizen of veilingen zijn geen industrie of industriële bedrijven in de zin van die bepalingen; een tuinbouwveiling beantwoordt niet aan de definitie van het wettelijk begrip milieubelastende industrie (1). (1) Het OM concludeerde tot verwerping van het cassatieberoep; het was van oordeel dat het tweede middel niet ontvankelijk was gezien het antwoord op de vraag of een bepaalde bedrijvigheid hetzij een industrieel of ambachtelijk bedrijf is, of een complementair dienstverlenend bedrijf ten behoeve van andere industriële bedrijven, hetzij milieubelastend is, noopt tot een onderzoek van feiten, waarvoor het Hof niet bevoegd is.

- Artt. 7 en 8 KB 28 dec. 1972 betreffende de inrichting en toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen

29 maart 2013

C.2010.0638.N

AC nr. ...

SANCTIES

Sancties - Het misdrijf bouwen zonder vergunning - Het misdrijf instandhouding van een zonder vergunning opgetrokken bouwwerk - Regularisatieaanvraag

Een regularisatieaanvraag heft het misdrijf bouwen zonder vergunning niet op maar stelt alleen een einde aan het instandhoudingsmisdrijf; het indienen van een regularisatieaanvraag sluit de reeds gepleegde misdrijven niet uit, zodat de tegenstelbaarheid van de beslissingen waarbij de regularisatieaanvraag wordt afgewezen geen gevolgen heeft voor het bestaan van de misdrijven.

10 april 2013

P.2012.2017.F

AC nr. ...

VERKAVELING

Verkaveling - Wegen - Gemeenteraad - Geen beslissing - Beroep - Overheid waarbij het beroep werd ingesteld - Verzoek aan de gemeenteraad om een beslissing te nemen - Aard

Wanneer de gemeenteraad over de wegen geen beslissing heeft moeten nemen of zich van beslissing over de zaak van de wegen heeft onthouden, en beroep is ingesteld tegen de verkavelingsvergunning, kan de overheid waarbij het beroep werd ingesteld, de gemeenteraad verzoeken te vergaderen en over de aanvraag een besluit te nemen, doch is hiertoe niet verplicht.

- Art. 133, § 1, derde lid Stedenbouwdecreet 1999 Decr. van de Vlaamse Raad 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

8 maart 2013

C.2012.0333.N

AC nr. ...

STRAF

ALGEMEEN. STRAF EN MAATREGEL. WETTIGHEID

Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid - Verschillende veroordeelden - Hoofdelijke veroordeling tot eenzelfde straf

De bepalingen van de artikelen 42, 3° en 43bis, tweede lid Strafwetboek en het algemeen rechtsbeginsel dat de straf persoonlijk is, laten de rechter niet toe verschillende personen hoofdelijk tot één straf te veroordelen; het arrest dat op grond van de voormelde bepalingen meerdere daders veroordeelt tot de verbeurdverklaring van vermogensvoordelen, waardoor die daders gezamenlijk schuldenaars worden van de Staat die zijn schuldvordering op elk van hen voor het geheel kan verhalen, met het enige voorbehoud dat het totale bedrag van de verbeurdverklaring het rechtstreeks uit het misdrijf verkregen vermogensvoordeel niet mag overschrijden, beveelt in werkelijkheid ten laste van de daders de hoofdelijke verbeurdverklaring van die vermogensvoordelen en verantwoordt daardoor de beslissing niet naar recht.

- Artt. 42, 3° en 43bis Strafwetboek

9 april 2013

P.2012.0783.N

AC nr. ...

ANDERE STRAFFEN

Andere straffen - Bijzondere verbeurdverklaring - Zaak die gediend heeft om het misdrijf te plegen - Behoort toe aan een derde - Derde te goeder trouw - Artikel 1, Aanvullend Protocol Verdrag Rechten van de Mens

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

23 januari 2013

P.2012.1448.F

AC nr. ...

Andere straffen - Bijzondere verbeurdverklaring - Uit het misdrijf verkregen vermogensvoordelen - Verschillende veroordeelden - Facultatieve verbeurdverklaring

Daar de verbeurdverklaring bepaald in de artikelen 42, 3° en 43bis, tweede lid Strafwetboek een facultatieve straf is, kan de rechter de bedragen die hij op grond van voormelde bepalingen verbeurdverklaart onder de veroordeelden verdelen, daarbij mag het totale bedrag van de verbeurdverklaringen het bedrag van de uit het misdrijf verkregen vermogensvoordelen niet overschrijden.

- Artt. 42, 3° en 43bis Strafwetboek

9 april 2013

P.2012.0783.N

AC nr. ...

Andere straffen - Werkstraf - Niet of gedeeltelijke uitvoering - Toepassing van de vervangende straf - Verslag van de probatiecommissie - Aard van dit verslag - Gevolgen - Rechtsmiddelen

Artikel 37quinqüies, §4, Strafwetboek, bepaalt dat, wanneer de justitieassistent meldt dat de aan de veroordeelde opgelegde werkstraf niet of slechts gedeeltelijk wordt uitgevoerd, de probatiecommissie, die zitting houdt zonder dat het openbaar ministerie daarbij aanwezig is, naargelang van het geval een beknopt of met redenen omkleed verslag opstelt met het oog op de toepassing van de vervangende straf; dergelijk verslag is geen rechterlijke beslissing; er kan geen rechtsmiddel tegen worden ingesteld (1). (1) Zie S. VANDROMME, Werkstraf, Comm. Straf., nr. 82.

12 maart 2013

P.2012.1912.N

AC nr. ...

Andere straffen - Bijzondere verbeurdverklaring - Uit het misdrijf verkregen vermogensvoordelen - Verschillende veroordeelden - Hoofdelijke veroordeling - Wettigheid

De bepalingen van de artikelen 42, 3° en 43bis, tweede lid Strafwetboek en het algemeen rechtsbeginsel dat de straf persoonlijk is, laten de rechter niet toe verschillende personen hoofdelijk tot één straf te veroordelen; het arrest dat op grond van de voormelde bepalingen meerdere daders veroordeelt tot de verbeurdverklaring van vermogensvoordelen, waardoor die daders gezamenlijk schuldenaars worden van de Staat die zijn schuldvordering op elk van hen voor het geheel kan verhalen, met het enige voorbehoud dat het totale bedrag van de verbeurdverklaring het rechtstreeks uit het misdrijf verkregen vermogensvoordeel niet mag overschrijden, beveelt in werkelijkheid ten laste van de daders de hoofdelijke verbeurdverklaring van die vermogensvoordelen en verantwoordt daardoor de beslissing niet naar recht.

- Artt. 42, 3° en 43bis Strafwetboek

9 april 2013

P.2012.0783.N

AC nr. ...

STRAFUITVOERING

De strafuitvoeringsrechtbank is een afdeling van de rechtbank van eerste aanleg; wanneer zij uitspraak doet over de haar voorgelegde betwistingen, doet zij uitspraak met een vonnis dat in openbare rechtszitting moet worden uitgesproken, wat veronderstelt dat het in aanwezigheid van het openbaar ministerie op een voor het publiek toegankelijke rechtszitting wordt uitgesproken (1). (1) Zie Cass. 10 april 2007, AR P.07.0370.N, AC 2007, nr. 176; Cass. 24 juli 2007, AR P.07.0959.N, AC 2007, nr. 373, met concl. adv.-gen. Thijs; Cass. 28 nov. 2007, AR P.07.1558.F, AC 2007, nr. 590, met concl. adv.-gen. Vandermeersch in Pas.; Jaarverslag 2007 van het Hof van Cassatie, p. 84-85.

- Art. 76, tweede lid *Gerechtelijk Wetboek*

- Art. 149 *Grondwet 1994*

13 maart 2013

P.2013.0320.F

AC nr. ...

Wanneer de strafuitvoeringsrechtbank kennisneemt van een verzoek om penitentiair verlof, ingediend door de ter beschikking van de strafuitvoeringsrechtbank gestelde veroordeelde, kan die rechtbank de door de veroordeelde gevraagde zitting organiseren, maar is zij daartoe niet verplicht; buiten het geval waarin dergelijke zitting wordt georganiseerd waarop, uitzonderlijk, de ter beschikking gestelde veroordeelde, zijn raadsman, de directeur en het openbaar ministerie met name worden gehoord, doet de rechtbank rechtstreeks uitspraak over het verzoek om penitentiair verlof, binnen veertien dagen na de ontvangst van het advies van de directeur, nadat de veroordeelde eerst een afschrift van dat advies en van het daaropvolgende advies van het openbaar ministerie heeft ontvangen; het feit dat de aldus gewezen beslissing schriftelijk ter kennis moet worden gebracht van het openbaar ministerie, belet niet dat zij een vonnis en geen beschikking is, dat in openbare rechtszitting moet worden uitgesproken (1). (1) Zie Frédéric CLOSE en Gian-Franco RANERI, "Un an de jurisprudence de la Cour de cassation relative au tribunal de l'application des peines", *L'exécution des condamnations pénales*, C.U.P., dl. 101 (2008), p. 127, nr. 39.

- Artt. 95/12, §2, eerste lid, 95/13, §§2 en 3, 95/14, §§1 en 4 *Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten*

- Art. 149 *Grondwet 1994*

13 maart 2013

P.2013.0320.F

AC nr. ...

Als een beslissing vatbaar is voor verzet, is cassatieberoep uitgesloten zolang dat het gewone rechtsmiddel openstaat (1). (1) Cass. 23 sept. 2009, AR P.09.1359.F, AC 2009, nr. 522 met concl. van advocaat-generaal D. VANDERMEERSCH in Pas., 2009, nr. 522.

12 maart 2013

P.2013.0185.N

AC nr. ...

Artikel 96 Wet Strafvordering belet niet dat verzet wordt aangetekend tegen een vonnis tot herroeping uitgesproken bij verstek door de strafuitvoeringsrechtbank (1). (1) Cass. 23 sept. 2009, AR P.09.1359.F, AC 2009, nr. 522 met concl. van advocaat-generaal D. VANDERMEERSCH in Pas., 2009, nr. 522.

12 maart 2013

P.2013.0185.N

AC nr. ...

STRAFVORDERING

Een tijdig uitgevoerd voorstel tot verval van de strafvordering tegen betaling van een geldsom dat aan alle wettelijke voorwaarden voldoet, doet in hoofde van de betrokkene de strafvordering vervallen voor het feit of de feiten waarop het voorstel betrekking heeft, ongeacht de kwalificatie ervan (1). (1) VERSTRAETEN, R., Handboek strafvordering, 2012, p. 117-118, nr. 166; VERSEE, T., Minnelijke schikking, in APR, p. 70-74, nr. 134-144.

23 april 2013

P.2012.1190.N

AC nr. ...

De onrechtmatigheid van het bewijs omwille van het afleggen door een beklaagde van verklaringen zonder bijstand van een advocaat, leidt niet tot de niet-ontvankelijkheid van de strafvordering (1). (1) Cass. 13 nov. 2012, AR P.12.1082.N, AC 2012, nr. 610 met concl. OM.

26 maart 2013

P.2012.0387.N

AC nr. ...

Het overlijden van de beklaagde vooraleer de beslissing kracht van gewijsde heeft, brengt het verval van de strafvordering mee (1). (1) Zie Cass. 31 jan. 2001, AR P.00.1416.F, AC 2001, nr. 60.

- Art. 20 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

27 maart 2013

P.2013.0256.F

AC nr. ...

Uit artikel 216bis, §1, eerste lid, (oud) Wetboek van Strafvordering volgt dat de minnelijke schikking enkel mogelijk is voor misdrijven waarvan het openbaar ministerie oordeelt dat ze enkel moeten gestraft worden met geldboete of enkel geldboete met verbeurdverklaring; het openbaar ministerie kan evenwel niet oordelen dat de op te leggen straf kan beperkt worden tot dergelijke straf wanneer de wet, naast de voormelde straffen, verplichtend een of meerdere andere straffen oplegt, zodat de minnelijke schikking bijgevolg niet mogelijk is voor een misdrijf dat de rechter verplichtend moet bestraffen met naast de hoofdstraf, de bijkomende straf van het rijverbod (1). (1) In deze zaak werd toepassing gemaakt van het artikel 216bis, § 1 Wetboek van Strafvordering in de versie vóór de wijziging ervan door artikel 4 van de wet van 11 juli 2011 (B.S., 1 augustus 2011), in werking getreden op 11 augustus 2011, aangezien de minnelijke schikking werd voorgesteld op 2 maart 2011 en betaald op 7 maart 2011 (2). (2) VERSEE, T., Minnelijke schikking, in APR, p. 31, nr. 57 en 59.

23 april 2013

P.2012.1190.N

AC nr. ...

Voor de toepassing van artikel 479 van het Wetboek van Strafvordering geldt alleen de voorwaarde dat de persoon tegen wie de strafvordering is ingesteld één van de in die wetsbepaling opgesomde hoedanigheden bezit, hetzij op het ogenblik van het misdrijf, hetzij op het ogenblik van de vervolging (1). (1) Zie Cass. 9 feb. 1988, AR 2123, AC 1987-88, nr. 354; R. DECLERCQ, *Eléments de procédure pénale*, Bruylant, 2006, p. 609, nr. 1152; BELTJENS, *Instruction criminelle*, dl. II, art. 479, nrs. 12 en 36; BRAAS, *Précis de procédure pénale*, dl. II, nr. 1188; H.D. BOSLY, D. VANDERMEERSCH en M.A. BEERNAERT, *Droit de la procédure pénale*, 6de uitg., Bruylant, 2010, p. 1359.

- Art. 479 Wetboek van Strafvordering

17 april 2013

P.2013.0054.F

AC nr. ...

De strafvordering vervalt door de dood van de inverdenkinggestelde of door afsluiting van vereffening, door gerechtelijke ontbinding of door ontbinding zonder vereffening wanneer het om een rechtspersoon gaat; de strafvordering kan later nog worden uitgeoefend, indien de invereffeningstelling, de gerechtelijke ontbinding of de ontbinding zonder vereffening tot doel had te ontsnappen aan de vervolging, of indien de rechtspersoon overeenkomstig artikel 61bis van het Wetboek van Strafvordering, in verdenking was gesteld voor het verlies van de rechtspersoonlijkheid; hetzelfde geldt indien de rechtspersoon voor het verlies van de rechtspersoonlijkheid werd gedagvaard (1). (1) Gedr.st., Kamer, zitting 1998-1999, nr. 2093/5, p. 39; Gedr.st., Senaat, zitting 1998-1999, nr. 1217/6, p. 70 tot 77 en 129; J. SPREUTELS, F. ROGGEN en E. ROGER-FRANCE, *Droit pénal des affaires*, Bruylant, 2005, p. 76.

- Art. 20, eerste en tweede lid Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

17 april 2013

P.2012.0460.F

AC nr. ...

TAALGEBRUIK

GERECHTSZAKEN (WET 15 JUNI 1935)

Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - Vonnissen en arresten - nietigheden - Strafzaken - Taal van de rechtspleging - Arrest bevat vermeldingen in een andere taal - Beginsel van de eenheid van taal

Krachtens de artikelen 13 en 40 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken is de eenheid van taal van een akte van rechtspleging alleen vereist voor de vermeldingen die voor de regelmatigheid van de akte zijn vereist (1). (1) B. DEJEMEPPE, "Le territoire des langues et la justice", in *Liber amicorum H.D. BOSLY*, Brussel, Larcier, Die Keure 2009, p. 163.

10 april 2013

P.2012.1960.F

AC nr. ...

VERJARING

ALGEMEEN

Algemeen - Werkloosheid - Bijzondere bijdrage - Betaling - Vordering - Verjaring - Termijn - Aanvang - Fiscaal beroep - Nieuw berekeningsblad

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

18 maart 2013

S.2012.0084.F

AC nr. ...

Algemeen - Werkloosheid - Bijzondere bijdrage - Betaling - Vordering - Verjaring - Termijn - Aanvang - Fiscaal beroep - Nieuw berekeningsblad

De verjaring is een wijze van verval van vordering wegens het verstrijken van de door de wet vastgestelde termijn om ze in te stellen (1). (1) Zie de concl. O.M., in Pas., 2013, nr. ...

18 maart 2013

S.2012.0084.F

AC nr. ...

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde) - Verjaring - Begrip - Aanvang - Vordering - Ontstaan van de vordering

De verjaring is een verweer tegen een laattijdige vordering en kan bijgevolg niet beginnen te lopen vooraleer de vordering ontstaan is (1). (1) Zie de concl. O.M., in Pas., 2013, nr. ...

18 maart 2013

S.2012.0069.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Stuiting - Dagvaarding - Gevolgen - Duur

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

18 maart 2013

S.2012.0084.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde) - Aanvang - Schuldvordering in hoofdsom - Interest

De verjaring van de intrest, zelfs als die van rechtswege loopt krachtens de wet, kan niet ingaan vooraleer het bedrag van de schuldvordering in hoofdsom is vastgesteld (1). (1) Zie de concl. O.M., in Pas., 2013, nr. ...

18 maart 2013

S.2012.0069.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Stuiting - Dagvaarding - Gevolgen - Duur

Wanneer een dagvaarding voor het gerecht de verjaring stuit, krachtens artikel 2244, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek, wordt, behoudens een afwijkende wettelijke bepaling die in onderhavig geval niet bestaat, de stuiting verlengd, zoals thans voorgeschreven in het tweede lid van voornoemd artikel, tot het tijdstip waarop een definitieve beslissing wordt uitgesproken (1). (1) Zie de concl. O.M., in Pas., 2013, nr. ...

18 maart 2013

S.2012.0084.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde) - Aanvang - Sociale zekerheid - Werkloosheid - Bijzondere bijdrage - Betaling - Vordering - Fiscaal beroep - Nieuw berekeningsblad

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

18 maart 2013

S.2012.0069.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Algemeen - Werkloosheid - Bijzondere bijdrage - R.V.A. - Vordering tot invordering - Interest - Niet verjaard verklaarde vordering - Gevolg - Fout

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

18 maart 2013

S.2012.0069.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Algemeen - Werkloosheid - Bijzondere bijdrage - R.V.A. - Vordering tot

invordering - Interest - Niet verjaard verklaarde vordering - Gevolg - Fout

Aangezien de interest niet naar recht verjaard is verklaard kan de rechter de R.V.A. geen fout ten laste leggen waardoor de verschuldigde van die interest kan worden vrijgesteld, zonder miskenning van diens recht om zijn schuld in te vorderen zolang die niet verjaard is (1). (1) Zie de concl. O.M., in Pas., 2013, nr. ...

18 maart 2013 S.2012.0069.F AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde) - Aanvang - Schuldvordering in hoofdsom - Interest

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

18 maart 2013 S.2012.0069.F AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde) - Verjaring - Begrip - Aanvang - Vordering - Ontstaan van de vordering

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

18 maart 2013 S.2012.0069.F AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde) - Aanvang - Sociale zekerheid - Werkloosheid - Bijzondere bijdrage - Betaling - Vordering - Fiscaal beroep - Nieuw berekeningsblad

Wanneer de persoon die gehouden is tot betaling van een bijzondere bijdrage voor sociale zekerheid beoogd in artikel 60 van de wet van 28 december 1983 bezwaar aantekent of een fiscaal beroep instelt, gaat de verjaringstermijn van de vordering van de R.V.A. tot invordering van die bijdrage slechts in na de laatste dag van de maand volgend op die tijdens welke de R.V.A. een nieuw berekeningsblad op grond van definitieve fiscale beslissing heeft toegezonden aan de verschuldigde van de bijzondere bijdrage (1). (1) Zie de concl. O.M., in Pas., 2013, nr. ...

18 maart 2013 S.2012.0069.F AC nr. ...

VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VER**GEWOON UITSTEL****Gewoon uitstel - Duur - Verplichting om de termijn van het uitstel te preciseren**

Een veroordeling met uitstel is onwettig wanneer de beslissing de duur van het uitstel niet preciseert (1). (1) Zie Cass. 16 feb. 2005, AR P.04.1658.F, AC 2005, nr. 96.

- Art. 8, § 1 Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie

31 oktober 2012 P.2012.0862.F AC nr. ...

VERVOER**GOEDERENVERVOER****Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer - Wegvervoer - CMR - Opvolgende vervoerders - Vrachtbrief - Overhandiging**

Jurisprudentiefiche

12 april 2013 C.2012.0320.N AC nr. ...

Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer - Wegvervoer - CMR - Opvolgende vervoerders - Vrachtbrief - Overhandiging

De overhandiging van de vrachtbrief is essentieel om als opvolgende vervoerder beschouwd te worden (1). (1) Zie concl. O.M.

- Art. 34 Verdrag van 19 mei 1956 betreffende de overeenkomst tot internationaal vervoer van goederen over de weg (C.M.R.)

12 april 2013

C.2012.0320.N

AC nr. ...

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE

ALLERLEI

Allerlei - Onttrekking van de zaak aan de rechter - Advocaat - Erelonen - Raad van de Orde - Controle - Burgerlijke rechter

Jurisprudentiefiche

12 april 2013

C.2013.0134.N

AC nr. ...

Allerlei - Onttrekking van de zaak aan de rechter - Advocaat - Erelonen - Raad van de Orde - Controle - Burgerlijke rechter

Uit artikel 446ter, eerste en tweede lid, Gerechtelijk Wetboek volgt dat de mogelijkheid om een beroep te doen op de raad van de orde van advocaten bij de controle van de erelonen, niet belet dat elk van de partijen, zich tot de burgerlijke rechter kan wenden om het geschil over het ereloon te beslechten (1). (1) Zie concl. O.M.

- Art. 446ter Gerechtelijk Wetboek

12 april 2013

C.2013.0134.N

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Gewettigde verdenking - Onderzoeksmagistraat - Lid van het rechtscollege waartoe de kamer behoort die toezicht moet uitoefenen op zijn onderzoek

Een verzoek tot verwijzing van de zaak van een hof van beroep naar een ander wegens gewettigde verdenking is slechts ontvankelijk als het gegrond is op duidelijk aanwijsbare en precieze feiten die dat vermoeden kunnen verantwoorden ten aanzien van alle magistraten van dat rechtscollege; het feit dat een onderzoeksmagistraat deel uitmaakt van het rechtscollege waartoe de kamer behoort die bevoegd is om toezicht uit te oefenen op zijn onderzoek, kan niet als een grond voor gewettigde verdenking worden beschouwd (1). (1) Zie Cass. 28 nov. 2001, AR P.01.1587.F, AC 2001, nr. 652; Cass, 10 sept. 2003, AR P.03.1239.F, AC 2003, nr. 425.

- Artt. 542 en 545 Wetboek van Strafvordering

27 maart 2013

P.2013.0417.F

AC nr. ...

VERZEKERING

LANDVERZEKERING

Landverzekering - Verzekeraar roept het voordeel in van het in de polis gestelde uitsluitingsbeding - Bodemrechter werpt tegen dat een van de toepassingsvoorwaarden van de uitsluitingsgrond niet is voltrokken - Beschikkingsbeginsel en recht van verdediging - Miskenning

De verzekeraar die het voordeel van een in de polis op grond van artikel 8, tweede lid, van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst gesteld uitsluitingsbeding aanvoert, heeft noodzakelijkerwijs het bestaan aangevoerd van een geval van grove schuld, dat op uitdrukkelijke en beperkende wijze in de overeenkomst is bepaald; uit het feit dat de bodemrechter hem tegenwerpt dat het door hem als toepasselijk aangevoerde beding, dat niet is, omdat een van de toepassingsvoorwaarden ervan niet is vervuld, kan bijgevolg geen miskenning van het beschikkingsbeginsel of van het recht van verdediging van de voormelde verzekeraar worden afgeleid.

- Art. 1138, 2° *Gerechtelijk Wetboek*

13 maart 2013

P.2012.1812.F

AC nr. ...

Landverzekering - Niet verplichte burgerlijke aansprakelijkheidsverzekering - Dekking - Contractuele verplichting - Niet-nakoming - Opzettelijke fout - Gevolg - Verval - Beperkingen

Het voordeel van de verzekeringswaarborg kan enkel worden ontzegd aan diegene die een opzettelijke fout heeft begaan of die een in de overeenkomst bepaalde verplichting niet is nagekomen; bijgevolg is elk contractueel beding verboden waardoor de verzekeringswaarborg wordt ontzegd aan een andere verzekeringnemer dan diegene die de opzettelijke fout heeft begaan.

- Artt. 8, eerste lid, en 11, eerste lid *Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst*

- Art. 1134 *Burgerlijk Wetboek*

4 maart 2013

C.2009.0205.F

AC nr. ...

Landverzekering - Niet verplichte burgerlijke aansprakelijkheidsverzekering - Brandverzekering - Gebouw - Broer en zus, mede-eigenaars - Brand - Tussenkomst van de verzekeraar - Voorwaarden

De brandverzekering die in eigen naam is gesloten door de onverdeelde mede-eigenaar van het verzekerd goed dekt enkel zijn deel van de eigendom en komt niet ten goede aan de andere mede-eigenaars, tenzij uit de verzekering volgt dat de verzekeringnemer voor hun rekening heeft gehandeld.

- Art. 1, B, a) *Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst*

- Artt. 1122 en 1165 *Burgerlijk Wetboek*

4 februari 2013

C.2010.0120.F

AC nr. ...

WAM-VERZEKERING

WAM- verzekering - Artikel 29bis van de wet van 21 nov. 1989 - Verkeersongeval - Spoorwegen - Slachtoffers - Zwakke weggebruikers - Begunstigden - Werknemers die de spoorweg onderhouden - Rechthebbenden

Artikel 29bis, §1, van de wet van 21 nov. 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen sluit noch de werknemer die de spoorstaven onderhoudt op het ogenblik dat er een verkeersongeval plaatsvindt waarin een hieraan gebonden motorrijtuig betrokken is, noch de rechthebbenden van die werknemer uit het toepassingsgebied van de vergoedingsregeling die dat artikel invoert ten gunste van de slachtoffers van een verkeersongeval en hun rechthebbenden.

7 maart 2013

C.2012.0332.F

AC nr. ...

WAM- verzekering - Besturen van een aan derden toebehorend motorrijtuig - Toevallig besturen

Het vooraf gepland besturen van een aan derden toebehorend motorrijtuig maakt in de regel geen toevallig besturen uit zoals bedoeld in artikel 4 van de modelovereenkomst; de omstandigheid dat de verzekeringnemer een aan derden toebehorend motorrijtuig niet frequent bestuurt, houdt niet noodzakelijk in dat hij dit motorrijtuig toevallig zou besturen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- Art. 1, eerste lid KB 14 dec. 1992 betreffende de modelovereenkomst voor de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

- Art. 4, 1°, b), van de bijlage van het KB 14 dec. 1992 betreffende de modelovereenkomst voor de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

26 april 2013

C.2012.0338.N

AC nr. ...

WAM- verzekering - Besturen van een aan derden toebehorend motorrijtuig - Toevallig besturen

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

26 april 2013

C.2012.0338.N

AC nr. ...

WAM- verzekering - Uitsluiting van dekking - Verschaffen van macht over motorrijtuig door diefstal of heling - Toepassing - Vereiste van strafrechtelijke vervolging

Krachtens artikel 3, §1, eerste lid, WAM 1989 moet de verzekering waarborgen dat benadeelden schadeloos worden gesteld in geval van burgerrechtelijke aansprakelijkheid van de opgesomde personen, zulks met uitzondering van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van hen die zich door diefstal, geweldpleging of heling de macht over het motorrijtuig hebben verschaft; de uitsluiting uit de dekking van degene die zich door diefstal of heling de macht over het motorrijtuig heeft verschaft vereist niet dat hij voor deze misdrijven strafrechtelijk werd vervolgd.

12 maart 2013

P.2012.0739.N

AC nr. ...

VERZET

Artikel 96 Wet Strafvuiging belet niet dat verzet wordt aangetekend tegen een vonnis tot herroeping uitgesproken bij verstek door de strafuitvoeringsrechtbank (1). (1) Cass. 23 sept. 2009, AR P.09.1359.F, AC 2009, nr. 522 met concl. van advocaat-generaal D. VANDERMEERSCH in Pas., 2009, nr. 522.

12 maart 2013

P.2013.0185.N

AC nr. ...

VONNISSEN EN ARRESTEN**BURGERLIJKE ZAKEN**

Burgerlijke zaken - Allerlei - Vordering tot schriftonderzoek - Persoonlijke verschijning van de partijen - Niet-verschijnende verweerder - Voor erkend houden van het geschrift door de rechter - Voorwaarden

Alhoewel artikel 884 Gerechtelijk Wetboek de persoonlijke verschijning van de partijen oplegt, blijkt uit de wetsgeschiedenis, meer bepaald uit de continuïteit tussen artikel 194 Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en artikel 886 Gerechtelijk Wetboek, dat laatstgenoemde bepaling slechts toelaat het geschrift voor erkend te houden wanneer de verweerder op het schriftonderzoek op de zitting bepaald voor de persoonlijke verschijning, noch in persoon verschijnt, noch door een advocaat vertegenwoordigd is (1). (1) Zie P. Lemmens, "De niet-verschijning van de verweerder inzake schriftonderzoek", *Proces & Bewijs* 1993, 46-47; zie ook J. Laenens, K. Broeckx, D. Scheers en P. Thiriar, *Handboek gerechtelijk recht*, Antwerpen, Intersentia, 2012, 564-565, nr. 1379.

- Artt. 884 en 886 Gerechtelijk Wetboek

22 maart 2013

C.2012.0348.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Algemeen - Bevoegdheid van de rechter - Toepasselijk recht - Bijzonder aangevoerde feiten - Ambtshalve opgeworpen middelen - Verplichting - Beschikkingsbeginsel - Recht van verdediging

Krachtens het algemeen rechtsbeginsel volgens hetwelk de rechter het geschil moet beslechten overeenkomstig de rechtsregel die erop van toepassing is, is hij verplicht om, in naleving van het recht van verdediging, ambtshalve de rechtsmiddelen op te werpen waarvan de toepassing is vereist door de feiten die de partijen tot staving van hun aanspraken speciaal aanvoeren (1). (1) Zie Cass. 24 maart 2006, AR C.05.0360.F, AC 2006, nr. 173; Cass. 9 mei 2008, AR C.06.0641.F, AC 2008, nr. 283.

4 maart 2013

C.2012.0056.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Algemeen - Vordering in rechte - Onderwerp van de vordering - Syntheseconclusie

Uit de bepalingen van de artikelen 748bis en 780, eerste lid, 3°, Gerechtelijk Wetboek volgt dat het onderwerp van de vordering uitsluitend wordt bepaald door de syntheseconclusie en de rechter geen uitspraak vermag te doen over een punt van de vordering dat niet wordt herhaald in de syntheseconclusie; dit houdt ook in dat de partij die in haar syntheseconclusie de in een eerdere conclusie of de gedinginleidende akte geformuleerde vordering niet herneemt, wordt geacht van deze vordering afstand te doen (1). (1) Cass. 29 maart 2012, AR C.11.0472.N, AC 2012, nr. 208; zie ook G. De Leval, *Conclusions de synthèse et motivation de la décision*, in JLMB 2009, 1667-1668.

- Artt. 748bis en 780, eerste lid, 3° Gerechtelijk Wetboek

8 maart 2013

C.2011.0477.N

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Strafvordering - Strafitvoering - Strafitvoeringsrechtbank - Ter beschikking van de rechtbank gestelde veroordeelde - Verzoek om penitair verlof - Beslissing - Vonnis - Gevolg - Uitspraak

Wanneer de strafuitvoeringsrechtbank kennisneemt van een verzoek om penitentiair verlof, ingediend door de ter beschikking van de strafuitvoeringsrechtbank gestelde veroordeelde, kan die rechtbank de door de veroordeelde gevraagde zitting organiseren, maar is zij daartoe niet verplicht; buiten het geval waarin dergelijke zitting wordt georganiseerd waarop, uitzonderlijk, de ter beschikking gestelde veroordeelde, zijn raadsman, de directeur en het openbaar ministerie met name worden gehoord, doet de rechtbank rechtstreeks uitspraak over het verzoek om penitentiair verlof, binnen veertien dagen na de ontvangst van het advies van de directeur, nadat de veroordeelde eerst een afschrift van dat advies en van het daaropvolgende advies van het openbaar ministerie heeft ontvangen; het feit dat de aldus gewezen beslissing schriftelijk ter kennis moet worden gebracht van het openbaar ministerie, belet niet dat zij een vonnis en geen beschikking is, dat in openbare rechtszitting moet worden uitgesproken (1). (1) Zie Frédéric CLOSE en Gian-Franco RANERI, "Un an de jurisprudence de la Cour de cassation relative au tribunal de l'application des peines", L'exécution des condamnations pénales, C.U.P., dl. 101 (2008), p. 127, nr. 39.

- Artt. 95/12, §2, eerste lid, 95/13, §§2 en 3, 95/14, §§1 en 4 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

- Art. 149 Grondwet 1994

13 maart 2013

P.2013.0320.F

AC nr. ...

VOORLOPIGE HECHTENIS

AANHOUING

Aanhouding - Bevel tot aanhouding bij verstek - Tenuitvoerlegging in een privévertrek - Betreden van de plaats - Verzoek tot toestemming

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

6 maart 2013

P.2013.0333.F

AC nr. ...

Aanhouding - Bevel tot aanhouding bij verstek - Tenuitvoerlegging in een privévertrek - Toegang tot de plaats - Mondelinge toestemming - Geldigheid

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

6 maart 2013

P.2013.0333.F

AC nr. ...

Aanhouding - Bevel tot aanhouding bij verstek - Tenuitvoerlegging in een privévertrek - Toegang tot de plaats - Mondelinge toestemming - Geldigheid

Indien de toegang tot een privévertrek dat eventueel als schuilplaats van de opgespoorde persoon dienst doet, door de betrokkene zelf is verleend, dienen de verbaliserende agenten, alvorens hem aan te houden, hem de reeds mondeling gegeven toestemming niet schriftelijk te doen bevestigen, aangezien een schriftelijke toestemming alleen vereist is voor de toestemming tot huiszoeking en niet wanneer de interpellatie geen huiszoeking vereist (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

6 maart 2013

P.2013.0333.F

AC nr. ...

Aanhouding - Bevel tot aanhouding bij verstek - Tenuitvoerlegging in een privévertrek - Betreden van de plaats - Verzoek tot toestemming

Het ontbreken van een adres in het bevel tot aanhouding bij verstek, ontzegt de overheid die met de tenuitvoerlegging ervan is belast het recht niet om toestemming te vragen een privévertrek te betreden dat eventueel als schuilplaats van de opgespoorde persoon dienst doet (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

6 maart 2013

P.2013.0333.F

AC nr. ...

CASSATIEBEROEP

Cassatieberoep - Invrijheidstelling onder borgtocht - Borgsom - Regeling van de rechtspleging - Verwijzing naar de correctionele rechtbank - Verzoek tot teruggave van de borgsom - Kamer van inbeschuldigingstelling - Arrest - Beslissing van onbevoegdverklaring - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid

Het arrest dat een verzoek tot teruggave van de borgsom afwijst, dat vóór het vonnis over de grond van de zaak is ingediend, is geen beslissing die de voorlopige hechtenis handhaaft of die de voorwaarden voor de invrijheidstelling bepaalt, in de zin van de artikelen 31, §§1 en 2, en 37 van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, en is evenmin een eindbeslissing uit het eerste lid of zoals bedoeld in de gevallen die in het tweede lid van artikel 416 van het Wetboek van Strafvordering zijn bepaald, en die voor onmiddellijk cassatieberoep vatbaar is (1). (1) Zie Cass. 19 juli 2005, AR P.05.1008.N, AC 2005, nr. 390; Cass. 6 juni 2007, AR P.07.0454.F, AC 2007, nr. 309, met concl. adv.-gen. Genicot in Pas.

- Artt. 31, §§ 1 en 2, en 37 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

- Art. 416 Wetboek van Strafvordering

13 maart 2013

P.2013.0178.F

AC nr. ...

HANDHAVING

Handhaving - Duur van de titel van vrijheidsbeneming - Misdrijf niet vallende onder toepassing van artikel 2 Wet Verzachtende Omstandigheden - Kamer van inbeschuldigingstelling - Herkwalificatie der feiten in een niet-correctionaliseerbare misdaad

Uit de artikelen 22 en 30, §4, eerste lid, Voorlopige Hechteniswet, gelezen in hun onderlinge samenhang, volgt dat telkens als de kamer van inbeschuldigingstelling uitspraak doet in een der gevallen bedoeld in de artikelen 22, tweede lid en 22bis Voorlopige Hechteniswet, dit is over de voorlopige hechtenis voor een misdrijf dat niet valt onder de toepassing van artikel 2 Wet Verzachtende Omstandigheden, en beslist de voorlopige hechtenis te handhaven, het arrest een titel van vrijheidsbeneming oplevert voor een duur van drie maanden te rekenen van de beslissing; de duur van de titel van vrijheidsbeneming wordt niet beperkt tot een maand doordat de kamer van inbeschuldigingstelling zelf beslist heeft de feiten waarvoor het aanhoudingsbevel werd verleend, te herkwalificeren in een niet-correctionaliseerbare misdaad (1). (1) Zie Cass. 12 feb. 2013, AR P.13.0221.N, AC 2013, nr. ...

12 maart 2013

P.2013.0356.N

AC nr. ...

Handhaving - Feitelijk en geïndividualiseerd onderzoek - Omstandigheden die de handhaving van de hechtenis verantwoorden - Omstandigheden eigen aan de zaak en aan de persoonlijkheid van de inverdenkinggestelde

Wanneer de beslissing tot handhaving van de voorlopige hechtenis steunt op omstandigheden eigen aan de zaak en aan de persoonlijkheid van een inverdenkinggestelde, verliezen die omstandigheden dat karakter niet om de enkele reden dat zij ook zouden kunnen gelden voor andere samen met hem aangehouden inverdenkinggestelden (1). (1) Cass. 22 jan. 1991, AR 5257, AC 1990-1991, nr. 269.

8 mei 2013

P.2013.0783.F

AC nr. ...

INVRIJHEIDSTELLING ONDER VOORWAARDEN

Invrijheidstelling onder voorwaarden - Invrijheidstelling onder borgtocht - Borgsom - Regeling van de rechtspleging - Verwijzing naar de correctionele rechtbank - Verzoek tot teruggave van de borgsom - Kamer van inbeschuldigingstelling - Arrest - Beslissing van onbevoegdverklaring - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid

Het arrest dat een verzoek tot teruggave van de borgsom afwijst, dat vóór het vonnis over de grond van de zaak is ingediend, is geen beslissing die de voorlopige hechtenis handhaaft of die de voorwaarden voor de invrijheidstelling bepaalt, in de zin van de artikelen 31, §§1 en 2, en 37 van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, en is evenmin een eindbeslissing uit het eerste lid of zoals bedoeld in de gevallen die in het tweede lid van artikel 416 van het Wetboek van Strafvordering zijn bepaald, en die voor onmiddellijk cassatieberoep vatbaar is (1). (1) Zie Cass. 19 juli 2005, AR P.05.1008.N, AC 2005, nr. 390; Cass. 6 juni 2007, AR P.07.0454.F, AC 2007, nr. 309, met concl. adv.-gen. Genicot in Pas.

- Artt. 31, §§ 1 en 2, en 37 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

- Art. 416 Wetboek van Strafvordering

13 maart 2013

P.2013.0178.F

AC nr. ...

VOORLOPIGE INVRIJHEIDSTELLING

Voorlopige invrijheidstelling - Verwerping van het verzoek tot voorlopige invrijheidstelling - Cassatieberoep - Nieuw verzoek tot voorlopige invrijheidstelling - Cassatieberoep tegen beslissing van verwerping vooraleer uitspraak over vorig cassatieberoep - Ontvankelijkheid

Een cassatieberoep dat is ingesteld tegen een beslissing over een op grond van artikel 27 Voorlopige Hechteniswet ingediend nieuw verzoekschrift tot voorlopige invrijheidstelling, vooraleer het Hof uitspraak heeft gedaan over het cassatieberoep dat is ingesteld tegen de beslissing die uitspraak doet over een vorig verzoekschrift, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie J. D'HAENENS, De voorlopige hechtenis en de procedure in cassatie, in: Voorlopige hechtenis. De wet van 20 juli 1990, R. DECLERCQ en R. VERSTRAETEN (eds.), Acco Leuven/Amersfoort, nr. 6: het oogmerk van de wetgever was het uitsluiten van de parallele procedures door het creëren van een autonome cassatieprocedure die, zoals de procedure van hoger beroep, geïntegreerd is in het stelsel zelf van de voorlopige hechtenis dat zich hierdoor karakteriseert dat de opeenvolgende fasen van hechtenis kort zijn en iedere fase afzonderlijk het voorwerp uitmaakt van een eigen afgeronde procedure waarin begrepen zijn de bij de wet bepaalde rechtsmiddelen.

- Artt. 27, 31 en 32 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

16 april 2013

P.2013.0658.N

AC nr. ...

VOORRANG VAN RECHTSMACHT

In hoofde van personen, bedoeld in de artikelen 479 en 483 van het Wetboek van Strafvordering, vervalt de strafvordering hoofdens verkeersinbreuken niet door betaling van de onmiddellijke inning.

- Art. 65, § 8 Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

12 maart 2013

P.2013.0277.N

AC nr. ...

Voor de toepassing van artikel 479 van het Wetboek van Strafvordering geldt alleen de voorwaarde dat de persoon tegen wie de strafvordering is ingesteld één van de in die wetsbepaling opgesomde hoedanigheden bezit, hetzij op het ogenblik van het misdrijf, hetzij op het ogenblik van de vervolging (1). (1) Zie Cass. 9 feb. 1988, AR 2123, AC 1987-88, nr. 354; R. DECLERCQ, *Eléments de procédure pénale*, Bruylant, 2006, p. 609, nr. 1152; BELTJENS, *Instruction criminelle*, dl. II, art. 479, nrs. 12 en 36; BRAAS, *Précis de procédure pénale*, dl. II, nr. 1188; H.D. BOSLY, D. VANDERMEERSCH en M.A. BEERNAERT, *Droit de la procédure pénale*, 6de uitg., Bruylant, 2010, p. 1359.

- Art. 479 Wetboek van Strafvordering

17 april 2013

P.2013.0054.F

AC nr. ...

VORDERING IN RECHTE

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

26 april 2013

C.2012.0339.N

AC nr. ...

Uit de bepalingen van de artikelen 748bis en 780, eerste lid, 3°, Gerechtelijk Wetboek volgt dat het onderwerp van de vordering uitsluitend wordt bepaald door de syntheseconclusie en de rechter geen uitspraak vermag te doen over een punt van de vordering dat niet wordt herhaald in de syntheseconclusie; dit houdt ook in dat de partij die in haar syntheseconclusie de in een eerdere conclusie of de gedinginleidende akte geformuleerde vordering niet herneemt, wordt geacht van deze vordering afstand te doen (1). (1) Cass. 29 maart 2012, AR C.11.0472.N, AC 2012, nr. 208; zie ook G. De Leval, *Conclusions de synthèse et motivation de la décision*, in JLMB 2009, 1667-1668.

- Artt. 748bis en 780, eerste lid, 3° Gerechtelijk Wetboek

8 maart 2013

C.2011.0477.N

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

7 januari 2013

S.2011.0024.F

AC nr. ...

Alhoewel artikel 884 Gerechtelijk Wetboek de persoonlijke verschijning van de partijen oplegt, blijkt uit de wetsgeschiedenis, meer bepaald uit de continuïteit tussen artikel 194 Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en artikel 886 Gerechtelijk Wetboek, dat laatstgenoemde bepaling slechts toelaat het geschrift voor erkend te houden wanneer de verweerder op het schriftonderzoek op de zitting bepaald voor de persoonlijke verschijning, noch in persoon verschijnt, noch door een advocaat vertegenwoordigd is (1). (1) Zie P. Lemmens, "De niet-verschijning van de verweerder inzake schriftonderzoek", *Proces & Bewijs* 1993, 46-47; zie ook J. Laenens, K. Broeckx, D. Scheers en P. Thiriar, *Handboek gerechtelijk recht*, Antwerpen, Intersentia, 2012, 564-565, nr. 1379.

- Artt. 884 en 886 Gerechtelijk Wetboek

22 maart 2013

C.2012.0348.N

AC nr. ...

Uit de bepalingen van artikel 577-9, §1, eerste en tweede lid, Burgerlijk Wetboek, zoals te dezen van toepassing, volgt dat de procedurele bevoegdheid van de vereniging van de mede-eigenaars geen afbreuk doet aan het recht van een individuele mede-eigenaar om een vordering in te stellen tegen een andere mede-eigenaar die hem door het onrechtmatig gebruik van de gemeenschappelijk delen een persoonlijk nadeel berokkent (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- Art. 577-9, § 1, eerste en tweede lid Burgerlijk Wetboek

26 april 2013

C.2012.0339.N

AC nr. ...

VREEMDE WET

Wanneer de feitenrechter de vreemde wet toepast, moet hij de draagwijdte ervan bepalen door rekening te houden met de uitlegging die eraan gegeven wordt in het land van oorsprong (1) (2). (1) Zie de concl. O.M., in Pas., 2013, nr. ... (2) Cass. 12 jan. 2009, AR C.07.0269.F – C.07.0284.F, AC 2009, nr. 21.

18 maart 2013

C.2012.0031.F

AC nr. ...

Wanneer de feitenrechter de buitenlandse wet toepast, moet hij de draagwijdte ervan bepalen op grond van de uitlegging die de voormelde wet in het land van oorsprong krijgt; het Hof gaat na of de beslissing van de feitenrechter conform die uitlegging is (1). (1) Cass. 4 nov. 2010, AR C.07.0191.F, AC 2010, nr. 653.

28 maart 2013

C.2012.0330.F

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

18 maart 2013

C.2012.0031.F

AC nr. ...

WEGVERKEER

WEGVERKEERSWET

Wetsbepalingen - Art. 65 - Plaatsvervangend raadsheer in het hof van beroep - Betaling van de onmiddellijke inning

In hoofde van personen, bedoeld in de artikelen 479 en 483 van het Wetboek van Strafvordering, vervalt de strafvordering hoofdens verkeersinbreuken niet door betaling van de onmiddellijke inning.

- Art. 65, § 8 Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

12 maart 2013

P.2013.0277.N

AC nr. ...

WERKLOOSHEID

ALLERLEI

Allerlei - Bijzondere bijdrage - R.V.A. - Vordering tot invordering - Interest - Verjaring - Niet verjaard verklaarde vordering - Gevolg - Fout

Aangezien de interest niet naar recht verjaard is verklaard kan de rechter de R.V.A. geen fout ten laste leggen waardoor de verschuldigde van die interest kan worden vrijgesteld, zonder miskenning van diens recht om zijn schuld in te vorderen zolang die niet verjaard is (1). (1) Zie de concl. O.M., in Pas., 2013, nr. ...

18 maart 2013

S.2012.0069.F

AC nr. ...

Allerlei - Bijzondere bijdrage - Betaling - Vordering - Verjaring - Termijn - Aanvang - Fiscaal beroep - Nieuw berekeningsblad

Wanneer de persoon die gehouden is tot betaling van een bijzondere bijdrage voor sociale zekerheid beoogd in artikel 60 van de wet van 28 december 1983 bezwaar aantekent of een fiscaal beroep instelt, gaat de verjaringstermijn van de vordering van de R.V.A. tot invordering van die bijdrage slechts in na de laatste dag van de maand volgend op die tijdens welke de R.V.A. een nieuw berekeningsblad op grond van definitieve fiscale beslissing heeft toegezonden aan de verschuldigde van de bijzondere bijdrage (1). (1) Zie de concl. O.M., in Pas., 2013, nr. ...

18 maart 2013

S.2012.0069.F

AC nr. ...

Allerlei - Bijzondere bijdrage - Betaling - Vordering - Verjaring - Termijn - Aanvang - Fiscaal beroep - Nieuw berekeningsblad

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

18 maart 2013

S.2012.0069.F

AC nr. ...

Allerlei - Bijzondere bijdrage - R.V.A. - Vordering tot invordering - Interest - Verjaring - Niet verjaard verklaarde vordering - Gevolg - Fout

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

18 maart 2013

S.2012.0069.F

AC nr. ...

RECHT OP UITKERING

Recht op uitkering - Artistieke activiteit als loontrekkende - Aard - Auteurs- en exploitatierechten - Uitkering - Bedrag

Artikel 130, §2, derde lid Werkloosheidsbesluit maakt geen onderscheid naargelang de aard van de inkomsten die voortvloeien uit de activiteit als loontrekkende zodat ook de auteurs- en exploitatierechten ontvangen voor een in uitvoering van de arbeidsovereenkomst verrichte artistieke activiteit niet in aanmerking wordt genomen voor de toepassing van artikel 130, §2, eerste lid, Werkloosheidsbesluit.

- Art. 130, § 2, eerste lid KB 25 nov. 1991 betreffende de arbeidsvoorziening en werkloosheid

11 maart 2013

S.2011.0093.N

AC nr. ...

Recht op uitkering - Artistieke activiteit als loontrekkende - Gevolg - Uitkering - Bedrag

De inkomsten die voortvloeien uit een scheppende of vertolkende artistieke activiteit als loontrekkende die heeft geleid tot het verlies van uitkeringen in de periode waarin de activiteit werd uitgeoefend worden niet in aanmerking genomen voor de toepassing van artikel 130, §2, eerste lid, Werkloosheidsbesluit.

- Art. 130, § 2, eerste lid KB 25 nov. 1991 betreffende de arbeidsvoorziening en werkloosheid

11 maart 2013

S.2011.0093.N

AC nr. ...

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN

ALLERLEI

Allerlei - Gemeentepersoneel - Administratief statuut - Aard - Wet - Artikel 608, Ger.W.

Het administratief statuut van het personeel van de gemeente Courcelles, dat door haar gemeenteraad is vastgelegd op 9 oktober 1996 en bij besluit van de bestendige deputatie van de provincie Henegouwen is goedgekeurd op 12 december 1996, met uitzondering van de artikelen 128 tot 136 van dat statuut, bevat abstracte regels met een algemeen karakter, wat kenmerkend is voor een wet; dat statuut is een wet in de zin van artikel 608 van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Cass. 22 dec. 2000, AR C.99.0164.N, AC 2000, nr. 720.

- Art. 608 Gerechtelijk Wetboek

7 maart 2013

C.2011.0756.F

AC nr. ...

WERKING IN DE TIJD EN IN DE RUIMTE

Werking in de tijd en in de ruimte - Werking in de tijd en in de ruimte - Werking in de tijd - Wetswijziging voor de toepasselijke straffen - Cassatiemiddel - Middel verwijt de rechter dat hij straffen oplegt die bij verschillende wetten horen - Ontvankelijkheid

Wanneer de geldstraf zowel bij de oude als bij de nieuwe wet naar recht verantwoord is, is het middel niet ontvankelijk dat de appelrechters verwijt dat zij een beklagde wegens een wetswijziging die dateert van ná de feiten, veroordelen tot de minst zware gevangenisstraf en geldboete, die elk bij een andere wet horen (1). (1) Zie concl. OM in Pas., 2013, nr. ...

- Artt. 2, tweede lid, en 63 Strafwetboek

20 maart 2013

P.2012.1848.F

AC nr. ...

Werking in de tijd en in de ruimte - Werking in de tijd - Gerechtskosten - Rechtsplegingsvergoeding - Erelonen en kosten van advocaten - Verhaalbaarheid - Wet van 21 april 2007 - Toepassing - Criterium - Hangende zaken

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

22 april 2013

S.2012.0117.F

AC nr. ...

Werking in de tijd en in de ruimte - Werking in de tijd - Gerechtskosten - Rechtsplegingsvergoeding - Erelonen en kosten van advocaten - Verhaalbaarheid - Wet van 21 april 2007 - Toepassing - Criterium - Hangende zaken

Artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek, zoals vervangen bij artikel 7 van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van een advocaat, is enkel toepasselijk op de zaken die op 1 januari 2008 hangende zijn; met hangende zaken worden de zaken bedoeld waarover, bij de inwerkingtreding van die nieuwe wet, in eerste aanleg of in hoger beroep nog uitspraak moet worden gedaan (1). (1) Zie concl. O.M., in Pas., nr. ...

22 april 2013

S.2012.0117.F

AC nr. ...

Werking in de tijd en in de ruimte - Werking in de tijd - Wetswijziging voor de toepasselijke straffen - Cassatiemiddel - Middel verwijt de rechter dat hij straffen oplegt die bij verschillende wetten horen - Ontvankelijkheid

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

20 maart 2013

P.2012.1848.F

AC nr. ...

WOONPLAATS

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

6 maart 2013

P.2013.0333.F

AC nr. ...

De omstandigheid dat de advocaat verklaart niet langer de raadsman van een partij te zijn en zijn mandaat ad litem aldus is beëindigd, maakt tevens een einde aan de keuze van woonplaats bij die advocaat, zonder dat vereist is dat die partij de keuze van woonplaats heeft herroepen of dat de bijzondere lastgeving betreffende de keuze van woonplaats werd opgezegd (1). (1) Cass. 23 dec. 2010, AR C.09.0481.F, AC 2010, nr. 768.

- Artt. 39, 40 en 440 *Gerechtigd Wetboek*

- Artt. 111 en 2003 tot 2011 *Burgerlijk Wetboek*

25 februari 2013

F.2012.0094.N

AC nr. ...

Het ontbreken van een adres in het bevel tot aanhouding bij verstek, ontzegt de overheid die met de tenuitvoerlegging ervan is belast het recht niet om toestemming te vragen een privévertrek te betreden dat eventueel als schuilplaats van de opgespoorde persoon dienst doet (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

6 maart 2013

P.2013.0333.F

AC nr. ...

Indien de toegang tot een privévertrek dat eventueel als schuilplaats van de opgespoorde persoon dienst doet, door de betrokkene zelf is verleend, dienen de verbaliserende agenten, alvorens hem aan te houden, hem de reeds mondeling gegeven toestemming niet schriftelijk te doen bevestigen, aangezien een schriftelijke toestemming alleen vereist is voor de toestemming tot huiszoeking en niet wanneer de interpellatie geen huiszoeking vereist (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

6 maart 2013

P.2013.0333.F

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

6 maart 2013

P.2013.0333.F

AC nr. ...

WRAKING

De door de inverdenkinggestelden ingestelde vordering tot wraking en vervanging van deskundigen en hun hoger beroep tegen de beschikking van de onderzoeksrechter waarbij de vordering is afgewezen, maakt een verzoek om de regelmatigheid van de rechtspleging te onderzoeken niet aanhangig bij de kamer van inbeschuldigingstelling, aangezien die bevoegdheid bij het onderzoeksgerecht berust, ongeacht de reden van de aanhangigmaking, voor zover die evenwel regelmatig is (1). (1) Cass. 3 dec. 2003, AR P.03.1545.F, AC 2003, nr. 618.

- Artt. 235bis en 416, *tweede lid Wetboek van Strafvordering*

6 maart 2013

P.2012.1779.F

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

6 maart 2013

P.2012.1779.F

AC nr. ...

De termijnen waarmee de wet het onderzoek van en de uitspraak over de wraking gepaard doet gaan en de opschortende werking die zij aan die vordering toekent, houden in dat zij als spoedeisend moet worden beschouwd in de zin van artikel 26, §3, van de wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof.

6 maart 2013

P.2012.1779.F

AC nr. ...

De beslissing van niet-ontvankelijkheid van het hoger beroep van de inverdenkinggestelden tegen de beschikking van de onderzoeksrechter waarbij hun vordering tot wraking en vervanging van deskundigen wordt afgewezen, is geen eindbeslissing, want zij oefent de rechtsmacht van de strafrechter niet volledig uit, akte werd verleend van de niet-ontvankelijkheid van het hoger beroep op grond van een reden die op zich niet eraan in de weg staat dat een nieuwe vordering wordt ingesteld en de tot staving van de wrakingsvordering aangevoerde nietigheid wordt niet gedekt door het bestreden arrest (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

- Art. 416, eerste lid Wetboek van Strafvordering

6 maart 2013

P.2012.1779.F

AC nr. ...

Hij die een wraking wil voordragen moet dit doen voor de aanvang van de pleidooien tenzij de redenen van wraking later zijn ontstaan; de wraking die na de aanvang van de pleidooien wordt ingesteld, is nochtans ontvankelijk, wanneer zij gegrond is op redenen die pas nadien aan het licht kwamen; dergelijke wraking moet evenwel worden voorgedragen zodra de gronden hiertoe bekend zijn aan de partij die zich erop beroept en uiterlijk voor het einde van het beraad; een nadien ingestelde vordering tot wraking is niet ontvankelijk.

- Art. 833 *Gerechtigd Wetboek*

8 maart 2013

C.2013.0068.N

AC nr. ...

ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING

ALGEMEEN

Algemeen - Cassatiemiddel - Als geschonden aangewezen wetsbepaling - ZIV-wet - Gebruik van de verkorte citeertitel - Ontvankelijkheid

Wanneer een cassatiemiddel schending aanvoert van een artikel van de "ZIV-wet", zonder te preciseren welke wet wordt bedoeld, leest het Hof de als geschonden aangewezen "ZIV-wet" als de "gecoördineerde wet van 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen", conform de door het Hof gebruikte "Lijst van verkorte citeertitels van wetten en besluiten en hun volledige benaming" die is opgenomen in de Arresten van het Hof van Cassatie en op zijn webstek; dit middel is dan ook ontvankelijk.

8 maart 2013

C.2012.0121.N

AC nr. ...